

Straatsburg, 24.11.2015
COM(2015) 586 final

2015/0270 (COD)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

**tot wijziging van Verordening (EU) 806/2014 met het oog op de instelling van een
Europees depositoverzekeringstelsel**

TOELICHTING

Dit wetgevingsvoorstel beoogt de instelling van een Europees depositoverzekeringssstelsel als de derde pijler van de bankenunie in drie opeenvolgende fasen: in een eerste periode van drie jaar een herverzekeringssstelsel voor de deelnemende nationale depositogarantiestelsels, in een tweede periode van vier jaar een medeverzekeringssstelsel voor de deelnemende nationale depositogarantiestelsels en ten slotte, als het volledig operationeel is, een volledige verzekering voor de deelnemende nationale depositogarantiestelsels. Een nationaal depositogarantiestelsel kan slechts het Europees depositoverzekeringssstelsel aanspreken als het zijn middelen volgens een precies financieringstraject heeft opgebouwd en het daarnaast aan essentiële vereisten van het recht van de Unie voldoet. De gemeenschappelijke afwikkelingsraad, die zou worden uitgebreid om het Europees depositoverzekeringssstelsel te beheren, zou op de nationale depositogarantiestelsels toezien en de middelen slechts vrijgeven wanneer aan duidelijk omschreven voorwaarden is voldaan. De instelling van het Europees depositoverzekeringssstelsel zou vergezeld gaan van verrekende maatregelen om de risico's in de banksectoren van de lidstaten te verminderen.

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

1.1. Motivering en doel van het voorstel

In 2012 heeft de Commissie om de instelling van een bankenunie verzocht om de banksector op gezondere voet te brengen en het vertrouwen in de euro te herstellen als onderdeel van een langeretermijnvisie voor economische en budgettaire integratie¹. De bankenunie zou moeten worden ingevoerd door het toezicht naar het Europese niveau te verschuiven en een geïntegreerd kader voor bankencrisisbeheer in te voeren en, even belangrijk, een gemeenschappelijk systeem voor depositobescherming. De twee eerste stappen zijn al bereikt met de invoering van het gemeenschappelijk toezichtsmechanisme (GTM) en het gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme (GAM), maar er is nog geen gemeenschappelijk systeem voor depositobescherming ingevoerd.

In het verslag van de vijf voorzitters² en de follow-upmededeling van de Commissie³ is een duidelijk plan uiteengezet om de economische en monetaire unie (EMU) te verdiepen, met inbegrip van stappen om de risico's voor de financiële stabiliteit verder te beperken. Het voltooiën van de bankenunie is een onontbeerlijke stap in de richting van een hechte EMU. Voor de eenheidsmunt is een verenigd en volledig geïntegreerd financieel systeem primordiaal om het monetair beleid doeltreffend door te geven, de risico's passend over de lidstaten te diversifiëren en algemeen vertrouwen in het bankwezen van de eurozone te bewerkstelligen.

In het verslag van de vijf voorzitters wordt met name voorgesteld om op de lange termijn een Europees depositoverzekeringssstelsel in te voeren als de derde pijler van een volwaardige bankenunie, naast bankentoezicht, dat via het GTM verloopt, en bankenafwikkeling, die via het GAM verloopt.

¹ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad, Een routekaart naar een bankenunie, COM(2012) 510 van 12.9.2012.

² Verslag van de vijf voorzitters van 22 juni 2015, De voltooiing van Europa's economische en monetaire unie, http://ec.europa.eu/priorities/economic-monetary-union/docs/5-presidents-report_nl.pdf

³ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad en de Europese Centrale Bank over stappen naar voltooiing van de economische en monetaire unie, COM(2015) 600 final van 21.10.2015.

In het verslag van de vijf voorzitters wordt opgemerkt dat, aangezien de huidige opzet met nationale depositogarantiestelsels kwetsbaar blijft voor grote plaatselijke schokken, een gemeenschappelijke depositogarantie het weerstandsvermogen van de bankenunie tegen toekomstige crises zou vergroten.

De Commissie heeft in haar follow-upmededeling van 21 oktober aangekondigd dat zij vóór het einde van 2015 een wetgevingsvoorstel zou indienen over de eerste stappen naar een Europees depositoverzekeringstelsel om een meer Europees systeem te creëren, dat losstaat van de nationale overheden, zodat de financiële stabiliteit wordt bevorderd, de burgers er zeker van kunnen zijn dat de veiligheid van hun deposito's niet afhankelijk is van de geografische locatie ervan, en gezonde banken niet door hun plaats van vestiging worden gestraft.

De Commissie heeft overeenkomstig het verslag van de vijf voorzitters aangegeven dat bij een eerste stap in de richting van dit meer gemeenschappelijke stelsel wordt gebruikgemaakt van een herverzekeringsbenadering, waarin met de verschillende financieringsniveaus in de nationale stelsels en het moreel risico rekening wordt gehouden. Er zou een gezamenlijk depositoverzekeringfonds worden opgericht, dat onder de auspiciën van de bestaande gemeenschappelijke afwikkelingsraad zou worden beheerd. Het Europees depositoverzekeringstelsel zou verplicht zijn voor de lidstaten van de eurozone en openstaan voor de lidstaten buiten de eurozone die zich bij de bankenunie willen aansluiten.

Het Europees depositoverzekeringstelsel zou over een aantal jaren geleidelijk evolueren van een herverzekeringstelsel naar een volledig gemutualiseerd medeverzekeringstelsel. Gelet op de inspanningen om de EMU te verdiepen, in combinatie met het werk voor de invoering van overbruggingsfinancieringsregelingen voor het gemeenschappelijk afwikkelingsfonds (hierna "het afwikkelingsfonds" genoemd) en voor de ontwikkeling van een gemeenschappelijk budgettair vangnet, is deze stap noodzakelijk om de koppeling tussen banken en overheden in de afzonderlijke lidstaten te beperken door middel van stappen in de richting van risicodeling tussen alle lidstaten van de bankenunie, waardoor de bankenunie versterkt wordt bij het bereiken van haar hoofddoelstelling. De risicodeling ten gevolge van stappen ter versterking van de bankenunie moet echter vergezeld gaan van risicoverminderende maatregelen die erop gericht zijn de koppeling tussen banken en overheden meer rechtstreeks te verbreken.

1.2. Samenhang met bestaand beleid op het betrokken gebied

Deze voorgestelde verordening is in samenhang met bestaand beleid.

Na de instelling van het GTM bij Verordening (EU) nr. 1024/2013 van de Raad⁴ en van het GAM bij Verordening (EU) nr. 806/2014⁵, is het Europees depositoverzekeringstelsel het antwoord op het feit dat het toezicht van de Unie en de afwikkeling van banken in de

⁴ Verordening (EU) nr. 1024/2013 van de Raad van 15 oktober 2013 waarbij aan de Europese Centrale Bank specifieke taken worden opgedragen betreffende het beleid inzake het prudentieel toezicht op kredietinstellingen (PB L 287 van 29.10.2013, blz. 63).

⁵ Verordening (EU) nr. 806/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 juli 2014 tot vaststelling van eenvormige regels en een eenvormige procedure voor de afwikkeling van kredietinstellingen en bepaalde beleggingsondernemingen in het kader van een gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme en een gemeenschappelijk afwikkelingsfonds en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1093/2010 (PB L 225 van 30.7.2014, blz. 1).

deelnemende lidstaten, enerzijds, en de doeltreffendheid en de geloofwaardigheid van de nationale depositogarantiestelsels in geval van faillissement van diezelfde banken overeenkomstig Richtlijn 2014/49/EU inzake de depositogarantiestelsels⁶ (hierna "de DGS-richtlijn" genoemd), anderzijds, niet op elkaar aansluiten.

Deze voorgestelde verordening is gebaseerd op het bestaande kader van nationale depositogarantiestelsels, dat bij de DGS-richtlijn is vastgesteld. Het depositogarantiekader zou in de lidstaten die aan het Europees depositoverzekeringssysteem deelnemen, dankzij deze voorgestelde verordening eenvormiger worden toegepast, doordat de besluitvormings-, toezichts- en handhavingsbevoegdheden met betrekking tot het depositogarantiekader aan de afwikkelingsraad worden toegekend.

1.3. Samenhang met andere beleidsgebieden van de Unie

Het Europees depositoverzekeringssysteem zou ertoe bijdragen dat de koppeling tussen de gepercipieerde begrotingssituatie van de afzonderlijke lidstaten en de financieringskosten van banken die in die lidstaten actief zijn, wordt beperkt en dus de koppeling tussen overheden en banken helpen te verbreken. Dit zou het weerstandsvermogen van de banksector tegen toekomstige crises vergroten en bijdragen tot de algemene doelstelling van financiële stabiliteit waarop het **economisch en monetair beleid van de Unie** gestoeld is. De risico's zouden ruimer gespreid zijn, waardoor de financiële stabiliteit niet alleen in de betrokken lidstaat groter wordt maar ook in de andere deelnemende en niet-deelnemende lidstaten, omdat er zich minder besmettingseffecten kunnen voordoen. Daarnaast zal het helpen het speelveld in de interne markt opnieuw gelijk te maken doordat gezonde banken minder concurrentienadeel lijden door hun plaats van vestiging. In een omgeving van financiële stabiliteit wordt kredietverschaffing door de financiële instellingen aan de ruimere economie gestimuleerd doordat de financiële instellingen minder financieringskosten moeten dragen, waardoor groei en werkgelegenheid worden aangezwengeld en het concurrentievermogen van de economie van de Unie vergroot.

2. RECHTSGRONDSLAG, SUBSIDIARITEIT EN EVENREDIGHEID

2.1. Rechtsgrondslag

De rechtsgrondslag voor de voorgestelde verordening is artikel 114 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU). Op grond hiervan kunnen maatregelen voor de onderlinge aanpassing van nationale bepalingen worden vastgesteld die de instelling en de goede werking van de interne markt tot doel hebben.

De voorgestelde verordening beoogt de integriteit te handhaven en de interne markt beter te doen werken. De eenvormige toepassing van een gemeenschappelijke reeks voorschriften inzake depositobescherming, samen met toegang tot een Europees depositoverzekeringsfonds (hierna "het depositoverzekeringsfonds" genoemd) dat door een centrale overheid wordt beheerd, zou bijdragen tot het ordentelijk functioneren van de financiële markten van de Unie en de financiële stabiliteit in de Unie. De belemmeringen voor de uitoefening van fundamentele vrijheden zouden worden weggenomen terwijl significante vervalsingen van de mededinging worden voorkomen, ten minste in die lidstaten die het toezicht en de afwikkeling van kredietinstellingen en de bescherming van deposanten op Europees niveau delen.

⁶ Richtlijn 2014/49/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 inzake de depositogarantiestelsels (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 149).

Artikel 114 van het VWEU is daarom de juiste rechtsgrondslag.

2.2. Subsidiariteit (voor niet-exclusieve bevoegdheden)

Krachtens het in artikel 5, lid 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie vastgelegde subsidiariteitsbeginsel mag de Unie op de gebieden die niet onder haar exclusieve verantwoordelijkheid vallen, slechts optreden indien en voor zover de doelstellingen van het overwogen optreden niet voldoende door de lidstaten op centraal, regionaal of lokaal niveau kunnen worden verwezenlijkt, maar vanwege de omvang of de gevolgen van het overwogen optreden beter door de Unie kunnen worden bereikt.

In de huidige situatie, waarin de depositogarantiestelsels louter nationaal blijven, zijn ze kwetsbaar voor grote lokale schokken en blijft er een sterke interactie tussen banken en hun nationale overheid bestaan. Die situatie ondermijnt de homogeniteit van de depositobescherming en kan ertoe bijdragen dat de deposanten geen vertrouwen hebben.

Voorts kunnen grote verschillen in de nationale bescherming van deposanten, die afhangt van lokale specifieke kenmerken en financiële beperkingen, de integriteit van de interne markt ondermijnen.

Alleen een optreden op Europees niveau kan ervoor zorgen dat de deposanten in de interne markt passende depositoverzekering genieten, en de koppeling tussen de nationale depositogarantiestelsels en de financiële positie van de respectieve overheden verzwakken.

Het GTM zorgt voor een gelijk speelveld in het toezicht op banken en vermindert het risico van respijt. Het GAM zorgt ervoor dat wanneer een bank faalt, de herstructurering tegen de laagste kosten kan plaatsvinden, de belastingbetalers adequaat worden beschermd en schuldeisers en kredietinstellingen overal in de interne markt eerlijk en gelijk worden behandeld zonder te worden gestraft vanwege hun plaats van vestiging. In dezelfde geest is het passend dat de Unie wetgevingsmaatregelen neemt om de regelingen in te stellen die nodig zijn om de deposito's van kredietinstellingen te beschermen die onder het bereik van de bankenunie zouden vallen.

Voorts zou het Europees depositoverzekeringstelsel grote schaalvoordelen met zich meebrengen en negatieve externaliteiten voorkomen die uit louter nationale besluiten en fondsen kunnen voortvloeien.

2.3. Evenredigheid

Het voorstel is in overeenstemming met het evenredigheidsbeginsel. Volgens het in artikel 5, lid 4, van het Verdrag betreffende de Europese Unie vastgestelde evenredigheidsbeginsel mogen de inhoud en de vorm van het EU-optreden niet verder gaan dan wat nodig is om de doelstellingen van de Verdragen te verwezenlijken.

In de bankenunie worden banktoezicht en -afwikkeling op hetzelfde bestuursniveau uitgeoefend. Er kunnen spanningen ontstaan als een Europese afwikkelingsautoriteit tot de liquidatie of afwikkeling van een bank zou besluiten zonder dat zij ervoor kan zorgen dat de deposito's in dat proces worden beschermd, waardoor risico's voor de financiële stabiliteit zouden ontstaan. De recente crisis heeft immers laten zien dat er behoefte bestaat aan snelle en doortastende maatregelen die met financieringsregelingen op Europees niveau gepaard gaan. Het Europees depositoverzekeringstelsel zou ervoor zorgen dat dezelfde regels op dezelfde manier worden toegepast om deposito's in alle deelnemende lidstaten te beschermen. Met voldoende reservefinanciering kunnen problemen bij een individuele bank minder snel uitmonden in een verlies aan vertrouwen in het gehele bankwezen van de lidstaat of van andere lidstaten waar de markten soortgelijke risico's bespeuren.

Door de extra rechtszekerheid, de in de context van de bankenunie op elkaar afgestemde prikkels en de economische baten van centrale en eenvormige bescherming van deposanten voldoet de voorgestelde verordening aan het evenredigheidsbeginsel.

2.4. Keuze van instrumenten

Een geleidelijk gecentraliseerde toepassing van de in de DGS-richtlijn vastgestelde voorschriften voor depositogarantie door een gemeenschappelijke autoriteit van de Unie in de deelnemende lidstaten is alleen mogelijk wanneer de voorschriften voor de instelling en werking van het Europees depositoverzekeringstelsel in de lidstaten rechtstreeks toepasselijk zijn en daarmee uiteenlopende interpretaties in de lidstaten worden voorkomen. Dit en het feit dat op het niveau van de bankenunie een depositoverzekeringsfonds wordt opgericht, dat moet worden beheerd door een raad waarin alle leden van de bankenunie vertegenwoordigd zijn, maken van een verordening het passende rechtsinstrument.

3. RESULTATEN VAN EVALUATIES ACHTERAF, RAADPLEGINGEN VAN BELANGHEBBENDEN EN EFFECTBEOORDELINGEN

3.1. Wat is het probleem en waarom is het een probleem?

In de bankenunie blijft depositoverzekering louter nationaal, waardoor de nationale depositogarantiestelsels kwetsbaar blijven voor grote lokale schokken en de begrotingen van de lidstaten blootgesteld blijven aan de risico's in hun banksector. Daardoor kunnen de volledige voordelen van de interne markt en van de bankenunie niet worden gerealiseerd en kunnen het vertrouwen van de deposanten en de rechten van vestiging van kredietinstellingen en deposanten negatief worden beïnvloed.

Er zijn in alle lidstaten depositogarantiestelsels ingevoerd, zoals door de DGS-richtlijn wordt vereist. Die hebben al wel enkele gemeenschappelijke aspecten wat hun belangrijkste kenmerken en werking betreft, maar sommige aspecten vallen nog altijd onder de discretionaire bevoegdheid van de lidstaten. De lidstaten kunnen ook, na goedkeuring door de Europese Commissie, de streefbedragen voor de beschikbare financiële middelen verlagen.

De verschillen in de financieringsniveaus en de omvang van de 38 bestaande depositogarantiestelsels in de EU kunnen het vertrouwen van deposanten negatief beïnvloeden en zouden de werking van de interne markt kunnen schaden.

3.2. Waarom zou de EU moeten optreden?

Het Europees depositoverzekeringstelsel zou de bankenunie aanvullen naast het banktoezicht en de bankenafwikkeling. Het zou zowel de kwetsbaarheid van deposanten bij banken voor grote lokale schokken verminderen als de koppeling tussen banken en hun nationale overheid verder beperken. Voorts vallen in een systeem waarin de verantwoordelijkheden voor banktoezicht en bankenafwikkeling worden gedeeld, de omstandigheden waarin op een nationaal depositogarantiestelsel een beroep kan worden gedaan, al niet langer onder nationale zeggenschap. Zowel Richtlijn 2014/59/EU (de richtlijn herstel en afwikkeling van banken) als Verordening (EU) nr. 806/2014 (de GAM-verordening) bevat bepalingen waardoor in het kader van afwikkeling middelen van een depositogarantiestelsel kunnen worden gebruikt. De instelling van een gemeenschappelijk systeem, ook voor depositoverzekering, is dan ook een logische volgende stap in de voltooiing van de bankenunie, en stemt aansprakelijkheid en controle beter op elkaar af.

3.3. Wat kan worden bereikt?

In een kwantitatieve analyse is nagegaan hoe doeltreffend een volledig gemutualiseerd Europees depositoverzekeringssstelsel mogelijke uitbetalingen aankan. Uit de analyse blijkt dat het aantal en de omvang van de banken waarvoor het depositoverzekeringssfonds uitbetalingen zou aankunnen in het kader van het Europees depositoverzekeringssstelsel voor alle lidstaten aanzienlijk toenemen in vergelijking met de nationale depositogarantiestelsels.

Voorts blijkt uit de analyse dat het verwachte tekort van een uitbetaling, uitgedrukt als een percentage van het streefbedrag, voor het Europees depositoverzekeringssstelsel lager zou zijn dan voor om het even welk van de nationale depositogarantiestelsels.

De bovenstaande beoordelingen zijn gemaakt onder de aanname dat het Europees depositoverzekeringssstelsel geen aanvullende bijdragen van de banken zou verlangen, maar dat de bijdragen van de banken die voor de opbouw van de nationale fondsen zijn gepland, in plaats daarvan voor de opbouw van het Europees depositoverzekeringssstelsel zouden worden gebruikt. Uit de resultaten blijkt dat als hetzelfde bedrag aan middelen voor een gemeenschappelijk Europees depositogarantiestelsel beschikbaar wordt gesteld, dit een efficiëntere bescherming en een efficiënter gebruik van middelen zou opleveren dan het behoud van louter nationale depositogarantiestelsels.

3.4. Wat zijn de verschillende opties om de doelstellingen te bereiken?

3.4.1. *Huidige financieringsniveaus in het opzet van het Europees depositoverzekeringssstelsel*

Uit de beoordeling blijkt dat het Europees depositoverzekeringssstelsel zou starten op basis van de erg heterogene financieringsniveaus van de nationale depositogarantiestelsels. Dit impliceert dat het Europees depositoverzekeringssstelsel in zijn beginfase liquiditeitssteun moet verstrekken, omdat de lokale depositogarantiestelsels anders nog altijd bijna uitsluitend van nationale alternatieve financieringsmiddelen zouden afhangen. Ten tweede moet het Europees depositoverzekeringssstelsel zodanig worden opgezet dat wordt voorkomen dat stelsels die nog niet met de *voorafgaande* inning van middelen zijn begonnen, onevenredige voordelen genieten, en dat prikkels om dat in de toekomst evenmin te doen worden vermeden.

3.4.2. *Bereik van het Europees depositoverzekeringssstelsel*

Er wordt verwacht dat de verschillen in financieringsniveaus niet langer een probleem zouden vormen wanneer de depositogarantiestelsels hun verplichtingen in de DGS-richtlijn inzake de *voorafgaande* opbouw van middelen zijn nagekomen. Uit de analyse blijkt dat een gemeenschappelijk systeem efficiënter zou werken, d.w.z. een hoger beschermingsniveau zou bieden zonder dat de totale bijdragen moeten worden verhoogd. Het zou ook beter geplaatst zijn om de blootstelling van de lidstaten aan hun binnenlandse bankwezen te verminderen.

3.4.3. *Bijdragen*

Uit de analyse blijkt dat (i) de risicoweging van de bijdragen de verdeling van de financiële last over de banken van een bepaalde banksector verandert, (ii) de beoordeling van het risico van een bepaalde bank ten opzichte van de banken van de bankenunie in plaats van ten opzichte van de banken van de nationale banksector of de banksector van het depositogarantiestelsel wellicht het niveau van de door die *individuele* bank te betalen bijdrage zal veranderen. Er bleek echter niet dat een groep van banken zou worden bevoordeeld of benadeeld.

De waarschijnlijkheid dat een depositogarantiestelsel middelen moet mobiliseren om de deposanten te vergoeden, neemt toe met het risico van die bank. Het voorstel wil dus de

bijdragen naar risico aanpassen, wat een voortzetting is van het beginsel dat al in de DGS-richtlijn is vastgelegd.

Ten tweede blijkt uit de analyse dat de vergelijkingsgroep een effect heeft op de bijdragen die door individuele instellingen worden betaald. In de herverzekeringfase van het Europees depositoverzekeringstelsel, waarin de risico's grotendeels op het nationale niveau blijven, wordt het risicoprofiel van een individuele bank dus bepaald ten opzichte van de rest van haar nationale bankwezen. Zodra het Europees depositoverzekeringstelsel een systeem wordt met hoofdelijke aansprakelijkheid op het niveau van de bankenunie, wordt het risicoprofiel van een individuele bank bepaald ten opzichte van alle banken in de bankenunie. Dit zou ervoor zorgen dat het Europees depositoverzekeringstelsel voor de banken en de nationale depositogarantiestelsels globaal kostenneutraal blijft, en dat bij de bepaling van de risicoprofielen van banken in de opbouwphase van het depositoverzekeringfonds complicaties worden voorkomen.

3.5. Grondrechten

De voorgestelde verordening heeft geen gevolgen voor de bescherming van de grondrechten andere dan die van de verordening en de richtlijn die zij wijzigt, en die aan bod zijn gekomen in de toelichting van Verordening (EU) nr. 806/2014 tot instelling van een gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Voor zijn functies in verband met het Europees depositoverzekeringstelsel zou de afwikkelingsraad volledig worden gefinancierd met administratieve bijdragen van de kredietinstellingen die bij de deelnemende depositogarantiestelsels zijn aangesloten. Dit betekent dan weer dat er voor de functies in verband met het Europees depositoverzekeringstelsel geen bijdrage uit de EU-begroting nodig is. De aanvullende personele middelen van de afwikkelingsraad, namelijk 22 voltijdequivalenten in de vorm van posten opgenomen in de lijst van het aantal ambten, arbeidscontractanten en gedetacheerde nationale deskundigen in jaar negen, nadat de fase van volledige verzekering is bereikt, zijn afgestemd op de taken waarmee de afwikkelingsraad door de voorgestelde verordening wordt belast. Op dezelfde wijze als voor de oprichting van de gemeenschappelijke afwikkelingsraad vallen de ambten die voor de uitbreiding van de taken van dit nieuwe orgaan nodig zijn, buiten het bereik van het streefdoel van 5 % personeelsvermindering dat in de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad COM(2013) 519 van 10 juli 2013 is vastgelegd.

Voor zijn functies in verband met het Europees depositoverzekeringstelsel zou de afwikkelingsraad volledig worden gefinancierd met administratieve bijdragen van de kredietinstellingen die bij de deelnemende depositogarantiestelsels zijn aangesloten. De aanvullende middelen van de afwikkelingsraad zijn afgestemd op de taken waarmee hij door de voorgestelde verordening wordt belast.

5. NADERE UITLEG VAN HET VOORSTEL

5.1. Een Europees depositoverzekeringstelsel

Dit voorstel beoogt de instelling van een Europees depositoverzekeringstelsel door middel van een wijziging van Verordening (EU) nr. 806/2014 (de GAM-verordening). Deze wijziging zou niet raken aan de regels inzake de werking van het GAM.

5.1.1. Geleidelijke evolutie van het Europees depositoverzekeringsstelsel

De voorgestelde wijziging van de GAM-verordening stelt het Europees depositoverzekeringsstelsel in in drie opeenvolgende fasen (artikel 2, lid 2): een herverzekeringsstelsel, een medeverzekeringsstelsel en een stelsel van volledige verzekering. Het Europees depositoverzekeringsstelsel zou in alle fasen worden beheerd door de afwikkelingsraad samen met de deelnemende depositogarantiestelsels of, wanneer een depositogarantiestelsel niet zichzelf beheert, de nationale aangewezen autoriteit die verantwoordelijk is om het betrokken deelnemende depositogarantiestelsel te beheren (artikel 2, lid 2, tweede alinea). Het depositoverzekeringsfonds maakt deel uit van het Europees depositoverzekeringsstelsel. Het zou worden gespijsd met bijdragen die rechtstreeks aan de afwikkelingsraad verschuldigd zijn en betaald worden door de banken, en door de deelnemende depositogarantiestelsels worden berekend en in rekening gebracht.

5.1.2. Bereik van het Europees depositoverzekeringsstelsel

Het Europees depositoverzekeringsstelsel is van toepassing op alle depositogarantiestelsels die officieel zijn erkend in een deelnemende lidstaat en op alle kredietinstellingen die bij een dergelijk stelsel zijn aangesloten. De deelnemende lidstaten zijn die welke de euro als munt hebben en de andere lidstaten die een nauwe samenwerking met de Europese Centrale Bank tot stand hebben gebracht om aan het GTM deel te nemen (artikel 4, lid 1).

Omdat de door het Europees depositoverzekeringsstelsel geboden dekking beperkt is tot de wettelijke functies van de depositogarantiestelsels op grond van de richtlijn, d.w.z. uitbetalingen aan deposanten en bijdragen aan afwikkeling, is het Europees depositoverzekeringsstelsel van toepassing op alle stelsels die in beginsel met uitbetalingsgebeurtenissen kunnen worden geconfronteerd of kunnen worden verzocht aan een afwikkelingsprocedure bij te dragen. Dit omvat wettelijke depositogarantiestelsels, institutionele protectiestelsels en contractuele stelsels die officieel door een lidstaat als depositogarantiestelsel zijn erkend (artikel 1, lid 2, van de DGS-richtlijn). Hun erkenning als depositogarantiestelsel is onafscheidelijk verbonden met hun verplichtingen deposanten te vergoeden ingeval deposito's onbeschikbaar zijn, en bij te dragen aan afwikkelingsprocedures.

De rechten en verplichtingen die deelnemende depositogarantiestelsels binnen het Europees depositoverzekeringsstelsel hebben, zijn die van de aangewezen autoriteit wanneer het depositogarantiestelsel niet door een particuliere entiteit maar door de aangewezen autoriteit zelf wordt beheerd (artikel 2, lid 2, tweede alinea). Dit houdt rekening met de discretionaire bevoegdheid die de lidstaten hebben met betrekking tot de invoering, de erkenning en het beheer van depositogarantiestelsels op nationaal niveau (zie artikel 2, lid 18, van de richtlijn).

Indien de nauwe samenwerking van een lidstaat buiten de eurozone geschorst of beëindigd is, zijn de deelnemende depositogarantiestelsels die in die lidstaat officieel erkend zijn en de kredietinstellingen die bij die depositogarantiestelsels zijn aangesloten, niet langer door de GAM-verordening gedekt, noch voor het GAM noch voor het Europees depositoverzekeringsstelsel (artikel 4). Alleen in het geval van beëindiging heeft elk van deze depositogarantiestelsels ook recht op een deel van de beschikbare financiële middelen waarover het depositoverzekeringsfonds op het ogenblik van beëindiging beschikt. Deze aanspraak dient om de respectieve depositogarantiestelsels te voorzien van de middelen die ze nodig hebben om aan hun financieringsverplichtingen op grond van de richtlijn te voldoen. Er is een methode voor de berekening van het deel waarop de respectieve depositogarantiestelsels aanspraak kunnen maken. Gelet op de in artikel 11, lid 5, onder a), van de DGS-richtlijn vastgestelde lagere drempel voor voldoende financiering kan een depositogarantiestelsel van het depositoverzekeringsfonds niet meer eisen dan wat nodig is opdat zijn beschikbare financiële middelen twee derde van zijn streefbedrag bereiken. De

afwikkelingsraad zou met akkoord van die lidstaat een besluit vaststellen over de modaliteiten en voorwaarden voor de overdracht van middelen aan de respectieve depositogarantiestelsels binnen drie maanden.

5.1.3. Algemene beginselen met betrekking tot het Europees depositoverzekeringstelsel

In artikel 6 zijn de algemene beginselen vastgesteld die zowel op het GAM als op het Europees depositoverzekeringstelsel van toepassing zijn. Die beginselen spelen wanneer de afwikkelingsraad of de andere overheden en organen discretionaire bevoegdheid hebben bij het vaststellen van een besluit of andere maatregel.

Noch de afwikkelingsraad noch een deelnemend depositogarantiestelsel mag entiteiten (met inbegrip van depositogarantiestelsels en hun aangesloten banken), deposanten, investeerders of andere in de Unie gevestigde schuldeisers discrimineren op grond van hun nationaliteit of plaats van bedrijf (artikel 6, lid 1). Deze regel is een fundamenteel beginsel van het recht van de Unie en van bijzonder belang op de financiële markten waar transacties tussen partijen van verschillende nationaliteiten en met verschillende plaatsen van bedrijf zeer veel voorkomen.

De afwikkelingsraad en de deelnemende depositogarantiestelsels moeten alle maatregelen, voorstellen of beleid nemen met volledige inachtneming en zorg voor de eenheid en integriteit van de interne markt (artikel 6, lid 2). De financiële versnippering wegnemen is een belangrijke reden voor de bankenunie en de autoriteiten die het Europees depositoverzekeringstelsel beheren, moeten grondig het effect van alle discretionaire maatregelen of besluiten die zij overwegen, beoordelen in het licht van de werking van de interne markt.

De leden 3 tot en met 5 van artikel 6 over de behandeling van groepen zijn niet van toepassing in het kader van het Europees depositoverzekeringstelsel, maar artikel 6, lid 6, belet dat de afwikkelingsraad binnen het Europees depositoverzekeringstelsel besluiten vaststelt waardoor de lidstaten buitengewone publieke financiële steun moeten verstrekken, of waardoor hun budgettaire soevereiniteit en verantwoordelijkheden in het gedrang komen.

In het kader van het Europees depositoverzekeringstelsel kan de afwikkelingsraad besluiten vaststellen die tot de deelnemende depositogarantiestelsels zijn gericht (artikel 74 septies). De deelnemende depositogarantiestelsels moeten daaraan voldoen, maar op grond van artikel 6, lid 7, kunnen zij de te nemen maatregelen verder specificeren, zolang die maatregelen aan het betrokken besluit van de afwikkelingsraad voldoen.

5.2. De verschillende fasen van het Europees depositoverzekeringstelsel

In de drie fasen, herverzekering, medeverzekering en volledige verzekering, zou het Europees depositoverzekeringstelsel zowel financiering verstrekken als de verliezen van deelnemende depositogarantiestelsels dekken.

De door het Europees depositoverzekeringstelsel verstrekte financiering komt tegemoet aan de initiële liquiditeitsbehoefte van een depositogarantiestelsel om de deposanten binnen de in de richtlijn vastgestelde uitbetalingstermijn te vergoeden (normaal gezien zeven werkdagen), maar ook om tijdig te voldoen aan het verzoek om bijdrage aan een afwikkelingsprocedure. De financiering moet door het deelnemende depositogarantiestelsel aan de afwikkelingsraad worden terugbetaald.

Het Europees depositoverzekeringstelsel zou ook in alle fasen de verliezen dekken die het deelnemende depositogarantiestelsel uiteindelijk lijdt doordat het de deposanten vergoedt of aan afwikkeling bijdraagt. Een uiteindelijk verlies van een deelnemend depositogarantiestelsel is normaal gezien kleiner dan de vergoedingen die het aan de deposanten betaalt, of zijn bijdrage aan afwikkeling. Na een uitbetalingsgebeurtenis kan het depositogarantiestelsel de

vorderingen tot terugbetaling van (gedekte) deposito's die deposanten op de gefaalde bank hadden en die aan hem zijn overgedragen in zoverre het die deposanten heeft vergoed, innen (artikel 9, lid 2, eerste zin, van de DGS-richtlijn). Als een bank insolvent wordt en die vorderingen daardoor niet volledig worden voldaan, wordt het uiteindelijke verlies van het depositogarantiestelsel echter nog verminderd met alle opbrengsten uit de insolvente boedel.

Als een depositogarantiestelsel aan afwikkeling heeft bijgedragen, kan zijn verlies kleiner zijn dan het bedrag van die bijdrage, met name als het bedrag dat het depositogarantiestelsel als bijdrage verschuldigd is, op basis van een volgende waardering wordt verminderd (artikel 109, lid 1, vierde alinea, juncto artikel 75 van de richtlijn herstel en afwikkeling banken).

Het Europees depositoverzekeringssstelsel dekt geen verliezen door middel van aanvullende betalingen aan het deelnemende depositogarantiestelsel. In plaats daarvan wordt het bedrag van de initiële financiering dat het deelnemende depositogarantiestelsel moet terugbetalen, verminderd met het deel van de verliezen dat door het Europees depositoverzekeringssstelsel wordt gedekt.

Het niveau van de verstrekte financiering en het deel van het verlies dat door het Europees depositoverzekeringssstelsel wordt gedekt, stijgt in elke fase.

5.2.1. Herverzekering

In de herverzekeringsfase, die volgens het voorstel drie jaar zal duren, kan het Europees depositoverzekeringssstelsel beperkte financiering aanbieden en een beperkt deel dekken van het verlies van een deelnemend depositogarantiestelsel dat met een uitbetalingsgebeurtenis wordt geconfronteerd of verzocht is aan afwikkeling bij te dragen (artikel 41 bis).

In de initiële fase van herverzekering is de dekking beperkt tot afwikkelingsprocedures die door de afwikkelingsraad worden gevoerd (artikel 41 bis, lid 2, en artikel 79). Louter nationale afwikkelingsprocedures worden alleen door medeverzekering en volledige verzekering gedekt.

5.2.1.1. Verstrekken van financiering in de herverzekeringsfase

Er zou in de herverzekeringsfase financiering worden verstrekt als het deelnemende depositogarantiestelsel een tekort aan liquiditeit heeft (artikel 41 bis, lid 2). Het proces om te bepalen of er sprake is van een tekort aan liquiditeit, verschilt naargelang (a) het deelnemende depositogarantiestelsel met een uitbetalingsgebeurtenis wordt geconfronteerd of (b) aan afwikkeling moet bijdragen.

- (a) In een uitbetalingsgebeurtenis heeft een deelnemend depositogarantiestelsel (artikel 41 ter, lid 1) een tekort aan liquiditeit als het bedrag van de gedekte deposito's in de falende bank hoger is dan het totaal van (a) het bedrag van de beschikbare financiële middelen die het deelnemende depositogarantiestelsel hypothetisch zou moeten hebben, gelet op het in artikel 41 undecies vastgestelde financieringstraject, en (b) het bedrag van de buitengewone (achteraf te betalen) bijdragen die het deelnemende depositogarantiestelsel binnen drie dagen te rekenen vanaf de uitbetalingsgebeurtenis kan innen.

Het bedrag van de gedekte deposito's dat voor de berekening van het tekort aan liquiditeit wordt gebruikt, bestaat alleen uit in aanmerking komende deposito's tot het standaarddekkingsniveau van 100 000 EUR of het equivalent daarvan in de nationale munteenheid (artikel 6, lid 1, van de DGS-richtlijn). Tijdelijke hoge saldi in de zin van artikel 6, lid 2, van de DGS-richtlijn of bedragen die het depositogarantiestelsel overeenkomstig de artikelen 7 of 8 van de DGS-richtlijn in mindering kan brengen

voordat de deposanten worden vergoed, zijn normaal gezien nog niet bekend op het moment van de uitbetalingsgebeurtenis en blijven daarom buiten beschouwing. Het gebruik van het *hypothetische* niveau van de beschikbare financiële middelen in plaats van het werkelijke niveau moet ervoor zorgen dat een deelnemend depositogarantiestelsel er minder toe wordt aangezet zijn verplichting om volgens een precies financieringstraject *vooraf* te betalen bijdragen te innen, niet na te komen. Ten slotte vormen buitengewone (achteraf te betalen) bijdragen (artikel 10, lid 8, van de richtlijn), in zoverre ze binnen een erg korte termijn kunnen worden geïnd, een aanvullende bron van liquiditeit die het tekort aan liquiditeit van een deelnemend depositogarantiestelsel zou kunnen verkleinen. De periode van drie dagen is een passend evenwicht tussen de doelstelling dat eerst de liquiditeitsmiddelen van het depositogarantiestelsel moeten worden uitgeput, en het feit dat de deposanten binnen zeven werkdagen na de uitbetalingsgebeurtenis moeten worden vergoed.

- (b) In een afwikkelingszaak (artikel 41 ter, lid 2) is het tekort aan liquiditeit het bedrag dat het deelnemende depositogarantiestelsel aan de afwikkeling moet bijdragen, minus het bedrag van de beschikbare middelen waarover het deelnemende depositogarantiestelsel hypothetisch zou moeten beschikken gelet op het in artikel 41 undecies vastgestelde financieringstraject. Het hypothetische niveau van de beschikbare financiële middelen is de enige liquiditeitsbron dat het deelnemende depositogarantiestelsel moet aanspreken om zijn tekort aan liquiditeit te verkleinen. In een afwikkelingszaak hoeft het deelnemende depositogarantiestelsel niet op korte termijn achteraf te betalen bijdragen te innen, omdat artikel 10, lid 8, van de DGS-richtlijn tot uitbetalingsgebeurtenissen beperkt is.

Indien het deelnemende depositogarantiestelsel een tekort aan liquiditeit heeft, kan het bij het depositoverzekeringsfonds financiering aanvragen tot ten hoogste 20 % van dat tekort. De overblijvende 80 % van het tekort aan liquiditeit moet met andere financieringsbronnen worden gedekt. Door bij de berekening van het tekort aan liquiditeit het *hypothetische* niveau van de beschikbare financiële middelen in aanmerking te nemen, maakt het Europees depositoverzekeringssstelsel het voor deelnemende depositogarantiestelsels die op het moment van een uitbetalingsgebeurtenis *meer* financiële middelen ter beschikking hebben dan nodig, mogelijk om voor hun (technisch) tekort aan liquiditeit financiering van het Europees depositoverzekeringsfonds te verkrijgen en om hun aanvullende middelen te gebruiken om (een deel van) de overblijvende 80 % van hun tekort aan liquiditeit te dekken. De door het Europees depositoverzekeringssstelsel verstrekte financiering is begrensd.

5.2.1.2. Verliesdekking in de herverzekeringsfase

In de herverzekeringsfase verstrekt het Europees depositoverzekeringssstelsel niet alleen financiering voor een tekort aan liquiditeit, maar in een tweede stap ook 20 % van het *verliesexcedent* van de deelnemende depositogarantiestelsels. Het concept verliesexcedent verschilt naargelang het deelnemende depositogarantiestelsel met een uitbetalingsgebeurtenis wordt geconfronteerd of verzocht is aan afwikkeling bij te dragen.

In een uitbetalingsgebeurtenis (artikel 41 quater, lid 1) lijdt het deelnemende depositogarantiestelsel een verliesexcedent als het totale bedrag dat het aan de deposanten heeft terugbetaald (artikel 8 van de DGS-richtlijn) meer bedraagt dan de som van (a) het bedrag dat het in insolventieprocedures heeft geïnd met betrekking tot de depositovorderingen die het door vergoeding van de deposanten heeft verkregen (artikel 9, lid 2, eerste zin, van de DGS-richtlijn), (b) het bedrag van de beschikbare financiële middelen waarover het

deelnemende depositogarantiestelsel hypothetisch zou moeten beschikken gelet op het in artikel 41 undecies vastgestelde financieringstraject, en (c) het bedrag van de buitengewone (achteraf te betalen) bijdragen die het deelnemende depositogarantiestelsel binnen een jaar na de uitbetalingsgebeurtenis kan innen.

Terwijl het tekort aan liquiditeit op basis van het bedrag van de gedekte deposito's (in aanmerking komende deposito's tot 100 000 EUR) wordt berekend, kan de berekening van het verliesexcedent, die later in de herverzekeringsprocedure plaatsvindt, worden gebaseerd op de werkelijke bedragen die aan de deposanten zijn terugbetaald. Dit bedrag wordt verminderd met de opbrengsten die het deelnemende depositogarantiestelsel uit de insolvente boedel heeft ontvangen. Daarenboven wordt ook het *hypothetische* bedrag van de beschikbare financiële middelen waarover het deelnemende depositogarantiestelsel op het moment van de uitbetalingsgebeurtenis had moeten beschikken, in mindering gebracht. Ten slotte wordt verondersteld dat het deelnemende depositogarantiestelsel het bedrag van de achteraf te betalen bijdragen die het op grond van de DGS-richtlijn binnen een jaar na de uitbetalingsgebeurtenis mag innen, heeft kunnen ontvangen. Dit is 0,5 % van de totale gedekte deposito's van haar aangesloten banken (artikel 10, lid 8, van de DGS-richtlijn met de achteraf te betalen bijdragen die binnen een termijn van drie dagen na de uitbetalingsgebeurtenis werden geïnd). Het bedrag dat daarvan het resultaat is, is het verliesexcedent van het deelnemende depositogarantiestelsel.

In een afwikkelingszaak (artikel 41 quater, lid 2) is het verliesexcedent het bedrag dat het deelnemende depositogarantiestelsel aan de afwikkeling moet bijdragen *minus* de som van:

- (a) het bedrag dat hem kan zijn terugbetaald nadat bij een volgende waardering is vastgesteld dat zijn bijdrage lager had moeten zijn dan initieel door de afwikkelingsautoriteit was gevraagd⁷, en
- (b) het bedrag van de beschikbare financiële middelen waarover het deelnemende depositogarantiestelsel zou moeten beschikken gelet op het in artikel 41 undecies vastgestelde financieringstraject.

Ook hier hoeft het deelnemende depositogarantiestelsel geen achteraf te betalen bijdragen te innen, omdat artikel 10, lid 8, van de DGS-richtlijn tot uitbetalingsgebeurtenissen beperkt is.

De verliesdekking van 20 % van het verliesexcedent wordt toegepast door op het bedrag van de financiering dat het deelnemende depositogarantiestelsel aan het Europees depositoverzekeringssstelsel moet terugbetalen, het bedrag van de verliesdekking in mindering te brengen. Ook de door het Europees depositoverzekeringssstelsel verstrekte verliesdekking is begrensd.

5.2.2. Medeverzekering

Na de initiële herverzekeringsfase van drie jaar worden de deelnemende depositogarantiestelsels door het Europees depositoverzekeringssstelsel medeverzekerd gedurende een periode van vier jaar. De deelnemende depositogarantiestelsels kunnen bij het depositoverzekeringssfonds zowel financiering als verliesdekking aanvragen ingeval zij met een uitbetalingsgebeurtenis worden geconfronteerd of verzocht zijn aan afwikkeling bij te dragen (artikel 41 quinquies). Het Europees depositoverzekeringssstelsel verstrekt nu ook financiering voor, en dekt verliezen uit, bijdragen aan *nationale* afwikkelingsprocedures.

⁷

Betaling van het verschil op grond van artikel 75 van Richtlijn 2014/59/EU: aangenomen wordt dat dit voorschrift bij analogie ook in GAM-afwikkelingszaken op grond van artikel 79 van toepassing is.

Het verschil met de herverzekeringsfase is dat financiering wordt verstrekt en verlies wordt gedekt vanaf de "eerste euro" en dat het door het Europees depositoverzekeringssysteem gedragen deel geleidelijk zou stijgen in de loop van de periode van medeverzekering.

Het Europees depositoverzekeringssysteem verstrekt financiering voor een percentage van de liquiditeitsbehoefte van de deelnemende depositogarantiestelsels die ten gevolge van een uitbetalingsgebeurtenis of een verzoek om bijdrage aan afwikkeling is ontstaan. Het dekt ook hetzelfde percentage van het verlies dat het deelnemende depositogarantiestelsel uiteindelijk door die gebeurtenissen lijdt. Het aandeel zou in het eerste jaar van de medeverzekeringsfase 20 % zijn en zou elk volgend jaar met 20 procentpunten stijgen, om in het laatste jaar van medeverzekering 80 % te bereiken.

In geval van een uitbetalingsgebeurtenis is de liquiditeitsbehoefte gelijk aan het totale bedrag van de gedekte deposito's van de falende bank, d.w.z. in aanmerking komende deposito's tot 100 000 EUR (artikel 41 septies, lid 1). Het verlies wordt bepaald door de opbrengsten van het deelnemende depositogarantiestelsel uit de insolvente boedel in mindering te brengen (artikel 41 octies, lid 1).

In een afwikkelingszaak is de liquiditeitsbehoefte gelijk aan het bedrag van de bijdrage die door de afwikkelingsraad respectievelijk de nationale afwikkelingsautoriteit wordt gevraagd (artikel 41 septies, lid 2). Het verlies wordt bepaald door het verschil in mindering te brengen dat aan het deelnemende depositogarantiestelsel had kunnen worden betaald, nadat bij een volgende waardering is vastgesteld dat de initiële bijdrage lager had moeten zijn (artikel 41 octies, lid 2).

Er zou geen plafond zijn voor het verstrekken van financiering of verliesdekking.

5.2.3. *Volledige verzekering*

Na een medeverzekeringsfase van vier jaar zouden de deelnemende depositogarantiestelsels volledig verzekerd zijn door het Europees depositoverzekeringsstelsel. De volledige verzekering verstrekt volledige financiering van de liquiditeitsbehoefte en dekt alle verliezen die ontstaan door een uitbetalingsgebeurtenis of een verzoek om bijdrage aan afwikkeling. Het mechanisme is hetzelfde als in de medeverzekeringsfase, maar het Europees depositoverzekeringsstelsel dekt nu een aandeel van 100 %.

5.2.4. *Waarborgen voor dekking door het Europees depositoverzekeringsstelsel*

Het voorstel voorziet in waarborgen tegen onjuiste of ongerechtvaardigde toegang tot het Europees depositoverzekeringsstelsel door de nationale depositogarantiestelsels. Ze zullen worden uitgesloten als ze hun verplichtingen uit hoofde van de verordening of de nationale wetgeving waarbij belangrijke bepalingen van de richtlijn worden omgezet, niet zijn nagekomen, of indien de betrokken lidstaat heeft nagelaten die artikelen juist om te zetten (artikel 41 decies). Ze zullen slechts door het Europees depositoverzekeringsstelsel worden gedekt als hun beschikbare financiële middelen ten minste gelijk zijn aan het geharmoniseerde financieringstraject dat in de verordening is vastgesteld (artikel 41 undecies). Dit moet ervoor zorgen dat alleen deelnemende depositogarantiestelsels die hun eigen verplichtingen ter vermindering van het risico op het niveau van het Europees depositoverzekeringsstelsel zijn nagekomen, de bescherming daarvan kunnen genieten. De afwikkelingsraad kan besluiten een deelnemend depositogarantiestelsel niet voor dekking door het Europees depositoverzekeringsstelsel in aanmerking te laten komen via specifieke stemprocedures.

5.3. **Staatssteunbeoordeling**

De vergoedingsbetalingen van een depositogarantiestelsel aan de deposanten vormen geen staatssteun, maar zijn bijdrage aan afwikkeling, die weliswaar bedoeld is om ervoor te zorgen dat deposanten toegang blijven hebben tot deposito's, vormt voor de instelling in afwikkeling een voordeel. De bijdrage kan dus als staatssteun worden beschouwd, die mogelijk bij de Commissie moet worden aangemeld en door haar moet worden goedgekeurd. Wanneer de bijdrage uit middelen op Europees niveau komt (het gemeenschappelijk afwikkelingsfonds en het depositoverzekeringsfonds), geldt de staatssteunprocedure bij analogie (artikel 19).

5.4. **Beheer van het Europees depositoverzekeringsstelsel**

Het Europees depositoverzekeringsstelsel zou worden beheerd door de afwikkelingsraad samen met de deelnemende depositogarantiestelsels (of de aangewezen autoriteit die een deelnemend depositogarantiestelsel beheert). De procedure kan ruwweg worden verdeeld in een fase die tot het verstrekken van financiering leidt, en een fase nadat financiering is verstrekt.

5.4.1. *Procedure die tot het verstrekken van financiering leidt*

De deelnemende depositogarantiestelsels moeten de afwikkelingsraad onverwijld inlichten zodra zij zich bewust worden van omstandigheden die wellicht tot een uitbetalingsgebeurtenis of een verzoek om bijdrage aan afwikkeling van de afwikkelingsraad zullen leiden (artikel 41 decies). Zij moeten de afwikkelingsraad een raming verstrekken van het verwachte tekort aan liquiditeit (herverzekeringsfase) of de verwachte liquiditeitsbehoefte (fasen van medeverzekering en volledige verzekering). Daardoor kan de afwikkelingsraad zich voorbereiden op het onmiddellijk verstrekken van financiering in het geval van een uitbetalingsgebeurtenis of een verzoek om bijdrage aan afwikkeling.

De deelnemende depositogarantiestelsels moeten een uitbetalingsgebeurtenis of een verzoek om bijdrage aan afwikkeling onmiddellijk aan de afwikkelingsraad melden (artikel 41 terdecies). Zelfs als de afwikkelingsraad zelf om bijdrage aan afwikkeling heeft verzocht (artikel 79), is die aanmelding nog altijd formeel nodig omdat de samenstelling van de afwikkelingsraad in het Europees depositoverzekeringssstelsel verschilt van zijn samenstelling in het GAM (zie hieronder) en de deelnemende depositogarantiestelsels *niet verplicht* zijn bij het Europees depositoverzekeringssstelsel financiering of verliesdekking aan te vragen. Samen met de aanmelding moet het deelnemende depositogarantiestelsel de afwikkelingsraad informatie verstrekken om te beoordelen of aan de relevante voorwaarden is voldaan (artikel 41 duodecies):

- het bedrag van de gedekte deposito's om het tekort aan liquiditeit of de liquiditeitsbehoefte te berekenen;
- de beschikbare financiële middelen op het moment van de uitbetalingsgebeurtenis of het gebruik in het kader van afwikkeling, om het niveau te bepalen van de beschikbare financiële middelen waarover het deelnemende depositogarantiestelsel op het moment van de uitbetalingsgebeurtenis of het gebruik in het kader van afwikkeling *zou moeten beschikken*, gelet op het in artikel 41 undecies vastgestelde financieringstraject;
- de raming van de buitengewone achteraf te betalen bijdragen die het binnen drie dagen na de uitbetalingsgebeurtenis of het gebruik in het kader van afwikkeling kan innen;
- alle andere materiële belemmeringen voor het deelnemende depositogarantiestelsel om aan zijn verplichtingen ten aanzien van de deposanten of de afwikkelingsautoriteit te voldoen en mogelijke oplossingen.

De afwikkelingsraad zou binnen de 24 uur bepalen of aan de voorwaarden voor het Europees depositoverzekeringssstelsel, die in artikel 41 bis (herverzekering), artikel 41 quinquies (medeverzekering) of artikel 41 nonies (volledige verzekering) zijn vastgesteld, voldaan is (artikel 41 terdecies, lid 1). De afwikkelingsraad bepaalt voorts, normaal gezien binnen dezelfde termijn, het bedrag aan financiering die hij aan het deelnemende depositogarantiestelsel zou verstrekken (artikel 41 terdecies, lid 2, tweede alinea).

Wanneer een of meer deelnemende depositogarantiestelsels gelijktijdig met verschillende uitbetalingsgebeurtenissen of aanvragen in het kader van afwikkeling(sgebeurtenissen) worden geconfronteerd, kunnen de beschikbare financiële middelen van het depositoverzekeringssfonds mogelijk niet volstaan. In dat geval zou de financiering die elk deelnemend depositogarantiestelsel voor elke gebeurtenis zou kunnen verkrijgen, beperkt zijn tot een deel van de beschikbare financiële middelen van het depositoverzekeringssfonds, volgens een prorataberekening (artikel 41 terdecies, lid 3).

De afwikkelingsraad moet de deelnemende depositogarantiestelsels onmiddellijk meedelen of aan de voorwaarden voor dekking door het Europees depositoverzekeringssfonds voldaan is, en het bedrag van financiering dat het aan het deelnemende depositogarantiestelsel zou verstrekken. De deelnemende depositogarantiestelsels kunnen binnen 24 uur om een herziening van het besluit/de besluiten van de afwikkelingsraad verzoeken, waarover de afwikkelingsraad binnen 24 uur besluit (artikel 41 quaterdecies).

De financiering zou onmiddellijk nadat de afwikkelingsraad het bedrag heeft bepaald, worden verstrekt en zal aan het deelnemende depositogarantiestelsel worden betaald in de vorm van een geldelijke bijdrage (artikel 41 quindecies). Wanneer de afwikkelingsraad het bedrag van de financiering verhoogt na op verzoek van het deelnemende depositogarantiestelsel zijn

initiële besluit te hebben herzien, is dat bedrag verschuldigd zodra de afwikkelingsraad zijn besluit inzake het verzoek om herziening heeft vastgesteld.

5.4.2. Procedure na financiering

Nadat financiering is verstrekt, moet de afwikkelingsraad het verliesexcedent (herverzekering) of het verlies (medeverzekering, volledige verzekering) van het deelnemende depositogarantiestelsel bepalen en toezien op het gebruik van de verstrekte financiering voor uitbetalingen aan deposanten of voor bijdrage aan afwikkeling, alsook op de inspanningen van het deelnemende depositogarantiestelsel om de depositovorderingen bij de insolvente boedel te innen.

Na een uitbetalingsgebeurtenis wordt het bedrag van het verlies(excedent) mettertijd duidelijk, aangezien het deelnemende depositogarantiestelsel de achteraf te betalen bijdragen zou innen en van tijd tot tijd opbrengsten uit de insolvente boedel zou ontvangen. In geval van een bijdrage aan afwikkeling, waarin het deelnemende depositogarantiestelsel geen achteraf te betalen bijdragen zou kunnen innen en het geen verhaal tegen derden kan uitoefenen, kan het verlies(excedent) al worden bepaald nadat het deelnemende depositogarantiestelsel de betaling van een verschil heeft ontvangen waarop het recht kan hebben nadat bij een volgende waardering is vastgesteld dat de initiële bijdrage lager had moeten zijn. De afwikkelingsraad moet daarom alleen bij een uitbetalingsgebeurtenis voortdurend de ontwikkeling van het verlies(excedent) beoordelen alvorens het definitieve verlies(excedent) te bepalen. Tegelijkertijd moet het deelnemende depositogarantiestelsel de afwikkelingsraad de ontvangen financiering terugbetalen in gedeelten die overeenstemmen met de achteraf te betalen bijdragen of de opbrengsten uit de insolvente boedel naarmate die het deelnemende depositogarantiestelsel ter beschikking worden gesteld (artikel 41 sexdecies).

Het verschil tussen de initiële financiering die het deelnemende depositogarantiestelsel van het depositoverzekeringsfonds ontvangt, en het bedrag aan financiering dat het uiteindelijk aan de afwikkelingsraad moet terugbetalen, levert het door het Europees depositoverzekeringstelsel gedekte verlies(excedent) op.

Na een uitbetalingsgebeurtenis zou de afwikkelingsraad ook streng toezien op de uitbetalingsprocedure, en met name op het gebruik van de financiering die hij daartoe aan het deelnemende depositogarantiestelsel heeft verstrekt, alsook op de wijze waarop het deelnemende depositogarantiestelsel zijn depositovorderingen in de insolventieprocedure heeft behartigd. Het deelnemende depositogarantiestelsel moet met door de afwikkelingsraad vastgestelde regelmatige tussenpozen correcte, betrouwbare en volledige informatie verstrekken, met name over de uitbetalingsprocedure en over de uitoefening van de rechten waarin het in de insolventieprocedure is gesubrogeerd. Het deelnemende depositogarantiestelsel moet trachten de opbrengsten uit de insolvente boedel te maximaliseren. Nalatig gedrag van het deelnemende depositogarantiestelsel kan leiden tot schadevorderingen van de afwikkelingsraad, die echter ook kan besluiten, na het deelnemende depositogarantiestelsel te hebben gehoord, om zelf alle rechten uit te oefenen die voortvloeien uit de depositovorderingen waarin het deelnemende depositogarantiestelsel is gesubrogeerd. De afwikkelingsraad kan dan rechtstreeks de opbrengsten voor eigen rekening innen om daarmee zijn vordering tot terugbetaling van de aan het deelnemende depositogarantiestelsel verstrekte financiering te voldoen (artikel 41 octodecies).

5.5. Financiële bepalingen voor het Europees depositoverzekeringstelsel

Voor de werking van het Europees depositoverzekeringstelsel zijn financiële middelen nodig om de administratieve uitgaven te dekken en de deelnemende depositogarantiestelsels de nodige dekking (financiering en verliesdekking) te verstrekken.

5.5.1. Algemene budgettaire bepalingen en administratieve bijdragen

De begroting bestaat momenteel uit twee delen: deel I voor het beheer van de afwikkelingsraad en deel II voor het afwikkelingsfonds.

De administratieve uitgaven van het Europees depositoverzekeringssstelsel zouden worden gedekt door bestaande administratieve bijdragen die in deel I van de begroting van de afwikkelingsraad worden geïnd, rekening houdend met de extra administratieve last die door het Europees depositoverzekeringssstelsel wordt veroorzaakt en het feit dat het toepassingsgebied *ratione personae* van het GAM en dat van het Europees depositoverzekeringssstelsel niet identiek zijn (artikel 65, lid 5).

Het depositoverzekeringssfonds zou worden opgenomen in een nieuw deel III van de begroting van de afwikkelingsraad. Zijn structuur van ontvangsten en uitgaven (artikel 60 bis) stemt overeen met die van deel II voor het afwikkelingsfonds (artikel 60) en wordt verder uitgelegd in punt 5.5.2 hieronder.

De algemene budgettaire bepalingen (artikelen 57, 58, 61 tot en met 64, en 66) zijn ook van toepassing op deel III van de begroting.

De afwikkelingsraad zou verantwoordelijk zijn voor het beheer van het afwikkelingsfonds en het depositoverzekeringssfonds en voor de belegging van hun middelen overeenkomstig de voorschriften van de GAM-verordening en de door de Commissie vastgestelde gedelegeerde handelingen (artikel 75).

5.5.2. Vooraf te betalen bijdragen aan het depositoverzekeringssfonds

Het depositoverzekeringssfonds zou worden gevuld met vooraf te betalen bijdragen die door banken verschuldigd zijn en rechtstreeks door hen aan de afwikkelingsraad worden betaald, en die door de deelnemende depositogarantiestelsels namens de afwikkelingsraad worden berekend en in rekening gebracht (artikel 74 bis, lid 1). Die vooraf te betalen bijdragen zijn een andere verplichting dan de verplichting vooraf te betalen bijdragen te betalen aan de deelnemende depositogarantiestelsels overeenkomstig artikel 10, lid 1, tweede alinea, van de DGS-richtlijn. Om voor de banksector kostenneutraal te blijven, mogen de vooraf te betalen bijdragen die aan het depositoverzekeringssfonds worden betaald, echter op het niveau van het deelnemende depositogarantiestelsel worden verrekend (zie punt 5.5.2.2 hieronder)⁸.

5.5.2.1. Streefbedragen van het depositoverzekeringssfonds

De beschikbare financiële middelen van het depositoverzekeringssfonds moeten twee opeenvolgende streefbedragen bereiken (artikel 74 ter, leden 1 en 2): (a) een initieel streefbedrag van 20 % van vier negende van de som van alle nationale minimale streefbedragen tegen het einde van de herverzekeringssfase van drie jaar, en (b) een definitief streefbedrag gelijk aan de som van de minimale streefbedragen die de deelnemende depositogarantiestelsels op grond van de richtlijn moeten bereiken tegen het einde van de medeverzekeringssfase van vier jaar. De minimale streefbedragen zouden volledig geharmoniseerd zijn voor alle deelnemende depositogarantiestelsels. De minimale streefbedragen voor het depositoverzekeringssfonds en de deelnemende

⁸ Een grafiek waarin de ontwikkeling van de middelen van het Europees depositoverzekeringssstelsel wordt vergeleken met de ontwikkeling van de middelen van een deelnemend depositogarantiestelsel ingeval de lidstaat en het deelnemende depositogarantiestelsel ervoor kiezen dat de banken-leden de vooraf te betalen bijdragen die aan het Europees depositoverzekeringssfonds worden betaald, mogen verrekenen, kan op de website van de Commissie worden gevonden: http://ec.europa.eu/finance/general-policy/banking-union/european-deposit-insurance-scheme/index_en.htm

depositogarantiestelsels zouden samen lineair stijgen met een negende per jaar in de periode tot 2024.

De door banken vooraf te betalen bijdragen worden zo gelijk mogelijk in de tijd gespreid totdat het initiële of het definitieve streefbedrag bereikt is. Als de beschikbare financiële middelen na de herverzekeringfase zijn gebruikt om financiering te verstrekken of verliezen te dekken en onder het initiële streefbedrag zijn gezakt, moeten ze worden verhoogd totdat het streefbedrag opnieuw bereikt is.

Elk jaar worden de vooraf te betalen bijdragen die door elke bank aan de afwikkelingsraad zijn verschuldigd en moeten worden betaald, in twee stappen bepaald: (a) de afwikkelingsraad bepaalt het totale bedrag van de vooraf te betalen bijdragen dat hij van de banken-leden van elk deelnemend depositogarantiestelsel mag vorderen (artikel 74 quinquies, lid 1) en (b) elk deelnemend depositogarantiestelsel berekent vervolgens op basis van het relevante totale bedrag dat door de afwikkelingsraad is bepaald, de bijdrage die door elk van zijn banken-leden is verschuldigd en moet worden betaald (artikel 74 quinquies, lid 2) en brengt dit bedrag namens de afwikkelingsraad in rekening.

Tijdens de herverzekeringfase zou de risicogebaseerde vooraf te betalen bijdrage die door elk bank-lid aan het depositoverzekeringsfonds moet worden betaald, door het deelnemende depositogarantiestelsel worden berekend in verhouding tot al zijn andere banken-leden. Na de herverzekeringfase zouden de risicogebaseerde vooraf te betalen bijdragen van elke bank worden berekend in verhouding tot alle banken binnen het bereik van het Europees depositoverzekeringssstelsel. Dit zou door de afwikkelingsraad worden gedaan, met bijstand van de deelnemende depositogarantiestelsels en op basis van een reeks risicogebaseerde methoden die in een gedelegeerde handeling van de Commissie worden vastgesteld.

De vooraf te betalen bijdrage die door het deelnemende depositogarantiestelsel namens de afwikkelingsraad in rekening wordt gebracht, moet door de bank rechtstreeks aan de afwikkelingsraad worden betaald, die het depositoverzekeringsfonds voor dat bedrag crediteert (en als ontvangst in deel III van zijn begroting).

5.5.2.2. Verrekening op het niveau van de deelnemende depositogarantiestelsels

Door dit voorstel kunnen de deelnemende lidstaten kostenneutraliteit bereiken voor de banken-leden van hun deelnemende depositogarantiestelsels. Zij kunnen besluiten dat de invoering van een afzonderlijke verplichting voor banken om de vooraf te betalen bijdragen aan het depositoverzekeringsfonds te betalen, verrekening op het niveau van het deelnemende depositogarantiestelsel rechtvaardigt. Bij het nemen van dat besluit moeten de lidstaten het evenredigheidsbeginsel in acht nemen en nagaan of het niveau van depositobescherming dat door de geleidelijke instelling van het Europees depositoverzekeringssstelsel wordt opgebouwd, een vermindering van de financiële middelen voor depositobescherming op het niveau van het deelnemende depositogarantiestelsel rechtvaardigt.

Artikel 74 quater, lid 4, voorziet in kostenneutraliteit: (a) de vooraf te betalen bijdragen die banken aan het depositoverzekeringsfonds betalen, tellen voor het streefbedrag dat het respectieve depositogarantiestelsel op grond van de richtlijn moet bereiken, (b) als een nationaal depositogarantiestelsel tegen het einde van de opbouwfase (3 juli 2024 of later) het precieze financieringstraject (artikel 41 undecies) heeft nageleefd en haar banken-leden alle bijdragen hebben betaald die aan het depositoverzekeringsfonds verschuldigd waren, vormen die bijdragen het bedrag aan bijdragen dat nodig is om het nationale streefbedrag van 0,8 % te bereiken en (c) deelnemende lidstaten kunnen hun depositogarantiestelsels toestaan om de bijdragen die hun banken-leden aan het Europees depositoverzekeringssstelsel hebben betaald, bij de berekening van het niveau van de bijdragen in aanmerking te nemen en/of om hun

banken-leden uit hun beschikbare financiële middelen terug te betalen in zoverre die bijdragen hoger zijn dan de bedragen die in het precieze financieringstraject zijn vastgesteld.

Afhankelijk van het niveau van de beschikbare financiële middelen die het deelnemende depositogarantiestelsel al heeft geïnd, kan het ofwel zijn banken-leden vergoeden door lagere bijdragen te innen of door bijdragen die zij al van haar banken-leden heeft ontvangen, terug te betalen.

5.5.3. Buitengewone achteraf te betalen bijdragen

Vanaf het begin van de medeverzekeringsfase mag de afwikkelingsraad van de banken die bij de deelnemende depositogarantiestelsels zijn aangesloten, ook betaling vragen van buitengewone achteraf te betalen bijdragen, wanneer de beschikbare middelen van het depositoverzekeringsfonds niet volstaan voor financiering en verliesdekking. De nationale depositogarantiestelsels zouden verantwoordelijk blijven voor de inning van achteraf te betalen bijdragen bij de nationale banksector om hun nationale stelsel na een uitbetalingsgebeurtenis of een bijdrage aan afwikkeling aan te vullen.

Achteraf te betalen bijdragen zijn verschuldigd door banken en worden door hen rechtstreeks aan de afwikkelingsraad betaald en, tijdens de herverzekeringsfase, door het respectieve deelnemende depositogarantiestelsel berekend en in rekening gebracht namens de afwikkelingsraad. De afwikkelingsraad bepaalt het totale bedrag aan achteraf te betalen bijdragen dat hij van de banken-leden van elk deelnemend depositogarantiestelsel mag vorderen binnen de grenzen die in een gedelegeerde handeling van de Commissie worden vastgesteld. Het deelnemende depositogarantiestelsel berekent de achteraf te betalen bijdrage die door elk van zijn banken-leden verschuldigd is op basis van het totale bedrag dat door de afwikkelingsraad is bepaald, met toepassing van dezelfde risicogebaseerde methode die het toepast voor de berekening van de vooraf te betalen bijdragen op grond van artikel 10, lid 1, van de richtlijn.

Na de medeverzekeringsfase wordt de achteraf te betalen bijdrage die door elke bank verschuldigd is, door de afwikkelingsraad berekend op basis van de risicogebaseerde methoden die bij de gedelegeerde handeling van de Commissie zijn vastgesteld, die ook worden toegepast voor de berekening van de vooraf te betalen bijdragen na de medeverzekeringsfase. De deelnemende depositogarantiestelsels brengen de achteraf te betalen bijdragen in rekening namens de afwikkelingsraad.

Zowel in de medeverzekeringsfase als in de fase van volledige verzekering kan de afwikkelingsraad, hetzij op eigen initiatief, hetzij op voorstel van de betrokken bevoegde autoriteit, de betaling van de achteraf te betalen bijdrage door een individuele bank geheel of gedeeltelijk opschorten. De opschorting moet noodzakelijk zijn om de financiële positie van de bank te beschermen, mag niet langer duren dan zes maanden, maar kan op verzoek van de bank worden hernieuwd.

Bij een gedelegeerde handeling van de Commissie zullen de maximale bedragen worden vastgesteld die achteraf door het Europees depositoverzekeringstelsel kunnen worden geïnd, rekening houdend met de nationale achteraf te betalen bijdragen.

5.5.4. Aanvullende financiële middelen voor het depositoverzekeringsfonds

Naast de vooraf en achteraf te betalen bijdragen mag de afwikkelingsraad aanvullende financiële middelen voor het Europees depositoverzekeringsfonds aantrekken. Om de financiering op het niveau van de deelnemende depositogarantiestelsels geleidelijk te vervangen, mag hij bij de depositogarantiestelsels die in niet-deelnemende lidstaten zijn erkend, om een lening verzoeken, die over dat verzoek overeenkomstig artikel 12 van de richtlijn een besluit kunnen vaststellen (artikel 74 octies). Om wederkerigheid te bereiken,

mag de afwikkelingsraad op zijn beurt ook besluiten om leningen toe te kennen aan depositogarantiestelsels in niet-deelnemende lidstaten.

De afwikkelingsraad mag ook voor het depositoverzekeringsfonds andere alternatieve financieringsmiddelen bij derden aantrekken, met name als de middelen die de afwikkelingsraad door middel van vooraf en achteraf te betalen bijdragen kan innen, niet (onmiddellijk) beschikbaar zijn (artikel 74 nonies). Terugbetaalbare financieringsmiddelen moeten worden gerecupereerd door tijdens de looptijd vooraf en achteraf te betalen bijdragen te innen.

5.5.5. Europees depositoverzekeringstelsel - besluitvorming

Het Europees depositoverzekeringstelsel zou door de afwikkelingsraad worden beheerd, zowel in zijn bestuursvergadering als in zijn plenaire vergadering. De bestuursvergadering zou voor de besluiten en taken in het kader van het Europees depositoverzekeringstelsel en het GAM uit dezelfde leden bestaan. Voor de bijzondere taken van het Europees depositoverzekeringstelsel zou een bijzondere samenstelling van de plenaire vergadering nodig zijn voor de vaststelling van besluiten die alleen op het Europees depositoverzekeringstelsel betrekking hebben. De leden die in de plenaire vergadering de nationale afwikkelingsautoriteiten vertegenwoordigen, zouden worden vervangen door leden die de nationale aangewezen autoriteiten vertegenwoordigen.

Aan de plenaire vergadering zouden specifieke taken worden toegewezen.

Omdat sommige besluiten van de afwikkelingsraad relevant zijn voor de afwikkelingsraad als geheel of zowel voor het GAM als voor het Europees depositoverzekeringstelsel, zouden ze worden genomen in een nieuwe gezamenlijke plenaire vergadering met specifieke vertegenwoordigers en stemprocedures.

Alle andere besluiten met betrekking tot het Europees depositoverzekeringstelsel zouden in de bestuursvergadering van de afwikkelingsraad worden genomen.

5.6. Andere voorschriften

De bepalingen over specifieke kwesties die op het GAM van toepassing zijn, zouden ook op de afwikkelingsraad van toepassing zijn wanneer hij zijn functies binnen het Europees depositoverzekeringstelsel uitoefent: voorrechten en immuniteiten, talenregelingen, personeel en uitwisseling van personeelsleden, interne comités, beroepspanel, beroepen bij het Hof van Justitie, aansprakelijkheid van de afwikkelingsraad, beroepsgeheim en uitwisseling van informatie, gegevensbescherming, toegang tot documenten, veiligheidsvoorschriften betreffende gevoelige of gerubriceerde informatie, rekenkamer.

De wijzigingen waarbij het Europees depositoverzekeringstelsel wordt ingevoerd, zouden worden toegepast vanaf de inwerkingtreding van de wijzigingsverordening.

Voorstel voor een
VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD
tot wijziging van Verordening (EU) 806/2014 met het oog op de instelling van een
Europees depositoverzekeringstelsel

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 114,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van de Europese Centrale Bank⁹,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité¹⁰,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In de afgelopen jaren heeft de Unie vooruitgang geboekt bij de vorming van een interne markt voor bankdiensten. Een beter geïntegreerde markt voor bankdiensten is essentieel ter bevordering van economische groei in de Unie, ter vrijwaring van de stabiliteit van het bankwezen en ter bescherming van de deposanten.
- (2) Op 18 oktober 2012 concludeerde de Europese Raad het volgende: "De economische en monetaire unie (EMU) moet, gezien de fundamentele uitdagingen waarvoor zij staat, worden versterkt om economisch en sociaal welzijn, alsmede stabiliteit en duurzame welvaart te garanderen" en "het proces van uitdieping van de economische en monetaire unie moet voortbouwen op het institutionele en wettelijke kader van de Unie, en moet worden gekenmerkt door openheid en transparantie jegens de lidstaten die de euro niet als munt hebben, alsook door het respecteren van de integriteit van de interne markt". Met dat doel is de bankenunie opgericht, die wordt ondersteund door een uitvoerig en gedetailleerd gemeenschappelijk rulebook voor financiële diensten dat geldt voor de gehele interne markt. De totstandbrenging van de bankenunie wordt gekenmerkt door openheid en transparantie ten opzichte van niet-deelnemende lidstaten en door respect voor de integriteit van de interne markt.
- (3) In zijn resolutie van 20 november 2012, met als titel "Naar een echte economische en monetaire unie", verklaarde ook het Europees Parlement dat het doorbreken van het patroon van negatieve terugkoppelingseffecten tussen overheden, banken en de reële economie cruciaal is voor een soepele werking van de EMU, betoogde het dat er dringend behoefte is aan aanvullende en verstrekkende maatregelen om een volledig operationele bankenunie te kunnen verwezenlijken en tegelijkertijd de voortdurende goede werking van de interne markt voor financiële diensten en het vrije verkeer van kapitaal te kunnen waarborgen.
- (4) Er zijn met het gemeenschappelijk toezichtsmechanisme (GTM), dat bij Verordening (EU) nr. 1024/2013 van de Raad¹¹ is ingesteld en ervoor zorgt dat het

⁹ PB C van , p. .

¹⁰ PB C van , p. .

¹¹ Verordening (EU) nr. 1024/2013 van de Raad van 15 oktober 2013 waarbij aan de Europese Centrale Bank specifieke taken worden opgedragen betreffende het beleid inzake het prudentieel toezicht op kredietinstellingen (PB L 287 van 29.10.2013, blz. 63).

Uniebeleid inzake het prudentiële toezicht op kredietinstellingen in de lidstaten van de eurozone en in de lidstaten buiten de eurozone die gekozen hebben voor deelneming aan het GTM (hierna "de deelnemende lidstaten" genoemd) op een coherente en doeltreffende wijze ten uitvoer wordt gelegd, en met het gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme (GAM), dat bij Verordening (EU) nr. 806/2014 is ingesteld en zorgt voor een samenhangend kader voor de afwikkeling van banken die falen of waarschijnlijk zullen falen in de deelnemende lidstaten, belangrijke stappen gezet op de weg naar de efficiënte werking van de bankenunie, maar er zijn nog verdere stappen nodig om de bankenunie te voltooien.

- (5) In juni 2015 werd in het verslag van de vijf voorzitters over het voltooien van Europa's economische en monetaire unie erop gewezen dat een gemeenschappelijk banksysteem alleen echt gemeenschappelijk kan zijn als het vertrouwen in de veiligheid van bankdeposito's hetzelfde is, ongeacht de lidstaat waar een bank opereert. Dit vereist gemeenschappelijk banktoezicht, gemeenschappelijke bankenafwikkeling en gemeenschappelijke depositoverzekering. In het verslag van de vijf voorzitters werd daarom voorgesteld om de bankenunie te voltooien met de instelling van een Europees depositoverzekeringstelsel (dat ook bekendstaat onder het Engelse acroniem EDIS), de derde pijler van een volwaardige bankenunie naast banktoezicht en bankenafwikkeling. Er zouden al concrete stappen in die richting moeten worden gezet als een prioriteit, met een herverzekeringssysteem op Europees niveau voor de nationale depositogarantiestelsels als een eerste stap op de weg naar een volledig gemutualiseerde aanpak. Het bereik van dit herverzekeringssysteem moet samenvallen met dat van het GTM.
- (6) Met de recente crisis is gebleken dat de werking van de interne markt kan worden bedreigd en dat er een toenemend risico van financiële versnippering bestaat. Door het falen van een bank die betrekkelijk groot is in vergelijking met de nationale banksector of het gelijktijdige falen van een deel van de nationale banksector kunnen de nationale depositogarantiestelsels kwetsbaar zijn voor grote plaatselijke schokken, zelfs met de aanvullende financieringsmechanismen waarin Richtlijn 2014/49/EU van het Europees Parlement en de Raad¹² voorziet. Deze kwetsbaarheid van de nationale depositogarantiestelsels voor grote plaatselijke schokken kan bijdragen tot negatieve terugkoppeling tussen banken en hun nationale overheid, waardoor de homogeniteit van de bescherming voor deposito's wordt ondermijnd en depositanten geen vertrouwen hebben, wat tot marktinstabiliteit leidt.
- (7) Zonder een homogeen niveau van depositobescherming kan de mededinging worden vervalst en kunnen de vrijheid van vestiging van en het vrij verrichten van diensten door kredietinstellingen op de interne markt worden belemmerd. Een gemeenschappelijk depositoverzekeringstelsel is dus essentieel voor de voltooiing van de interne markt in financiële diensten.
- (8) Door Richtlijn 2014/49/EU wordt de capaciteit van nationale stelsels om depositanten te vergoeden weliswaar aanzienlijk verbeterd, maar er zijn efficiëntere depositogarantieregelingen nodig op het niveau van de bankenunie om voldoende financiële middelen te waarborgen om het vertrouwen van alle depositanten te schragen en zo de financiële stabiliteit te vrijwaren. Het Europees depositoverzekeringstelsel zou het weerstandsvermogen van de bankenunie tegen toekomstige crises vergroten doordat het risico ruimer wordt gedeeld, en zou de

¹² Richtlijn 2014/49/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 inzake de depositogarantiestelsels (PB L 173 van 12.6.2014, blz 149).

verzekerde deposanten gelijke bescherming bieden, waardoor de goede werking van de interne markt wordt ondersteund.

- (9) De middelen die door depositogarantiestelsels worden gebruikt om deposanten terug te betalen voor onbeschikbare gedekte deposito's overeenkomstig artikel 8 van Richtlijn 2014/49/EU inzake de depositogarantiestelsels vormen geen staatssteun of steun uit het Fonds. Wanneer die middelen in de herstructurering van kredietinstellingen worden gebruikt en staatssteun of steun uit het Fonds vormen, moeten ze echter voldoen aan artikel 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en, respectievelijk, artikel 19 van Verordening (EU) nr. 806/2014 van het Europees Parlement en de Raad¹³, dat daartoe moet worden gewijzigd.
- (10) Ondanks de verdere harmonisatie die bij Richtlijn 2014/49/EU is ingevoerd, behouden de nationale depositogarantiestelsels bepaalde opties en discretionaire bevoegdheden, onder meer met betrekking tot bepaalde essentiële onderdelen zoals streefbedragen, risicofactoren die bij de beoordeling van de bijdragen van de kredietinstellingen moeten worden toegepast, terugbetalingstermijnen of het gebruik van middelen. Die verschillen tussen de nationale voorschriften kunnen een belemmering vormen voor het vrij verrichten van diensten en vervalsingen van de mededinging creëren. In een sterk geïntegreerde banksector is eenvormigheid van voorschriften en benaderingen nodig om deposanten in de gehele Unie een solide en samenhangend beschermingsniveau te bieden en op die manier de doelstelling van financiële stabiliteit te garanderen.
- (11) De instelling van een Europees depositoverzekeringssstelsel, waarbij de bevoegdheden op het gebied van besluitvorming, monitoring en handhaving aan de gemeenschappelijke afwikkelingsraad (hierna "de afwikkelingsraad" genoemd) zijn toegekend, zal essentieel zijn om de doelstelling van een geharmoniseerd depositogarantiekader te bereiken. De eenvormige toepassing van de depositogarantievereisten in de deelnemende lidstaten zal worden versterkt doordat zij wordt toevertrouwd aan een dergelijke centrale autoriteit. Op die manier moet de werking van het Europees depositoverzekeringssstelsel, door het ondersteunen en bieden van een kader voor de instelling en daaropvolgende tenuitvoerlegging van eenvormige voorschriften inzake depositogarantieregelingen, het harmonisatieproces op het gebied van financiële diensten faciliteren.
- (12) Voorts is het Europees depositoverzekeringssstelsel onderdeel van de ruimere EU-voorschriften tot harmonisatie van het prudentieel toezicht en herstel en afwikkeling, wat complementaire aspecten zijn van de interne markt voor bankdiensten. Toezicht kan alleen doeltreffend en zinvol zijn als een adequaat depositoverzekeringssstelsel, dat met de ontwikkelingen op het gebied van toezicht overeenstemt, wordt gecreëerd. Het Europees depositoverzekeringssstelsel is dus instrumenteel voor een ruimer proces van harmonisatie en zijn doelstellingen houden nauw verband met het Uniekader inzake prudentieel toezicht en herstel en afwikkeling, die in hun gecentraliseerde toepassing onderling afhankelijk zijn. Zo is adequate coördinatie op het niveau van toezicht en depositogarantie nodig in gevallen waarin de Europese Centrale Bank (ECB) de intrekking van een vergunning voor een kredietinstelling

¹³ Verordening (EU) nr. 806/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 juli 2014 tot vaststelling van eenvormige regels en een eenvormige procedure voor de afwikkeling van kredietinstellingen en bepaalde beleggingsondernemingen in het kader van een gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme en een gemeenschappelijk afwikkelingsfonds en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1093/2010 (PB L 225 van 30.7.2014, blz. 1).

overweegt of wanneer een kredietinstelling niet voldoet aan de verplichting lid te zijn van een depositogarantiestelsel. Ook de afwikkelingsmaatregelen en de taken op het gebied van depositoverzekering die aan de afwikkelingsraad worden toegewezen, moeten in even sterke mate worden geïntegreerd.

- (13) Deze verordening is enkel van toepassing op banken waarvan de ECB de toezichthouder van de lidstaat van herkomst is dan wel de nationale bevoegde autoriteit in lidstaten die de euro als munt hebben of in lidstaten die niet de euro als munt hebben en die overeenkomstig artikel 7 van Verordening (EU) nr. 1024/2013 een nauwe samenwerking tot stand hebben gebracht. Het toepassingsgebied van deze verordening is gekoppeld aan het toepassingsgebied van Verordening (EU) nr. 1024/2013. Rekening houdend met het feit dat de aan het GTM toegewezen toezichthoudende taken in belangrijke mate vervlochten zijn met depositogarantiemaatregelen, is de totstandbrenging van een gecentraliseerd systeem van toezicht op grond van artikel 127, lid 6, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie immers van cruciaal belang voor het harmonisatieproces van de depositogarantie in de deelnemende lidstaten. Het feit onderworpen te zijn aan toezicht door het GTM, vormt een specifieke eigenschap die de entiteiten die binnen het toepassingsgebied van Verordening (EU) nr. 1024/2013 vallen, met het oog op depositogarantie objectief en kenmerkend onderscheidt. De nodige maatregelen moeten worden vastgesteld om een gemeenschappelijk depositoverzekeringstelsel in te stellen voor alle lidstaten die aan het GTM deelnemen, teneinde de goede en stabiele werking van de interne markt te faciliteren.
- (14) Met het oog op het parallellisme met het GTM en het GAM moet het Europees depositoverzekeringstelsel van toepassing zijn op de deelnemende lidstaten. Banken die gevestigd zijn in de lidstaten die niet aan het GTM deelnemen, mogen niet aan het Europees depositoverzekeringstelsel onderworpen zijn. Zolang het toezicht in een lidstaat zich buiten het GTM blijft voltrekken, moet die lidstaat verantwoordelijk blijven voor de bescherming van deposanten tegen de gevolgen van de insolventie van een kredietinstelling. Zodra een lidstaat zich bij het GTM aansluit, moet hij ook automatisch aan het Europees depositoverzekeringstelsel worden onderworpen. Uiteindelijk kan het Europees depositoverzekeringstelsel zich eventueel uitstrekken tot de gehele interne markt.
- (15) Om een gelijk speelveld binnen de gehele interne markt te waarborgen, strookt deze verordening met Richtlijn 2014/49/EU. Zij vult de voorschriften en beginselen van die richtlijn aan om ervoor te zorgen dat het Europees depositoverzekeringstelsel goed werkt en dat daarvoor passende financiering beschikbaar is. Het materiële recht inzake depositogarantie dat binnen het kader van het Europees depositoverzekeringstelsel moet worden toegepast, zal dus stroken met het materiële recht dat toepasselijk is door de nationale depositogarantiestelsels of de aangewezen autoriteiten van de niet-deelnemende lidstaten, geharmoniseerd door middel van Richtlijn 2014/49/EU.
- (16) In geïntegreerde financiële markten versterkt financiële steun om deposanten terug te betalen de financiële stabiliteit, niet alleen in de betrokken deelnemende lidstaat maar ook in andere lidstaten, doordat overloopeffecten van bankcrises naar niet-deelnemende lidstaten worden voorkomen. De aan de afwikkelingsraad toegewezen depositoverzekeringstaken mogen op generlei wijze de werking van de interne markt voor financiële diensten belemmeren. De Europese Bankautoriteit (EBA) moet derhalve haar rol blijven vervullen en haar al bestaande bevoegdheden en taken behouden: zij moet meewerken aan en bijdragen tot de consistente toepassing van de

op alle lidstaten toepasselijke wetgeving van de Unie en de convergentie van depositoverzekeringspraktijken in de gehele Unie vergroten.

- (17) Het Europees depositoverzekeringssstelsel moet over een aantal jaren geleidelijk evolueren van een herverzekeringssstelsel tot een volledig gemutualiseerd medeverzekeringssstelsel. Gelet op de inspanningen om de EMU te verdiepen, in combinatie met het werk voor de invoering van overbruggingsfinancieringsregelingen voor het gemeenschappelijk afwikkelingsfonds (GAF) en voor de ontwikkeling van een gemeenschappelijk budgettair vangnet, is deze stap noodzakelijk om de koppeling tussen banken en overheden in afzonderlijke lidstaten te beperken door middel van stappen in de richting van risicodeling tussen alle lidstaten van de bankenunie, waardoor de bankenunie versterkt wordt bij het bereiken van haar hoofddoelstelling. De risicodeling ten gevolge van stappen ter versterking van de bankenunie moet echter vergezeld gaan van risicoverminderende maatregelen die erop gericht zijn de koppeling tussen banken en overheden directer te verbreken.
- (18) Het Europees depositoverzekeringssstelsel moet in drie opeenvolgende fasen worden ingesteld, eerst een herverzekeringssstelsel dat een deel van het tekort aan liquiditeit en van de verliesexcedenten van de deelnemende depositogarantiestelsels dekt, vervolgens een medeverzekeringssstelsel dat een geleidelijk toenemend deel van het tekort aan liquiditeit en de verliezen van de deelnemende depositogarantiestelsels dekt en uiteindelijk een stelsel van volledige verzekering dat alle liquiditeitsbehoeften en verliezen van de deelnemende depositogarantiestelsels dekt.
- (19) Om de aansprakelijkheid voor het Europees depositoverzekeringfonds (hierna "het depositoverzekeringfonds" genoemd) te beperken en het moreel risico op nationaal niveau te verminderen, kan in de herverzekeringssfase slechts om bijstand uit het depositoverzekeringfonds worden verzocht als het nationale depositogarantiestelsel volgens een precies financieringstraject vooraf te betalen bijdragen heeft geïnd, en het eerst die middelen uitput. In zoverre een nationaal depositogarantiestelsel meer middelen heeft geïnd dan door het financieringstraject wordt vereist, hoeft het om dekking van het Europees depositoverzekeringssstelsel te kunnen ontvangen, echter slechts die middelen op te gebruiken die het moest innen om aan het financieringstraject te voldoen. De depositogarantiestelsels die meer middelen hebben geïnd dan nodig was om aan het financieringstraject te voldoen, mogen dus niet slechter af zijn dan de depositogarantiestelsels die niet meer middelen hebben geïnd dan de in het financieringstraject vastgestelde bedragen.
- (20) Omdat het depositoverzekeringfonds in de herverzekeringssfase slechts een aanvullende bron van financiering zou vormen en alleen de koppeling tussen banken en hun nationale overheid zou verzwakken, zonder evenwel ervoor te zorgen dat alle deposanten in de bankenunie een gelijk beschermingsniveau genieten, moet de herverzekeringssfase na drie jaar geleidelijk overgaan naar een medeverzekeringssstelsel en uiteindelijk naar een volledig gemutualiseerd depositoverzekeringssstelsel.
- (21) De herverzekeringssfase en de medeverzekeringssfase zouden veel gemeenschappelijke kenmerken hebben, die voor een vlotte geleidelijke ontwikkeling zorgen, maar in de medeverzekeringssfase zouden de uitbetalingen vanaf de eerste euro verlies tussen het nationale depositogarantiestelsel en het depositoverzekeringfonds worden gedeeld. De relatieve bijdrage uit het

depositoverzekeringsfonds zou geleidelijk toenemen tot 100 procent, met na vier jaar een volledige mutualisering van het deposantenrisico in de bankenunie als resultaat.

- (22) Er moeten in het Europees depositoverzekeringssstelsel waarborgen worden ingebouwd om het moreel risico te verminderen en ervoor te zorgen dat het Europees depositoverzekeringssstelsel slechts dekking verleent wanneer de nationale depositogarantiestelsels voorzichtig handelen. Om te beginnen moeten de nationale depositogarantiestelsels hun verplichtingen op grond van deze verordening, Richtlijn 2014/49/EU en ander desbetreffend recht van de Unie nakomen, met name hun verplichting hun middelen overeenkomstig artikel 10 van Richtlijn 2014/49/EU op te bouwen, zoals verder gespecificeerd in deze verordening. Om dekking door het Europees depositoverzekeringssstelsel te genieten, moeten de deelnemende depositogarantiestelsels volgens een precies financieringstraject vooraf te betalen bijdragen innen. Dit impliceert ook dat de mogelijkheid van een verlaging van het streefbedrag overeenkomstig artikel 10, lid 6, van Richtlijn 2014/49/EU niet langer beschikbaar is als het depositogarantiestelsel voor het Europees depositoverzekeringssstelsel in aanmerking wil komen. Ten tweede moet een nationaal depositogarantiestelsel, in geval van een uitbetalingsgebeurtenis of wanneer zijn middelen in het kader van afwikkeling zijn gebruikt, zelf een billijk deel van het verlies dragen. Daarom moet worden vereist dat het bij zijn leden achteraf te betalen bijdragen int om zijn middelen aan te vullen en het Europees depositoverzekeringssstelsel terug te betalen in de mate waarin de initieel ontvangen financiering het door het Europees depositoverzekeringssstelsel te dragen deel van het verlies overschrijdt. Ten derde moet het nationale depositogarantiestelsel na een uitbetalingsgebeurtenis de opbrengsten uit de insolvente boedel maximaliseren en de afwikkelingsraad terugbetalen, en moet de afwikkelingsraad voldoende bevoegdheden hebben om zijn rechten te vrijwaren. Ten vierde moet de afwikkelingsraad bevoegd zijn om alle financiering of een deel daarvan terug te vorderen ingeval een deelnemend depositogarantiestelsel niet aan zijn hoofdverplichtingen voldeed.
- (23) Het depositoverzekeringsfonds is een essentieel onderdeel zonder hetwelk de geleidelijke instelling van het Europees depositoverzekeringssstelsel niet zou kunnen worden bereikt. Verschillende nationale financieringssystemen zouden niet zorgen voor homogene verzekering in de gehele bankenunie. In de drie fasen moet het depositoverzekeringsfonds helpen te zorgen voor de stabiliserende rol van de depositogarantiestelsels en een eenvormig hoog beschermingsniveau voor alle deposanten in een geharmoniseerd kader in de Unie, en te voorkomen dat er belemmeringen voor de uitoefening van fundamentele vrijheden worden gecreëerd of dat de mededinging in de interne markt door verschillende beschermingsniveaus op nationaal niveau wordt vervalst.
- (24) Het depositoverzekeringsfonds moet worden gefinancierd door directe bijdragen van banken. Besluiten die binnen het Europees depositoverzekeringsfonds worden genomen, op grond waarvan het gebruik van het depositoverzekeringsfonds of van een nationaal depositogarantiestelsel wordt vereist, mogen de budgettaire verantwoordelijkheden van de lidstaten niet in het gedrang brengen. In dat verband mag alleen buitengewone openbare financiële steun worden beschouwd als een inbreuk op de budgettaire soevereiniteit en verantwoordelijkheden van de lidstaten.
- (25) Deze verordening bepaalt de modaliteiten voor het gebruik van het depositoverzekeringsfonds en de algemene criteria voor de vaststelling en de berekening van de vooraf en achteraf te betalen bijdragen, en stelt de bevoegdheden

van de afwikkelingsraad op het gebied van het gebruik en het beheer van het depositoverzekeringsfonds vast.

- (26) De bijdragen om het depositoverzekeringsfonds te financieren zouden rechtstreeks bij de banken worden geheven. De afwikkelingsraad zou de bijdragen innen en het depositoverzekeringsfonds beheren, terwijl de nationale depositogarantiestelsels de nationale bijdragen zouden blijven innen en de nationale fondsen zouden blijven beheren. Om te waarborgen dat de deelnemende banken billijke en geharmoniseerde bijdragen moeten betalen en ertoe worden aangezet volgens een minder risicovol model te werken, moeten zowel de bijdragen aan het Europees depositoverzekeringssysteem als de bijdragen aan de nationale depositogarantiestelsels worden berekend op basis van de gedekte deposito's en een risicoaanpassingsfactor per bank. Tijdens de herverzekeringfase moet in de risicoaanpassingsfactor rekening worden gehouden met de mate van risico die een bank loopt in vergelijking met alle andere banken die bij hetzelfde deelnemende depositogarantiestelsel zijn aangesloten. Zodra de fase van medeverzekering bereikt is, moet in de risicoaanpassingsfactor rekening worden gehouden met de mate van risico die een bank loopt in vergelijking met alle andere banken die in de deelnemende lidstaten zijn gevestigd. Dit zou ervoor zorgen dat het Europees depositoverzekeringssysteem globaal kostenneutraal blijft voor de banken en de nationale depositogarantiestelsels, en voorkomen dat bijdragen tijdens de opbouwfase van het depositoverzekeringsfonds worden herverdeeld.
- (27) In beginsel moeten voorafgaand aan en onafhankelijk van een depositoverzekeringsmaatregel bijdragen van de sector worden geïnd. Als de financiering vooraf onvoldoende is om de verliezen of kosten te dekken die uit het gebruik van het depositoverzekeringsfonds voortvloeien, moeten er aanvullende bijdragen worden geïnd om de extra kosten of verliezen te dragen. Voorts moet het depositoverzekeringsfonds in staat zijn leningen of andere vormen van steun van kredietinstellingen, financiële instellingen of andere derden te verkrijgen ingeval de vooraf en achteraf te betalen bijdragen niet onmiddellijk beschikbaar zijn of de uitgaven als gevolg van het gebruik van het depositoverzekeringsfonds met betrekking tot depositoverzekeringsmaatregelen niet voldoende dekken.
- (28) Om een kritische massa te bereiken en de procyclische effecten te vermijden die zich zouden voordoen indien het depositoverzekeringsfonds bij een systeemcrisis uitsluitend op achteraf te betalen bijdragen aangewezen zou zijn, is het absoluut noodzakelijk dat de vooraf beschikbare financiële middelen van het depositoverzekeringsfonds minimaal een zeker streefbedrag bereiken.
- (29) Het initiële en het definitieve streefbedrag van het depositoverzekeringsfonds moeten worden vastgesteld als een percentage van de totale minimale streefbedragen van de deelnemende depositogarantiestelsels. Het moet geleidelijk 20 % van vier negende van de totale minimale streefbedragen bereiken tegen het einde van de herverzekeringfase en de som van alle minimale streefbedragen tegen het einde van de medeverzekeringfase. De mogelijkheid om overeenkomstig artikel 10, lid 6, van Richtlijn 2014/49/EU goedkeuring te vragen om een lager streefbedrag toe te staan, mag bij de vaststelling van het initiële of het definitieve streefbedrag van het depositoverzekeringsfonds niet in aanmerking worden genomen. Er moet worden voorzien in een passend tijdsbestek om het streefbedrag voor het depositoverzekeringsfonds te bereiken.

- (30) Het waarborgen van een doeltreffende en toereikende financiering van het depositoverzekeringsfonds is van kardinaal belang voor de geloofwaardigheid van het Europees depositoverzekeringstelsel. Het vermogen van de afwikkelingsraad om alternatieve financieringsmiddelen voor het depositoverzekeringsfonds aan te trekken moet op zodanige wijze worden uitgebreid dat de financieringskosten zo laag mogelijk blijven en de kredietwaardigheid van het depositoverzekeringsfonds niet wordt aangetast. Onmiddellijk na de inwerkingtreding van deze verordening moet de afwikkelingsraad in samenwerking met de deelnemende lidstaten de nodige stappen ondernemen met het oog op de ontwikkeling van adequate methoden en modaliteiten om de leningopnemingscapaciteit van het depositoverzekeringsfonds te vergroten, die tegen de datum van inwerkingtreding van deze verordening moeten zijn ingevoerd.
- (31) Er moet worden gewaarborgd dat het depositoverzekeringsfonds volledig beschikbaar is om te zorgen voor de garantie van deposito's. Het depositoverzekeringsfonds moet daarom in de eerste plaats worden gebruikt voor de efficiënte tenuitvoerlegging van de depositogarantievereisten en -maatregelen. Voorts mag het alleen overeenkomstig de toepasselijke depositogarantiedoelstellingen en -beginselen worden gebruikt. Onder bepaalde voorwaarden zou het depositogarantiefonds ook financiering kunnen verstrekken wanneer de beschikbare financiële middelen van een depositogarantiestelsel overeenkomstig artikel 79 van deze verordening in het kader van afwikkeling worden gebruikt.
- (32) Om de waarde van de bedragen van het depositoverzekeringsfonds te beschermen, moeten deze bedragen in voldoende veilige, gediversifieerde en liquide activa worden belegd.
- (33) Wanneer de nauwe samenwerking die is aangegaan tussen de ECB en een deelnemende lidstaat die niet de euro als munt heeft, overeenkomstig artikel 7 van Verordening (EU) nr. 1024/2013 wordt beëindigd, moet een besluit tot eerlijke verdeling van de gecumuleerde bijdragen van de betrokken deelnemende lidstaat worden genomen, rekening houdend met zowel de belangen van de betrokken deelnemende lidstaat als die van het depositoverzekeringsfonds.
- (34) Om bij het nemen van depositoverzekeringsmaatregelen op grond van deze verordening zijn volledige zelfstandigheid en onafhankelijkheid te garanderen, moet de afwikkelingsraad over een eigen budget met inkomsten uit verplichte bijdragen van de instellingen in de deelnemende lidstaten beschikken. Deze verordening moet de bevoegdheid van de lidstaten om een retributie te heffen ter dekking van de administratieve kosten van hun nationale depositogarantiestelsels of aangewezen autoriteiten, onverlet laten.
- (35) Wanneer aan alle criteria voor het gebruik van het depositoverzekeringsfonds voldaan is, moet de afwikkelingsraad het nationale depositogarantiestelsel de desbetreffende financiering en verliesdekking verstrekken.
- (36) De afwikkelingsraad moet in gemeenschappelijk-plenaire, in plenaire en in bestuursvergaderingen werken. De afwikkelingsraad moet op zijn bestuursvergaderingen alle besluiten betreffende uitbetalingsprocedures voorbereiden en deze, voor zover mogelijk, ook aannemen. Met betrekking tot het gebruik van het depositoverzekeringsfonds is het van belang dat een eventuele aanvoordersvoorsprong geen rol speelt en dat toezicht wordt gehouden op de uitstroom van middelen uit het depositoverzekeringsfonds. Van zodra het netto

geaccumuleerde gebruik van het depositoverzekeringsfonds over de voorgaande periode van twaalf aaneensluitende maanden de drempel van 25 % van het definitieve streefbedrag bereikt, moet de plenaire vergadering de toepassing van de depositoverzekeringsmaatregelen of de deelnames aan afwikkelingsmaatregelen en het gebruik van het depositoverzekeringsfonds beoordelen, en een leidraad verschaffen waaraan de bestuursvergadering zich bij volgende besluiten moet houden. De ten behoeve van de bestuursvergadering te formuleren leidraad moet met name gericht zijn op de niet-discriminerende toepassing van depositoverzekeringsmaatregelen of deelname aan afwikkelingsmaatregelen, en op de maatregelen die moeten worden genomen om te voorkomen dat het depositoverzekeringsfonds uitgeput raakt.

- (37) In alle deelnemende lidstaten moeten de doelmatigheid en de eenvormigheid van depositoverzekeringsmaatregelen gewaarborgd zijn. Daartoe moet de afwikkelingsraad, wanneer een deelnemend depositogarantiestelsel een uit hoofde van deze verordening door de afwikkelingsraad genomen besluit niet heeft toegepast of zich daaraan niet heeft gehouden, dan wel dat besluit heeft toegepast op een manier waardoor de doelstellingen van het depositoverzekeringstelsel of de efficiënte implementatie van de depositoverzekeringsmaatregel in gevaar komen, worden gemachtigd om alle noodzakelijke stappen te ondernemen om het probleem of het gevaar voor de doelstellingen van het Europees depositoverzekeringstelsel metterdaad af te wenden. Alle door een deelnemend depositogarantiestelsel genomen maatregelen die de uitoefening van bevoegdheden of functies van de afwikkelingsraad zouden beletten of daaraan afbreuk zouden doen, moeten worden uitgesloten.
- (38) Bij het vaststellen van besluiten of maatregelen, met name ten aanzien van zowel in deelnemende als in niet-deelnemende lidstaten gevestigde entiteiten, moet rekening worden gehouden met de potentieel nadelige gevolgen voor die lidstaten, zoals risico's voor de financiële stabiliteit van hun financiële markten, en voor de in die lidstaten gevestigde entiteiten.
- (39) De afwikkelingsraad, de aangewezen autoriteiten, de bevoegde autoriteiten, met inbegrip van de ECB, en de afwikkelingsautoriteiten moeten waar nodig een memorandum van overeenstemming sluiten met een algemene beschrijving van de wijze waarop zij bij de uitvoering van hun respectieve taken uit hoofde van het recht van de Unie met elkaar zullen samenwerken. Het memorandum moet regelmatig worden geëvalueerd.
- (40) De entiteiten, organen en instanties die bij de toepassing van deze verordening betrokken zijn, moeten met elkaar samenwerken overeenkomstig de verplichting tot loyale samenwerking die in de Verdragen is neergelegd.
- (41) De afwikkelingsraad en de aangewezen autoriteiten en bevoegde autoriteiten van de niet-deelnemende lidstaten moeten ook memoranda van overeenstemming sluiten met een algemene beschrijving van de wijze waarop zij bij de uitvoering van hun taken uit hoofde van Richtlijn 2014/49/EU met elkaar zullen samenwerken. In deze memoranda van overeenstemming kan onder meer worden toegelicht hoe de raadpleging met betrekking tot besluiten van de afwikkelingsraad die gevolgen hebben voor in de niet-deelnemende lidstaten gelegen vestigingen waarvan de kredietinstelling in een deelnemende lidstaat is gevestigd, moet worden vormgegeven. De memoranda moeten regelmatig worden geëvalueerd.

- (42) De procedure inzake de vaststelling van de besluiten van de afwikkelingsraad eerbiedigt het beginsel van de delegatie van bevoegdheden aan agentschappen, zoals uitgelegd door het Hof van Justitie van de Europese Unie.
- (43) Deze verordening eerbiedigt de grondrechten en strookt met de rechten, vrijheden en beginselen die inzonderheid in het Handvest zijn erkend, en in het bijzonder het recht op eigendom, de bescherming van persoonsgegevens, de vrijheid van ondernemerschap en het recht op een doeltreffende voorziening in rechte en op een onpartijdig gerecht, en het recht op verdediging, en moet overeenkomstig die rechten en beginselen worden toegepast.
- (44) Daar de doelstellingen van deze verordening, namelijk de doelstelling dat een doelmatiger en doeltreffender kader voor depositogarantie wordt opgezet, en de doelstelling dat een consistente toepassing van de depositogarantievoorschriften wordt bewerkstelligd, niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt maar beter op het niveau van de Unie kunnen worden verwezenlijkt, kan de Unie, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze verordening niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.
- (45) De Commissie moet de toepassing van deze verordening evalueren om het effect ervan op de interne markt te beoordelen en te bepalen of er eventueel wijzigingen of verdere aanpassingen nodig zijn ter verbetering van de doelmatigheid en de doeltreffendheid van het Europees depositoverzekeringstelsel.
- (46) Om het Europees depositoverzekeringstelsel doeltreffend te laten functioneren vanaf [...], moeten de bepalingen inzake de betaling van bijdragen aan het depositoverzekeringsfonds, de vaststelling van alle toepasselijke procedures en alle andere operationele en institutionele aspecten van toepassing zijn met ingang van XX.
- (47) Verordening (EU) nr. 806/2014 moet worden gewijzigd om de instelling van het Europees depositoverzekeringstelsel op te nemen en er rekening mee te houden,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Wijzigingen van Verordening (EU) nr. 806/2014

Verordening (EU) nr. 806/2014 wordt als volgt gewijzigd:

1. de titel wordt vervangen door:

"VERORDENING (EU) Nr. 806/2014 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD van 15 juli 2014 betreffende een gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme en een Europees depositoverzekeringstelsel en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1093/2010";

2. artikel 1 wordt vervangen door:

"Artikel 1

Onderwerp

1. Bij deze verordening worden eenvormige regels en een eenvormige procedure vastgesteld voor de afwikkeling van de in artikel 2 bedoelde entiteiten die in de in artikel 4 bedoelde deelnemende lidstaten zijn gevestigd.

Deze eenvormige regels en deze eenvormige procedure worden toegepast door de gemeenschappelijke afwikkelingsraad, opgericht overeenkomstig artikel 42 ("de afwikkelingsraad"), samen met de Raad en de Commissie en de nationale afwikkelingsautoriteiten in het kader van het gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme ("GAM") dat bij deze verordening wordt ingesteld. Het GAM wordt ondersteund door een gemeenschappelijk afwikkelingsfonds ("het afwikkelingsfonds").

Het gebruik van het afwikkelingsfonds is afhankelijk van de inwerkingtreding van een overeenkomst tussen de deelnemende lidstaten ("de Overeenkomst"), die betrekking heeft op de overdracht van de op nationaal niveau geïnde middelen naar het afwikkelingsfonds alsook van de geleidelijke samenvoeging van de op nationaal niveau geïnde middelen die moeten worden toegewezen aan nationale compartimenten van het afwikkelingsfonds.

2. Daarnaast wordt bij deze verordening een Europees depositoverzekeringstelsel ingesteld in drie opeenvolgende fasen:
 - een herverzekeringstelsel dat tot op zekere hoogte financiering verstrekt en een deel van de verliezen van deelnemende depositogarantiestelsels dekt overeenkomstig artikel 41 bis;
 - een medeverzekeringstelsel dat in geleidelijk toenemende mate financiering verstrekt en verliezen van deelnemende depositogarantiestelsels dekt overeenkomstig artikel 41 quater;
 - een stelsel van volledige verzekering dat financiering verstrekt en de verliezen van deelnemende depositogarantiestelsels dekt overeenkomstig artikel 41 sexies.

Het Europees depositoverzekeringstelsel wordt overeenkomstig deel II bis beheerd door de afwikkelingsraad in samenwerking met de deelnemende depositogarantiestelsels en aangewezen autoriteiten. Het Europees depositoverzekeringstelsel wordt ondersteund door een depositoverzekeringsfonds."

3. artikel 2 wordt vervangen door:

"Artikel 2

Toepassingsgebied

1. Voor de toepassing van het GAM is deze verordening van toepassing op de volgende entiteiten:

- (a) kredietinstellingen die in een deelnemende lidstaat zijn gevestigd;
- (b) in een van de deelnemende lidstaten gevestigde moederondernemingen, met inbegrip van financiële holdings en gemengde financiële holdings, indien deze onder het toezicht op geconsolideerde basis staan dat door de ECB wordt uitgeoefend in overeenstemming met artikel 4, lid 1, onder g), van Verordening (EU) nr. 1024/2013;
- (c) in een deelnemende lidstaat gevestigde beleggingsondernemingen en financiële instellingen indien deze vallen onder het toezicht op geconsolideerde basis op de moederonderneming dat door de ECB wordt uitgeoefend in overeenstemming met artikel 4, lid 1, onder g), van Verordening (EU) nr. 1024/2013.

2. Voor de toepassing van het Europees depositoverzekeringstelsel is deze verordening van toepassing op de volgende entiteiten:

- (a) deelnemende depositogarantiestelsels als omschreven in artikel 3, lid 1 bis, punt 1;
- (b) kredietinstellingen die aangesloten zijn bij deelnemende depositogarantiestelsels.

Indien deze verordening rechten of verplichtingen schept voor een deelnemend depositiegarantiestelsel dat wordt beheerd door een aangewezen autoriteit als omschreven in artikel 2, lid 1, punt 18, van Richtlijn 2014/49/EU, gelden de rechten of verplichtingen voor de aangewezen autoriteit.";

4. artikel 3 wordt als volgt gewijzigd:

(a) aan lid 1 worden de volgende punten 55, 56 en 57 toegevoegd:

- "55. "deelnemende depositogarantiestelsels": depositogarantiestelsels als omschreven in artikel 2, lid 1, punt 1, van Richtlijn 2014/49/EU die zijn ingevoerd en officieel erkend in een deelnemende lidstaat;
- 56. "uitbetalingsgebeurtenis": het voorkomen van niet-beschikbare deposito's als omschreven in artikel 2, lid 1, punt 8, van Richtlijn 2014/49/EU met betrekking tot een kredietinstelling die is aangesloten bij een deelnemend depositogarantiestelsel;
- 57. "beschikbare financiële middelen van het depositoverzekeringsfonds": contant geld, deposito's en activa met een laag risico die kunnen worden geliquideerd binnen een tijdsbestek dat de in artikel 8, lid 1, van Richtlijn 2014/49/EU bepaalde termijn niet overschrijdt.";

(b) lid 2 wordt vervangen door:

"2. De definities bedoeld in artikel 2 van Richtlijn 2014/49/EU en artikel 2 van Richtlijn 2014/59/EU zijn van toepassing indien een definitie relevant is maar niet in de voorgaande leden is opgenomen.

De definities bedoeld in artikel 3 van Richtlijn 2013/36/EU zijn van toepassing indien een definitie relevant is maar niet artikel 2 van Richtlijn 2014/49/EU en artikel 2 van Richtlijn 2014/59/EU is opgenomen.";

5. In artikel 4 worden de leden 2, 3 en 4 vervangen door:

"2. Indien de nauwe samenwerking tussen een lidstaat en de ECB overeenkomstig artikel 7 van Verordening (EU) nr. 1024/2013 wordt opgeschort of beëindigd, vallen de in artikel 2 van deze verordening bedoelde entiteiten die in die lidstaat zijn gevestigd of erkend, met ingang van de toepassingsdatum van het besluit tot opschorting of beëindiging van de nauwe samenwerking niet meer onder deze verordening.

3. In het geval dat de nauwe samenwerking welke een lidstaat die de euro niet als munt heeft is aangegaan met de ECB overeenkomstig artikel 7 van Verordening (EU) nr. 1024/2013 wordt beëindigd, neemt de afwikkelingsraad binnen drie maanden nadat het besluit tot beëindiging van de nauwe samenwerking is genomen, in overeenstemming met die lidstaat, een besluit over de modaliteiten en eventuele toepasselijke voorwaarden voor:

- (a) de recuperatie van de bijdragen die de betrokken lidstaat aan het afwikkelingsfonds heeft overgedragen;
- (b) de overdracht van de bijdragen aan officieel erkende depositogarantiestelsels in de betrokken lidstaat die door de bij die depositogarantiestelsels aangesloten kredietinstellingen in het depositoverzekeringsfonds werden gestort.

Voor de toepassing van punt a) van de eerste alinea omvatten de te recupereren bijdragen het gedeelte van het met de betrokken lidstaat overeenkomende compartiment dat niet wordt gemutualiseerd. Indien gedurende de overgangsfase, als bepaald in de Overeenkomst, de recuperatie van het gedeelte dat niet is gemutualiseerd, niet volstaat om de financiering voor het opzetten door de betrokken lidstaat van zijn nationale financieringsregeling conform Richtlijn 2014/59/EU mogelijk te maken, omvatten de te recupereren bijdragen ook de totaliteit of een deel van het gedeelte van het met die lidstaat overeenkomende compartiment dat overeenkomstig de Overeenkomst is gemutualiseerd, of anders, na de overgangsfase, de totaliteit of een deel van de bijdragen die door de betrokken lidstaat gedurende de nauwe samenwerking zijn overgedragen, voor een bedrag dat volstaat om de financiering van die nationale financieringsregeling mogelijk te maken.

Bij de beoordeling welk bedrag aan financiële middelen te recupereren is uit het gedeelte dat is gemutualiseerd, of anders, na de overgangsperiode, uit het afwikkelingsfonds, worden de volgende bijkomende criteria in aanmerking genomen:

- (a) de manier waarop de nauwe samenwerking met de ECB is beëindigd, namelijk hetzij vrijwillig, overeenkomstig artikel 7, lid 6, van Verordening (EU) nr. 1024/2013, of niet;
- (b) het bestaan van lopende afwikkelingsmaatregelen op de datum van beëindiging;
- (c) de conjunctuurfase waarin de betrokken lidstaat zich bevindt op de datum van beëindiging.

De te recupereren bedragen worden verdeeld gedurende een beperkte periode naar rato van de duur van de nauwe samenwerking. Het aandeel van de betrokken lidstaat in de

financiële middelen van het afwikkelingsfonds welke gedurende de periode van nauwe samenwerking voor afwikkelingsmaatregelen zijn gebruikt, worden in mindering gebracht op de te recupereren bedragen.

Voor de toepassing van punt b) van de eerste alinea is het bedrag dat aan elk officieel erkend depositogarantiestelsel in de betrokken lidstaat wordt overgedragen, gelijk aan de beschikbare financiële middelen van het depositoverzekeringsfonds vermenigvuldigd met de verhouding tussen punt a) en punt b):

- (a) het bedrag van alle vooraf te betalen bijdragen die door de bij het betrokken depositogarantiestelsel aangesloten kredietinstellingen in het depositoverzekeringsfonds werden gestort;
- (b) het bedrag van alle vooraf te betalen bijdragen die in het depositoverzekeringsfonds werden gestort.

Het overgedragen bedrag is niet hoger dan het bedrag dat voor de beschikbare financiële middelen van het betrokken depositogarantiestelsel nodig is om twee derde van het in artikel 10, lid 2, eerste alinea, van Richtlijn 2014/49/EU vastgestelde streefbedrag te bereiken.

4. Deze verordening blijft van toepassing op de afwikkelings- en depositoverzekeringsprocedures die lopen op de toepassingsdatum van een in lid 2 bedoeld besluit.";

6. in artikel 5, lid 2, wordt de eerste alinea vervangen door:

"De afwikkelingsraad, de Raad en de Commissie, en, waar van toepassing, de nationale afwikkelingsautoriteiten en deelnemende depositogarantiestelsels, nemen besluiten onder voorbehoud van en in overeenstemming met het toepasselijke Unierecht, en met name wetgevings- en niet-wetgevingshandelingen, met inbegrip van die welke in de artikelen 290 en 291 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie worden bedoeld.";

7. artikel 6 wordt als volgt gewijzigd:

(a) de leden 1 en 2 worden vervangen door:

"1. Geen handeling, voorstel of beleidsmaatregel van de afwikkelingsraad, de Raad, de Commissie, een nationale afwikkelingsautoriteit of een deelnemend depositogarantiestelsel discrimineert entiteiten, depositohouders, beleggers of andere crediteuren die in de Unie zijn gevestigd op grond van hun nationaliteit of hoofdkantoor.

2. Bij elke handeling, elk voorstel of elke beleidsmaatregel van de afwikkelingsraad, de Raad, de Commissie, een nationale afwikkelingsautoriteit of een deelnemend depositogarantiestelsel in het kader van het GAM of het Europees depositoverzekeringstelsel wordt ten volle rekening gehouden met en zorg gedragen voor de eenheid en de integriteit van de interne markt.";

(b) lid 7 wordt vervangen door:

"7. Indien de afwikkelingsraad een tot een nationale afwikkelingsautoriteit of een deelnemend depositogarantiestelsel gericht besluit neemt, heeft de nationale afwikkelingsautoriteit of het deelnemende depositogarantiestelsel het recht om de te nemen maatregelen nader te specificeren. Dergelijke

- specificaties moeten voldoen aan het besluit van de afwikkelingsraad in kwestie.";
8. de titel van deel II wordt vervangen door: "Gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme";
9. artikel 19 wordt als volgt gewijzigd:
- (a) in lid 3 wordt de eerste alinea vervangen door:

"Voor zover de door de afwikkelingsraad voorgestelde afwikkelingsmaatregel een gebruik van de fondsen (het afwikkelingsfonds of het depositoverzekeringsfonds) inhoudt, stelt de afwikkelingsraad de Commissie in kennis van het voorgestelde gebruik van de fondsen. De kennisgeving van de afwikkelingsraad bevat alle informatie die nodig is om de Commissie in staat te stellen haar beoordelingen uit hoofde van dit artikel uit te voeren.";
 - (b) in lid 3 worden in de derde, vijfde en zevende alinea de woorden "het Fonds" vervangen door "de fondsen", waarbij de nodige grammaticale wijzigingen worden aangebracht;
 - (c) in lid 5 wordt de tweede alinea vervangen door:

"De afwikkelingsraad stort de uit hoofde van de eerste alinea ontvangen bedragen in het respectieve fonds (het afwikkelingsfonds of het depositoverzekeringsfonds) en neemt deze bedragen in aanmerking bij de bepaling van de bijdragen overeenkomstig de artikelen 70, 71, 74 quater en 74 quinquies.";
 - (d) in de leden 7 en 10 worden de woorden "het Fonds" vervangen door de woorden "de fondsen", waarbij de nodige grammaticale wijzigingen worden aangebracht;
10. deel II bis wordt als volgt ingevoegd:

"DEEL II bis

EUROPEES DEPOSITOVERZEKERINGSSTELSEL

TITEL I: FASEN VAN HET EUROPEES DEPOSITOVERZEKERINGSSTELSEL

Hoofdstuk 1

Herverzekering

Artikel 41 bis

Gedeeltelijke financiering en dekking van verliesexcedent

1. Vanaf de in artikel 99, lid 5 bis, vastgestelde toepassingsdatum worden de deelnemende depositogarantiestelsels overeenkomstig dit hoofdstuk door het Europees depositoverzekeringsstelsel herverzekerd gedurende een periode van drie jaar ("herverzekeringsfase").
2. Indien een deelnemend depositogarantiestelsel met een uitbetalingsgebeurtenis wordt geconfronteerd of overeenkomstig artikel 79 van deze verordening in het

kader van afwikkeling wordt gebruikt, kan het van het depositoverzekeringsfonds financiering vorderen van ten hoogste 20 % van zijn tekort aan liquiditeit als omschreven in artikel 41 ter.

3. Het depositoverzekeringsfonds dekt ook 20 % van het verliesexcedent van het deelnemende depositogarantiestelsel als omschreven in artikel 41 quater. Het deelnemende depositogarantiestelsel betaalt het uit hoofde van lid 2 van dit artikel verkregen financieringsbedrag terug, verminderd met het bedrag van de dekking van het verliesexcedent, volgens de in artikel 41 sexdecies beschreven procedure.
4. De financiering of de dekking van het verliesexcedent is niet hoger dan 20 % van het initiële streefbedrag van het depositoverzekeringsfonds overeenkomstig artikel 74 ter, lid 1, van deze verordening of tien maal het streefbedrag van het deelnemende depositogarantiestelsel als omschreven in artikel 10, lid 2, eerste alinea, van Richtlijn 2014/49/EU, naargelang welk van beide bedragen het laagst is.

Artikel 41 ter
Tekort aan liquiditeit

1. Indien het deelnemende depositogarantiestelsel met een uitbetalingsgebeurtenis wordt geconfronteerd, wordt zijn tekort aan liquiditeit berekend als het totale bedrag van gedekte deposito's in de zin van artikel 6, lid 1, van Richtlijn 2014/49/EU dat door de kredietinstelling op het moment van de uitbetalingsgebeurtenis wordt gehouden, verminderd met:
 - a) het bedrag van de beschikbare financiële middelen waarover het deelnemende depositogarantiestelsel zou moeten beschikken op het moment van de uitbetalingsgebeurtenis indien het overeenkomstig artikel 41 undecies vooraf te betalen bijdragen had geïnd;
 - b) het bedrag van de in artikel 10, lid 8, van Richtlijn 2014/49/EU omschreven buitengewone bijdragen die het deelnemende depositogarantiestelsel binnen drie dagen na de uitbetalingsgebeurtenis kan innen.
2. Indien het deelnemende depositogarantiestelsel in afwikkelingsprocedures wordt gebruikt, wordt zijn tekort aan liquiditeit berekend als het bedrag dat overeenkomstig artikel 79 door de afwikkelingsautoriteit is vastgesteld, verminderd met het bedrag van de beschikbare financiële middelen waarover het deelnemende depositogarantiestelsel zou moeten beschikken op het moment van de vaststelling indien het overeenkomstig artikel 41 undecies vooraf te betalen bijdragen had geïnd.

Artikel 41 quater
Verliesexcedent

1. Indien het deelnemende depositogarantiestelsel met een uitbetalingsgebeurtenis wordt geconfronteerd, wordt zijn verliesexcedent berekend als het totale bedrag dat het stelsel overeenkomstig artikel 8 van Richtlijn 2014/49/EU aan de deposanten heeft terugbetaald, verminderd met:
 - a) het bedrag dat het deelnemende depositogarantiestelsel heeft teruggevorderd door middel van subrogatie in de rechten van de deposanten in een procedure tot liquidatie of sanering uit hoofde van artikel 9, lid 2, eerste zin, van Richtlijn 2014/49/EU;

- b) het bedrag van de beschikbare financiële middelen waarover het deelnemende depositogarantiestelsel zou moeten beschikken op het moment van de uitbetalingsgebeurtenis indien het overeenkomstig artikel 41 undecies vooraf te betalen bijdragen had geïnd;
 - c) het bedrag van de achteraf te betalen bijdragen die het deelnemende depositogarantiestelsel overeenkomstig artikel 10, lid 8, eerste alinea, eerste zin, van Richtlijn 2014/49/EU binnen één kalenderjaar kan innen, welk bedrag het overeenkomstig artikel 41 ter, lid 1, onder b), van deze verordening geïnde bedrag bevat.
2. Indien de middelen van het deelnemende depositogarantiestelsel in afwikkelingsprocedures worden gebruikt, is zijn verliesexcedent het door de afwikkelingsautoriteit overeenkomstig artikel 79 vastgestelde bedrag, verminderd met:
- a) het bedrag van elk verschil dat aan het deelnemende depositogarantiestelsel werd betaald overeenkomstig artikel 75 van Richtlijn 2014/59/EU;
 - b) het bedrag van de beschikbare financiële middelen waarover het deelnemende depositogarantiestelsel zou moeten beschikken op het moment van de vaststelling indien het overeenkomstig artikel 41 undecies vooraf te betalen bijdragen had geïnd.

Hoofdstuk 2 Medeverzekering

Artikel 41 quinquies Financiering en verliesdekking

1. Vanaf het einde van de herverzekeringsfase worden de deelnemende depositogarantiestelsels overeenkomstig dit hoofdstuk door het Europees depositoverzekeringstelsel medeverzekerd gedurende een periode van vier jaar ("medeverzekeringsfase").
2. Indien een deelnemend depositogarantiestelsel met een uitbetalingsgebeurtenis wordt geconfronteerd of overeenkomstig artikel 109 van Richtlijn 2014/59/EU of artikel 79 van deze verordening in het kader van afwikkeling wordt gebruikt, kan het van het depositoverzekeringsfonds financiering vorderen van een deel van zijn liquiditeitsbehoefte als omschreven in artikel 41 septies van deze verordening. Het aandeel stijgt overeenkomstig artikel 41 sexies.
3. Het depositoverzekeringsfonds dekt ook een deel van het verlies van het deelnemende depositogarantiestelsel als omschreven in artikel 41 octies. Het aandeel stijgt overeenkomstig artikel 41 sexies. Het deelnemende depositogarantiestelsel betaalt het uit hoofde van lid 2 verkregen financieringsbedrag terug, verminderd met het bedrag van de verliesdekking, volgens de in artikel 41 sexdecies beschreven procedure.

Artikel 41 sexies Verhoging van de financiering en de verliesdekking

Het aandeel van de dekking overeenkomstig artikel 41 quinquies, tweede en derde alinea, stijgt in de loop van de medeverzekeringsfase als volgt:

- in het eerste jaar van de medeverzekeringsfase bedraagt het 20 %;
- in het tweede jaar van de medeverzekeringsfase bedraagt het 40 %;
- in het derde jaar van de medeverzekeringsfase bedraagt het 60 %;
- in het vierde jaar van de medeverzekeringsfase bedraagt het 80 %.

Artikel 41 septies
Liquiditeitsbehoefte

1. Indien het deelnemende depositogarantiestelsel met een uitbetalingsgebeurtenis wordt geconfronteerd, wordt de liquiditeitsbehoefte beschouwd als het totale bedrag van de gedekte deposito's in de zin van artikel 6, lid 1, van Richtlijn 2014/49/EU dat in de kredietinstelling wordt gehouden op het moment van de uitbetalingsgebeurtenis.
2. Indien het deelnemende depositogarantiestelsel in afwikkelingsprocedures wordt gebruikt, is zijn liquiditeitsbehoefte het door de afwikkelingsautoriteit vastgestelde bedrag overeenkomstig artikel 109 van Richtlijn 2014/59/EU of artikel 79 van deze verordening.

Artikel 41 octies
Verlies

1. Indien het deelnemende depositogarantiestelsel met een uitbetalingsgebeurtenis wordt geconfronteerd, is zijn verlies het volledige bedrag dat het overeenkomstig artikel 8 van Richtlijn 2014/49/EU aan de deposanten heeft terugbetaald, verminderd met het bedrag dat het deelnemende depositogarantiestelsel heeft teruggevorderd middels subrogatie in de rechten van de deposanten in een procedure tot liquidatie of sanering uit hoofde van artikel 9, lid 2, eerste zin, van Richtlijn 2014/49/EU.
2. Indien het deelnemende depositogarantiestelsel in afwikkelingsprocedures wordt gebruikt, is zijn verlies het door de afwikkelingsautoriteit vastgestelde bedrag overeenkomstig artikel 109 van Richtlijn 2014/59/EU of artikel 79 van deze verordening, verminderd met het bedrag van elk verschil dat aan het deelnemende depositogarantiestelsel werd betaald overeenkomstig artikel 75 van Richtlijn 2014/59/EU.

Hoofdstuk 3

Volledige verzekering

Artikel 41 nonies
Financiering en verliesdekking

1. Vanaf het einde van de medeverzekeringsfase wordt het deelnemende depositogarantiestelsel overeenkomstig dit hoofdstuk volledig door het Europees depositoverzekeringstelsel verzekerd.
2. Indien een deelnemend depositogarantiestelsel met een uitbetalingsgebeurtenis wordt geconfronteerd of overeenkomstig artikel 109 van Richtlijn 2014/59/EU of artikel 79 van deze verordening in het kader van afwikkeling wordt gebruikt, kan het van het depositoverzekeringsfonds financiering vorderen van zijn liquiditeitsbehoefte als omschreven in artikel 41 septies van deze verordening.

3. Het depositoverzekeringsfonds dekt ook het verlies van het deelnemende depositogarantiestelsel als omschreven in artikel 41 octies. Het deelnemende depositogarantiestelsel betaalt het uit hoofde van lid 2 verkregen financieringsbedrag terug, verminderd met het bedrag van de verliesdekking, volgens de in artikel 41 sexdecies beschreven procedure.

Hoofdstuk 4

Gemeenschappelijke bepalingen

Artikel 41 decies

Uitsluiting van dekking door het Europees depositoverzekeringstelsel

1. Een deelnemend depositogarantiestelsel wordt niet gedekt door het Europees depositoverzekeringstelsel in de herverzekeringfase, de medeverzekeringfase of de fase van volledige verzekering indien de Commissie, op eigen initiatief of op verzoek van de afwikkelingsraad of een deelnemende lidstaat, besluit en de afwikkelingsraad dienovereenkomstig informeert dat voldaan is aan ten minste één van de volgende voorwaarden tot uitsluiting:
 - (a) het deelnemende depositogarantiestelsel is de verplichtingen uit hoofde van deze verordening of de artikelen 4, 6, 7 of 10 van Richtlijn 2014/49/EU niet nagekomen;
 - (b) het deelnemende depositogarantiestelsel, de in artikel 3 van Richtlijn 2014/49/EU bedoelde relevante administratieve autoriteit of een andere relevante autoriteit van de betrokken lidstaat heeft in verband met een bepaalde aanvraag tot dekking door het Europees depositoverzekeringstelsel gehandeld op een manier die strijdig is met het beginsel van loyale samenwerking dat in artikel 4, lid 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie is neergelegd.
2. Indien een deelnemend depositogarantiestelsel reeds financiering heeft ontvangen en er aan ten minste één van de in lid 1 bedoelde voorwaarden tot uitsluiting met betrekking tot een uitbetalingsgebeurtenis of gebruik in afwikkeling voldaan is, kan de Commissie gehele of gedeeltelijke terugbetaling van de financiering aan het depositoverzekeringsfonds gelasten.

Artikel 41 undecies

Door deelnemende depositogarantiestelsels te volgen financieringstraject

1. Een deelnemend depositogarantiestelsel wordt alleen herverzekerd, medeverzekerd of volledig verzekerd door het Europees depositoverzekeringstelsel tijdens het jaar volgend op uiterlijk een van de hierna vermelde data, indien zijn beschikbare financiële middelen die door middel van de in artikel 10, lid 1, van Richtlijn 2014/49/EU bedoelde bijdragen zijn geïnd, tegen die datum ten minste gelijk zijn aan de volgende percentages van het totale bedrag van de gedekte deposito's van alle kredietinstellingen die aangesloten zijn bij het deelnemende depositogarantiestelsel:
 - uiterlijk op 3 juli 2017: 0,14 %;
 - uiterlijk op 3 juli 2018: 0,21 %;
 - uiterlijk op 3 juli 2019: 0,28 %;
 - uiterlijk op 3 juli 2020: 0,28 %;

- uiterlijk op 3 juli 2021: 0,26 %;
 - uiterlijk op 3 juli 2022: 0.20 %;
 - uiterlijk op 3 juli 2023: 0,11 %;
 - uiterlijk op 3 juli 2024: 0 %.
2. Na overleg met de afwikkelingsraad kan de Commissie een afwijking van de in lid 1 vastgestelde vereisten goedkeuren om naar behoren gemotiveerde redenen die verband houden met de conjunctuurencyclus in de betrokken lidstaat, het mogelijke effect van procyclische bijdragen, of met een uitbetalingsgebeurtenis op nationaal niveau. Dergelijke afwijkingen moeten tijdelijk zijn en kunnen worden onderworpen aan het vervullen van bepaalde voorwaarden.

TITEL II

PROCEDURELE BEPALINGEN

Artikel 41 duodecies *Voorlopige informatie*

Indien een deelnemend depositogarantiestelsel door de bevoegde autoriteit in kennis is gesteld of langs een andere weg kennis heeft gekregen van omstandigheden met betrekking tot een bij dat deelnemende depositogarantiestelsel aangesloten kredietinstelling die wellicht tot een uitbetalingsgebeurtenis of zijn gebruik in afwikkelingsprocedures zullen leiden, stelt het de afwikkelingsraad onverwijld van die omstandigheden in kennis indien het voornemens is dekking door het Europees depositoverzekeringstelsel aan te vragen. In dit geval verstrekt het deelnemende depositogarantiestelsel de afwikkelingsraad ook een raming van het verwachte tekort aan liquiditeit of de verwachte liquiditeitsbehoefte.

Artikel 41 terdecies *Plicht tot kennisgeving*

1. Indien een deelnemend depositogarantiestelsel met een uitbetalingsgebeurtenis wordt geconfronteerd of overeenkomstig artikel 109 van Richtlijn 2014/59/EU of artikel 79 van deze verordening in het kader van afwikkeling wordt gebruikt, stelt het de afwikkelingsraad onmiddellijk daarvan in kennis en verstrekt het alle nodige informatie zodat de afwikkelingsraad kan beoordelen of aan de voorwaarden voor het verstrekken van financiering en verliesdekking overeenkomstig de artikelen 41 bis, 41 quinquies en 41 nonies van deze verordening is voldaan.
2. Het deelnemende depositogarantiestelsel stelt de afwikkelingsraad met name in kennis van:
 - (a) het bedrag van de gedekte deposito's van de betrokken kredietinstelling;
 - (b) zijn beschikbare financiële middelen op het moment van de uitbetalingsgebeurtenis of het gebruik in afwikkeling;
 - (c) in geval van een uitbetalingsgebeurtenis, een raming van de buitengewone bijdragen die het binnen drie dagen na die gebeurtenis kan innen;

- (d) alle omstandigheden waardoor het verhinderd zou zijn om zijn in de nationale wetgeving tot omzetting van Richtlijn 2014/49/EU vastgestelde verplichtingen na te komen en mogelijke oplossingen.

Artikel 41 quaterdecies
Vaststelling van het financieringsbedrag

1. Na de ontvangst van de in artikel 41 duodecies bedoelde kennisgeving besluit de afwikkelingsraad binnen 24 uur in zijn bestuursvergadering of aan de voorwaarden voor dekking door het Europees depositoverzekeringsfonds voldaan is, en stelt hij het financieringsbedrag vast dat hij aan het deelnemende depositogarantiestelsel zal verstrekken.
2. Indien de afwikkelingsraad overeenkomstig artikel 41 duodecies, vóór of tegelijkertijd met de in lid 1 bedoelde kennisgeving, van één of meerdere andere waarschijnlijke uitbetalingsgebeurtenissen of aanwendungen in afwikkeling in kennis was gesteld, kan hij de in lid 1 vastgestelde termijn verlengen met ten hoogste zeven dagen. Indien tijdens deze verlengde termijn overeenkomstig artikel 41 duodecies van bijkomende betalingsgebeurtenissen of aanwendungen kennis wordt gegeven en de totale financiering die uit het depositoverzekeringsfonds kan worden gevorderd, mogelijk zijn beschikbare financiële middelen overtreft, is de verstrekte financiering voor elke meegedeelde uitbetalingsgebeurtenis of aanwending in afwikkeling gelijk aan de beschikbare financiële middelen van het depositoverzekeringsfonds vermenigvuldigd met de verhouding tussen punt a) en punt b):
 - a) het financieringsbedrag dat het betrokken deelnemende depositogarantiestelsel uit het depositoverzekeringsfonds zou kunnen vorderen voor de uitbetalingsgebeurtenis of het gebruik in afwikkeling indien er geen andere uitbetalingsgebeurtenissen of aanwendungen in afwikkelingen meegedeeld waren;
 - b) de som van alle financieringsbedragen die elk betrokken deelnemend depositogarantiestelsel uit het depositoverzekeringsfonds zou kunnen vorderen voor elke uitbetalingsgebeurtenis of elk gebruik in afwikkeling indien er geen andere uitbetalingsgebeurtenissen of aanwendungen in afwikkeling meegedeeld waren.
3. De afwikkelingsraad stelt het deelnemende depositogarantiestelsel onmiddellijk in kennis van zijn besluit overeenkomstig de leden 1 en 2. Het deelnemende depositogarantiestelsel kan binnen 24 uur nadat het van het besluit van de afwikkelingsraad in kennis is gesteld, om een herziening van dat besluit verzoeken. In het verzoek geeft het aan waarom het een wijziging van het besluit van de afwikkelingsraad nodig acht, met name in verband met de omvang van de dekking door het Europees depositoverzekeringssstelsel. De afwikkelingsraad neemt binnen nog eens 24 uur een besluit over het verzoek.

Artikel 41 quindecies
Verstreking van financiering

De afwikkelingsraad verstrekt financiering uit hoofde van de artikelen 41 bis, lid 2, 41 quinquies, lid 2, en 41 nonies, lid 2, in overeenstemming met de volgende bepalingen:

- (a) de financiering wordt verstrekt in de vorm van een geldelijke bijdrage aan het deelnemende depositogarantiestelsel;
- (b) de middelen zijn onmiddellijk verschuldigd na de in artikel 41 quaterdecies bedoelde vaststelling van de afwikkelingsraad.

Artikel 41 sexdecies

Terugbetaling van financiering en vaststelling van het verliesexcedent en het verlies

1. Het deelnemende depositogarantiestelsel betaalt de financiering die de afwikkelingsraad overeenkomstig artikel 41 quindecies heeft verstrekt, terug, verminderd met het bedrag van de dekking van het verliesexcedent in geval van dekking uit hoofde van artikel 41 bis of het bedrag van de verliesdekking in geval van dekking uit hoofde van artikel 41 quinquies of artikel 41 nonies.
2. Tot de beëindiging van de insolventie- of afwikkelingsprocedure stelt de afwikkelingsraad op jaarbasis het bedrag vast dat het deelnemende depositogarantiestelsel reeds heeft teruggevorderd van de insolventieprocedure of reeds overeenkomstig artikel 75 van Richtlijn 2014/59/EU heeft ontvangen. Het deelnemende depositogarantiestelsel verstrekt de afwikkelingsraad alle informatie die nodig is om dit vast te stellen. Het deelnemende depositogarantiestelsel betaalt de afwikkelingsraad een deel van dat bedrag dat overeenstemt met het aandeel dat overeenkomstig artikel 41 bis, artikel 41 quinquies of artikel 41 nonies door het Europees depositoverzekeringstelsel wordt gedekt.
3. In geval van dekking uit hoofde van artikel 41 bis betaalt het deelnemende depositogarantiestelsel de afwikkelingsraad tegen het einde van het eerste kalenderjaar na de verstrekking van de financiering eveneens een bedrag dat gelijk is aan de achteraf te betalen bijdragen die het overeenkomstig artikel 10, lid 8, eerste alinea, van Richtlijn 2014/49/EU binnen één kalenderjaar kan innen, verminderd met het bedrag van de achteraf te betalen bijdragen die het overeenkomstig artikel 41 ter, lid 1, onder b), van deze verordening heeft geïnd.
4. Na de beëindiging van de insolventie- of afwikkelingsprocedure van de betrokken kredietinstelling stelt de afwikkelingsraad onverwijld het verliesexcedent overeenkomstig artikel 41 quinquies of het verlies overeenkomstig artikel 41 nonies vast. Indien deze vaststelling tot een terugbetalingsverplichting van het deelnemende depositogarantiestelsel leidt die verschilt van de overeenkomstig de leden 2 en 3 terugbetaalde bedragen, wordt het verschil onverwijld tussen de afwikkelingsraad en het deelnemende depositogarantiestelsel vereffend.

Artikel 41 septdecies

Toezicht op uitbetalingen aan deposanten en gebruik in afwikkeling

1. Na het verstrekken van financiering in geval van een uitbetalingsgebeurtenis overeenkomstig artikel 41 quindecies houdt de afwikkelingsraad nauwlettend toezicht op de door het deelnemende depositogarantiestelsel gevoerde uitbetalingsprocedure en met name zijn gebruik van de geldelijke bijdrage.
2. Het deelnemende depositogarantiestelsel verstrekt met door de afwikkelingsraad vastgestelde regelmatige tussenpozen correcte, betrouwbare en volledige informatie over de uitbetalingsprocedure, de uitoefening van de rechten waarin het is gesubrogeerd, en elke andere aangelegenheid die relevant is voor de doeltreffende

uitvoering van de in deze verordening vastgestelde maatregelen van de afwikkelingsraad of voor de uitoefening van de bevoegdheden van het deelnemende depositogarantiestelsel waarin Richtlijn 2014/49/EU of deze verordening voorziet. Het deelnemende depositogarantiestelsel stelt de afwikkelingsraad dagelijks in kennis van het totale aan de deposanten terugbetaalde bedrag, het gebruik van de geldelijke bijdrage en alle moeilijkheden die het heeft ondervonden.

Artikel 41 octodecies
Toezicht op de insolventieprocedure

1. Na het verstrekken van financiering in geval van een uitbetalingsgebeurtenis overeenkomstig artikel 41 quindicies, houdt de afwikkelingsraad toezicht op de insolventieprocedure van de betrokken kredietinstelling en met name de inspanningen van het deelnemende depositogarantiestelsel om de depositovorderingen waarin het overeenkomstig artikel 9, lid 2, eerste zin, van Richtlijn 2014/49/EU gesubrogeerd is, te innen.
 2. Het deelnemende depositogarantiestelsel verkrijgt zo hoog mogelijke opbrengsten uit de insolvente boedel en is jegens de afwikkelingsraad aansprakelijk voor alle bedragen die door nalatigheid niet werden teruggevorderd. De afwikkelingsraad kan besluiten, na het deelnemende depositogarantiestelsel te hebben gehoord, om zelf alle rechten uit te oefenen die uit de in lid 1 vermelde depositovorderingen voortvloeien.";
11. artikel 43 wordt als volgt gewijzigd:
- (a) aan lid 1 wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van punt c) door een puntkomma, een punt d) toegevoegd, luidende:
"(d) een door elke deelnemende lidstaat aangewezen lid, dat zijn aangewezen autoriteit vertegenwoordigt.";
 - (b) lid 2 wordt vervangen door:
"2. Elk lid, met inbegrip van de voorzitter, heeft één stem, behoudens wanneer de afwikkelingsraad bijeenkomt in de gezamenlijke plenaire vergadering overeenkomstig artikel 49 ter, in welk geval de leden die overeenkomstig lid 1, punten c) en d), door een deelnemende lidstaat zijn aangewezen, samen één stem hebben.";
 - (c) in lid 3 wordt de eerste alinea vervangen door:
"De Commissie en de ECB wijzen ieder een vertegenwoordiger aan die gerechtigd is om als permanent waarnemer deel te nemen aan bestuursvergaderingen, plenaire vergaderingen en gezamenlijke plenaire vergaderingen.";
 - (d) de leden 4 en 5 worden vervangen door:
"4. Indien er in een deelnemende lidstaat meer dan één nationale afwikkelingsautoriteit respectievelijk meer dan één nationale aangewezen autoriteit is, mag een tweede vertegenwoordiger deelnemen als waarnemer zonder stemrecht.
5. De bestuurs- en beheerstructuur van de afwikkelingsraad omvat:
- (a) een gezamenlijke plenaire vergadering, die de in artikel 49 ter bedoelde taken uitvoert;

- (b) een plenaire vergadering van de afwikkelingsraad overeenkomstig de artikelen 49 en 49 bis, die de in de artikelen 50 en 50 bis bedoelde taken uitvoert;
 - (c) een bestuursvergadering van de afwikkelingsraad, die de in artikel 54 bedoelde taken uitvoert;
 - (d) een voorzitter, die de in artikel 56 bedoelde taken uitvoert;
 - (e) een secretariaat, dat de nodige administratieve en technische ondersteuning biedt voor de uitvoering van alle aan de afwikkelingsraad opgedragen taken.";
- 12. artikel 45 wordt als volgt gewijzigd:
 - (a) in de leden 4 en 5 worden de woorden "de afwikkelingstaken" vervangen door "de afwikkelings- en de depositoverzekeringstaken", waarbij de nodige grammaticale wijzigingen worden aangebracht;
 - (b) in lid 7 worden de woorden "als nationale afwikkelingsautoriteit" vervangen door "als een nationale afwikkelingsautoriteit, als een nationaal depositogarantiestelsel of als een aangewezen autoriteit", waarbij de nodige grammaticale wijzigingen worden aangebracht;
- 13. in artikel 46, lid 4, worden de woorden "nationale afwikkelingsautoriteiten" vervangen door "nationale afwikkelingsautoriteiten, nationale depositogarantiestelsels of aangewezen autoriteiten", waarbij de nodige grammaticale wijzigingen worden aangebracht;
- 14. in artikel 47 wordt lid 1 vervangen door:

"1. De afwikkelingsraad, de nationale afwikkelingsautoriteiten, de nationale depositogarantiestelsels of aangewezen autoriteiten handelen bij de uitvoering van de hun bij deze verordening opgedragen taken onafhankelijk en in het algemeen belang.";
- 15. in deel III wordt het opschrift van titel II "Plenaire vergadering van de afwikkelingsraad" vervangen door "Gezamenlijke plenaire vergadering en plenaire vergadering van de afwikkelingsraad";
- 16. het volgende artikel 48 bis wordt ingevoegd:

"Artikel 48 bis
Deelname aan gezamenlijke plenaire vergaderingen

Alle in artikel 43, lid 1, bedoelde leden van de afwikkelingsraad nemen deel aan zijn gezamenlijke plenaire vergaderingen.";
- 17. artikel 49 wordt vervangen door:

"Artikel 49
Deelname aan plenaire vergaderingen met betrekking tot het gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme

De in artikel 43, lid 1, onder a), b) en c), bedoelde leden van de afwikkelingsraad nemen deel aan zijn plenaire vergaderingen met betrekking tot het gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme (GAM-plenaire vergadering).";
- 18. de volgende artikelen 49 bis en 49 ter worden ingevoegd:

"Artikel 49 bis
Deelname aan plenaire vergaderingen met betrekking tot het Europees
depositoverzekeringstelsel

De in artikel 43, lid 1, onder a), b) en d), bedoelde leden van de afwikkelingsraad nemen deel aan zijn plenaire vergaderingen met betrekking tot het Europees depositoverzekeringstelsel.

Artikel 49 ter
Taken van de gezamenlijke plenaire vergadering van de afwikkelingsraad

1. De afwikkelingsraad heeft in zijn gezamenlijke plenaire vergadering de volgende taken:
 - (a) uiterlijk op 30 november van elk jaar het jaarlijkse werkprogramma van de afwikkelingsraad voor het komende jaar vaststellen, op basis van een ontwerpvoorstel van de voorzitter, en dit ter informatie doorsturen naar het Europees Parlement, de Raad, de Commissie en de ECB;
 - (b) overeenkomstig artikel 61, lid 2, de jaarlijkse begroting van de afwikkelingsraad vaststellen en monitoren en overeenkomstig artikel 63, leden 4 en 8, de definitieve rekeningen van de afwikkelingsraad goedkeuren en de voorzitter kwijting geven;
 - (c) besluiten over de beleggingen overeenkomstig artikel 75;
 - (d) het in artikel 45 bedoelde jaarlijkse activiteitenverslag van de afwikkelingsraad aannemen, met daarin gedetailleerde toelichtingen bij de uitvoering van de begroting;
 - (e) overeenkomstig artikel 64 de financiële regels vaststellen die van toepassing zijn op de afwikkelingsraad;
 - (f) een fraudebestrijdingsstrategie vaststellen, die evenredig is met de frauderisico's en rekening houdt met de kosten en baten van de uit te voeren maatregelen;
 - (g) regels vaststellen voor de voorkoming en beheersing van belangenconflicten met betrekking tot zijn leden;
 - (h) zijn reglement van orde en dat van de afwikkelingsraad in zijn plenaire vergadering en zijn bestuursvergaderingen op grond van deze verordening vaststellen;
 - (i) overeenkomstig lid 3 van dit artikel met betrekking tot de personeelsleden van de afwikkelingsraad de bevoegdheden uitoefenen die het Statuut toekent aan het tot aanstelling bevoegde gezag, en die de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Unie als vervat in Verordening (EEG, Euratom, EGKS) nr. 259/68 ("de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden") toekent aan de tot het sluiten van contracten bevoegde afwikkelingsraad ("de bevoegdheden van het tot aanstelling bevoegde gezag");
 - (j) de toepasselijke uitvoeringsvoorschriften ten behoeve van de uitvoering van het Statuut en de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden, vaststellen overeenkomstig artikel 110 van het Statuut;

- (k) een rekenplichtige benoemen met inachtneming van het Statuut en de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden, die functioneel onafhankelijk is bij de uitvoering van zijn of haar taken;
 - (l) passende follow-up garanderen van de resultaten en aanbevelingen die voortvloeien uit de interne en externe auditverslagen en beoordelingen, alsook van de resultaten en aanbevelingen die voortvloeien uit de onderzoeken van het Europees Bureau voor Fraudebestrijding (OLAF);
 - (m) alle besluiten nemen betreffende het opzetten en, waar nodig, het wijzigen van de interne structuren van de afwikkelingsraad.
2. Bij het nemen van besluiten handelt de gezamenlijke plenaire vergadering van de afwikkelingsraad in overeenstemming met de in de artikelen 6 en 14 vermelde doelstellingen.
 3. In zijn gezamenlijke plenaire vergadering stelt de afwikkelingsraad overeenkomstig artikel 110 van het Statuut een besluit vast dat is gebaseerd op artikel 2, lid 1, van het Statuut en artikel 6 van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden, waarin hij de nodige bevoegdheden van het tot aanstelling bevoegde gezag delegeert aan de voorzitter en de voorwaarden vaststelt voor de opschorting van die gedelegeerde bevoegdheden. De voorzitter is gemachtigd om die bevoegdheden op zijn beurt te delegeren.

De afwikkelingsraad kan in zijn gezamenlijke plenaire vergadering in uitzonderlijke gevallen door middel van een besluit de delegatie van de bevoegdheden van het tot aanstelling bevoegde gezag aan de voorzitter en de bevoegdheden die deze op zijn beurt heeft gedelegeerd tijdelijk opschorten en die bevoegdheden zelf uitoefenen of delegeren aan een van zijn leden of aan een ander personeelslid dan de voorzitter.";

19. artikel 50 wordt vervangen door:

"Artikel 50

Taken van de afwikkelingsraad in zijn GAM-plenaire vergadering

1. De afwikkelingsraad heeft in zijn GAM-plenaire vergadering de volgende taken:
 - (a) onverminderd de in lid 2 bedoelde procedure, besluiten over het gebruik van het Fonds indien bij die specifieke afwikkelingsmaatregel steun van het Fonds boven de drempel van 5 000 000 000 EUR nodig is waarbij op liquiditeitssteun een wegingscoëfficiënt van 0,5 wordt toegepast;
 - (b) zodra het netto geaccumuleerde gebruik van het Fonds over de afgelopen twaalf aaneensluitende maanden de drempel van 5 000 000 000 EUR bereikt, beoordelen hoe de afwikkelingsinstrumenten, en met name het Fonds, zijn gebruikt, en een leidraad verschaffen waaraan de bestuursvergadering zich bij haar daaropvolgende afwikkelingsbesluiten moet houden, waarbij zo nodig een onderscheid wordt gemaakt tussen liquiditeitssteun en andere vormen van steun;
 - (c) besluiten over de noodzaak om achteraf te betalen buitengewone bijdragen te innen overeenkomstig artikel 71, over de vrijwillige leningen tussen financieringsregelingen overeenkomstig artikel 72, over alternatieve financieringsmiddelen overeenkomstig de artikelen 73 en 74 en over de mutualisatie van nationale financieringsregelingen overeenkomstig artikel 78 met gebruik van steun van het Fonds boven de onder c) van dit lid genoemde drempel;

(d) het in artikel 31, lid 1, bedoelde kader goedkeuren om de praktische regelingen voor de samenwerking met de nationale afwikkelingsautoriteiten te organiseren.

2. Bij het nemen van besluiten handelt de plenaire vergadering van de afwikkelingsraad in overeenstemming met de in de artikelen 6 en 14 vermelde doelstellingen.

Voor de toepassing van lid 1, onder a), wordt de door de bestuursvergadering opgestelde afwikkelingsregeling geacht te zijn goedgekeurd tenzij ten minste één lid van de plenaire vergadering binnen drie uur nadat de bestuursvergadering het ontwerp aan de plenaire vergadering heeft voorgelegd, een bijeenkomst van de plenaire vergadering heeft bijeengeroepen. In dat laatste geval neemt de plenaire vergadering een besluit over de afwikkelingsregeling.";

20. het volgende artikel 50 bis wordt ingevoegd:

"Artikel 50 bis

Taken van de afwikkelingsraad in zijn plenaire vergadering met betrekking tot het Europees depositoverzekeringstelsel

1. De afwikkelingsraad heeft in zijn plenaire vergadering met betrekking tot het Europees depositoverzekeringstelsel de volgende taken:
 - (a) zodra het netto geaccumuleerde gebruik van het depositoverzekeringsfonds over de afgelopen twaalf aaneensluitende maanden de drempel van 25 % van het definitieve streefbedrag bereikt, de toepassing van het Europees depositoverzekeringstelsel beoordelen, met name het gebruik van het depositoverzekeringsfonds, en een leidraad verschaffen waaraan de bestuursvergadering zich bij haar daaropvolgende uitbetalingsbesluiten moet houden, waarbij zo nodig een onderscheid wordt gemaakt tussen het verstrekken van financiering en verliesdekking;
 - (b) besluiten over de verlenging van de in artikel 41 quaterdecies, lid 1, vastgestelde termijn overeenkomstig artikel 41 quaterdecies, lid 2;
 - (c) besluiten over de vrijwillige leningen tussen financieringsregelingen overeenkomstig artikel 74 septies en over alternatieve financieringsmiddelen overeenkomstig artikel 74 octies;
 - (d) besluiten, op voorstel van de bestuursvergadering in de in artikel 41 decies, lid 1 of 2, bedoelde gevallen, of aan de in artikel 41 decies, lid 1, onder b), vastgestelde voorwaarde tot uitsluiting voldaan is.
2. Bij het nemen van besluiten handelt de plenaire vergadering van de afwikkelingsraad in overeenstemming met de in artikel 6 vermelde doelstellingen.";

21. artikel 51 wordt vervangen door:

"Artikel 51

Bijeenkomsten van de gezamenlijke plenaire vergadering, de GAM-plenaire vergadering en de plenaire vergadering met betrekking tot het Europees depositoverzekeringstelsel van de afwikkelingsraad

1. De voorzitter roept de gezamenlijke plenaire vergadering, de GAM-plenaire vergadering en de plenaire vergadering met betrekking tot het Europees depositoverzekeringstelsel van de afwikkelingsraad bijeen en zit deze voor overeenkomstig artikel 56, lid 2, onder a).

2. De afwikkelingsraad komt ten minste tweemaal per jaar in gewone gezamenlijke plenaire vergadering bijeen. Daarnaast komt de afwikkelingsraad bijeen op initiatief van de voorzitter of op verzoek van ten minste een derde van zijn leden. De vertegenwoordiger van de Commissie kan de voorzitter verzoeken om een vergadering van de afwikkelingsraad in zijn gezamenlijke plenaire vergadering of in zijn GAM-plenaire vergadering respectievelijk zijn plenaire vergadering met betrekking tot het Europees depositoverzekeringstelsel bijeen te roepen. Indien de voorzitter niet tijdig een vergadering bijeenroept, legt hij of zij schriftelijk uit waarom.
 3. Zo nodig kan de afwikkelingsraad op ad-hocbasis naast de in artikel 43, lid 3, bedoelde waarnemers ook andere waarnemers, zoals een vertegenwoordiger van de EBA, uitnodigen om de bijeenkomsten van zijn gezamenlijke plenaire vergadering of zijn GAM-plenaire vergadering respectievelijk zijn plenaire vergadering met betrekking tot het Europees depositoverzekeringstelsel bij te wonen.
 4. De afwikkelingsraad stelt de gezamenlijke plenaire vergadering of de plenaire vergadering van de afwikkelingsraad een secretariaat ter beschikking.";
22. artikel 52 wordt vervangen door:

"Artikel 52

Algemene bepalingen betreffende het besluitvormingsproces

1. De afwikkelingsraad neemt in zijn gezamenlijke plenaire vergadering of zijn GAM-plenaire vergadering respectievelijk zijn plenaire vergadering met betrekking tot het Europees depositoverzekeringstelsel besluiten bij gewone meerderheid van zijn leden, tenzij in deze verordening anders wordt bepaald. Elk stemgerechtigd lid heeft één stem. Bij staking van stemmen is de stem van de voorzitter doorslaggevend.
2. In afwijking van lid 1 worden besluiten als bedoeld in artikel 50, lid 1, onder a) en b), en artikel 50 bis, lid 1, onder a), alsook besluiten over de mutualisatie van nationale financieringsregelingen overeenkomstig artikel 78, die beperkt blijven tot de financiële middelen die in het afwikkelingsfonds respectievelijk het depositoverzekeringsfonds beschikbaar zijn, genomen door een gewone meerderheid van de leden van de afwikkelingsraad die ten minste 30 % van de bijdragen vertegenwoordigt. Elk stemgerechtigd lid heeft één stem. Bij staking van stemmen is de stem van de voorzitter doorslaggevend.
3. In afwijking van lid 1 van dit artikel worden besluiten als bedoeld in artikel 50, lid 1, of artikel 50 bis, lid 1, betreffende de inning van achteraf te betalen bijdragen overeenkomstig artikel 71 of artikel 74 quinquies, vrijwillige leningen tussen financieringsregelingen overeenkomstig artikel 72 of artikel 74 septies, alternatieve financieringsmiddelen overeenkomstig artikel 73, artikel 74 of artikel 74 octies, alsook de mutualisatie van nationale financieringsregelingen overeenkomstig artikel 78, waarbij meer financiële middelen worden gebruikt dan in het afwikkelingsfonds of het depositoverzekeringsfonds beschikbaar zijn, gedurende de overgangsperiode totdat het afwikkelingsfonds volledig gemutualiseerd is respectievelijk het depositoverzekeringsfonds zijn definitieve streefbedrag heeft bereikt, genomen door een meerderheid van twee derde van de leden van de afwikkelingsraad die ten minste 50 % van de bijdragen vertegenwoordigen, en daarna door een meerderheid van twee derde van de leden van de afwikkelingsraad die ten minste 30 % van de bijdragen vertegenwoordigen. Elk stemgerechtigd lid heeft één stem. Bij staking van stemmen is de stem van de voorzitter doorslaggevend.

4. In afwijking van lid 1 van dit artikel wordt het besluit als bedoeld in artikel 50 bis, lid 1, onder d), genomen door een meerderheid van twee derde van de leden van de afwikkelingsraad. Elk stemgerechtigd lid heeft één stem. Bij staking van stemmen is de stem van de voorzitter doorslaggevend.
 5. De afwikkelingsraad stelt zijn reglement van orde vast en maakt dit openbaar. In het reglement van orde wordt de stemprocedure nader uitgewerkt, met name betreffende de gevallen waarin een lid mag handelen namens een ander lid, en eventuele quorumvereisten.";
23. artikel 53 wordt als volgt gewijzigd:
- (a) in lid 1 worden in de derde alinea de woorden "nationale afwikkelingsautoriteiten" vervangen door "nationale afwikkelingsautoriteiten of nationale aangewezen autoriteiten", waarbij de nodige grammaticale wijzigingen worden aangebracht;
 - (b) in lid 2 wordt de verwijzing naar "artikel 43, lid 1, punt c)" vervangen door "artikel 43, lid 1, onder c), of waar van toepassing artikel 43, lid 1, onder d)";
 - (c) lid 3 wordt vervangen door:

"3. Bij de beraadslaging over een in artikel 2 bedoelde entiteit of een groep entiteiten die slechts in één deelnemende lidstaat is gevestigd, of over een depositoverzekeringsmaatregel of -besluit neemt het door die lidstaat uit hoofde van artikel 43, lid 1, onder c), of artikel 43, lid 1, onder d), aangewezen lid ook deel aan de beraadslagingen en het besluitvormingsproces, en zijn de in artikel 55, lid 1, opgenomen regels van toepassing.";
 - (d) lid 5 wordt vervangen door:

"5. De in artikel 43, lid 1, onder a) en b), bedoelde leden van de afwikkelingsraad zien erop toe dat de besluiten en maatregelen inzake afwikkeling en depositoverzekering, met name wat het gebruik van het afwikkelingsfonds respectievelijk het depositoverzekeringsfonds betreft, in de verschillende samenstellingen van de bestuursvergaderingen van de afwikkelingsraad coherent, passend en proportioneel zijn.";
24. artikel 54 wordt als volgt gewijzigd:
- (a) lid 1 wordt vervangen door:

"1. De afwikkelingsraad heeft in zijn bestuursvergadering de volgende taken:

 - (a) alle besluiten voorbereiden die door de afwikkelingsraad in zijn gezamenlijke plenaire vergadering, zijn GAM-plenaire vergadering respectievelijk zijn plenaire vergadering met betrekking tot het Europees depositoverzekeringstelsel moeten worden genomen;
 - (b) alle besluiten nemen om deze verordening uit te voeren, tenzij in deze verordening anders wordt bepaald.";
 - (b) aan lid 2 worden, onder vervanging van de punt aan het slot van punt e) door een puntkomma, de volgende punten toegevoegd, luidende:

"f) het financieringsbedrag vaststellen overeenkomstig artikel 41 terdecies;

g) het uitbetalingsverlies en de verliesdekking vaststellen overeenkomstig artikel 41 sexdecies;

- h) besluiten om de rechten uit te oefenen die uit artikel 41 octodecies voortvloeien.";
- (c) de leden 3 en 4 worden vervangen door:
- "3. Indien nodig kan de afwikkelingsraad in spoedeisende omstandigheden in zijn bestuursvergadering bepaalde voorlopige besluiten vaststellen namens de afwikkelingsraad in zijn gezamenlijke plenaire vergadering of zijn GAM-plenaire vergadering respectievelijk zijn plenaire vergadering met betrekking tot het Europees depositoverzekeringstelsel, met name over aangelegenheden inzake administratief beheer, waaronder begrotingsaangelegenheden.
4. De afwikkelingsraad in zijn bestuursvergadering houdt de afwikkelingsraad in zijn gezamenlijke plenaire vergadering of zijn GAM-plenaire vergadering respectievelijk zijn plenaire vergadering met betrekking tot het Europees depositoverzekeringstelsel op de hoogte van de besluiten die hij betreffende afwikkeling of depositoverzekering neemt.";
25. artikel 56 wordt als volgt gewijzigd:
- (a) in lid 1:
- (i) punt a) wordt vervangen door:
- "a) het voorbereiden van de werkzaamheden van de afwikkelingsraad, in zijn gezamenlijke plenaire vergadering, zijn plenaire vergaderingen en zijn bestuursvergaderingen, en het bijeenroepen en voorzitten van zijn bijeenkomsten;"
- (ii) in punt g) worden de woorden "over de afwikkelingsactiviteiten" vervangen door "over de afwikkelings- en depositoverzekeringsactiviteiten", waarbij de nodige grammaticale wijzigingen worden aangebracht;
- (b) in lid 4 wordt in de eerste zin het woord "bankafwikkeling" vervangen door "bankafwikkeling en depositogarantie", waarbij de nodige grammaticale wijzigingen worden aangebracht;
26. in artikel 58 wordt lid 3 vervangen door:
- "3. De begroting bestaat uit drie delen: deel I voor het beheer van de afwikkelingsraad, deel II voor het afwikkelingsfonds en deel III voor het depositoverzekeringstelsel.";
27. in artikel 59 wordt lid 3 vervangen door:
- "3. Dit artikel doet geen afbreuk aan het recht van de nationale afwikkelingsautoriteiten, deelnemende depositogarantiestelsels en aangewezen autoriteiten om overeenkomstig het nationale recht vergoedingen te vragen voor hun administratieve uitgaven van het type als bedoeld in de leden 1 en 2, met inbegrip van uitgaven voor samenwerking met en bijstand aan de afwikkelingsraad.";
28. het volgende artikel 60 bis wordt ingevoegd:

*"Artikel 60 bis
Deel III van de begroting*

1. De ontvangsten van deel III van de begroting bestaan met name uit het volgende:

- a) bijdragen die de bij de deelnemende depositogarantiestelsels aangesloten instellingen overeenkomstig de artikelen 74 quater en 74 quinquies hebben betaald;
 - b) leningen ontvangen van depositogarantiestelsels in niet-deelnemende lidstaten overeenkomstig artikel 74 septies;
 - c) leningen ontvangen van financiële instellingen of andere derden overeenkomstig artikel 74 octies;
 - d) beleggingsopbrengsten van de bedragen in het depositoverzekeringsfonds overeenkomstig artikel 75;
 - e) financiering die overeenkomstig artikel 41 sexdecies door deelnemende depositogarantiestelsels werd terugbetaald.
2. De uitgaven van deel III van de begroting bestaan uit het volgende:
- a) financiering die aan deelnemende depositogarantiestelsels werd verstrekt met het oog op de toepassing van artikel 41 bis, 41 quinquies of 41 nonies;
 - b) beleggingen overeenkomstig artikel 75;
 - c) betaalde rente op leningen ontvangen van andere depositogarantiefinancieringsregelingen in niet-deelnemende lidstaten overeenkomstig artikel 74 septies;
 - d) betaalde rente op leningen ontvangen van financiële instellingen of andere derden overeenkomstig artikel 74 octies.";
29. in artikel 61, lid 2, worden de woorden "in zijn plenaire vergadering" vervangen door "in zijn gezamenlijke plenaire vergadering";
30. in artikel 63, lid 8, worden de woorden "in zijn plenaire vergadering" vervangen door "in zijn gezamenlijke plenaire vergadering";
31. artikel 65 wordt als volgt gewijzigd:
- (a) lid 1 wordt vervangen door:

"1. De in artikel 2, lid 1, respectievelijk artikel 2, lid 2, onder b), bedoelde entiteiten dragen bij aan deel I van de begroting van de afwikkelingsraad overeenkomstig deze verordening en de overeenkomstig lid 5 van dit artikel vastgestelde gedelegeerde handelingen betreffende bijdragen.";
 - (b) in lid 5 wordt punt a) vervangen door:

"a) het soort bijdragen en de aangelegenheden waarvoor de bijdragen verschuldigd zijn, rekening houdend met de verschillende taken van de afwikkelingsraad overeenkomstig deze verordening voor de toepassing van het GAM en het Europees depositoverzekeringssysteem, de manier waarop het bedrag van de bijdragen is berekend, en de wijze waarop ze moeten worden betaald;"
32. in titel V van deel III wordt het opschrift van hoofdstuk 2 vervangen door "Het gemeenschappelijk afwikkelingsfonds en het depositoverzekeringsfonds";
33. in hoofdstuk 2 van titel V van deel III wordt het opschrift van afdeling 1 vervangen door "Samenstelling van het gemeenschappelijk afwikkelingsfonds";
34. in hoofdstuk 2 van titel V van deel III wordt de volgende afdeling ingevoegd:

"AFDELING 1 BIS

SAMENSTELLING VAN HET DEPOSITOVERZEKERINGSFONDS

Artikel 74 bis *Algemene bepalingen*

1. Hierbij wordt het depositoverzekeringsfonds opgericht. Het wordt gevuld met bijdragen die aan de afwikkelingsraad verschuldigd zijn door kredietinstellingen die bij de deelnemende depositogarantiestelsels zijn aangesloten. De bijdragen worden namens de afwikkelingsraad berekend en in rekening gebracht door de deelnemende depositogarantiestelsels.
2. De afwikkelingsraad maakt slechts gebruik van het depositoverzekeringsfonds om de financiering te verstrekken aan en de verliezen te dekken van de deelnemende depositogarantiestelsels in de artikel 1, lid 2, vastgestelde verschillende fasen en in overeenstemming met de in artikel 6 vermelde doelstellingen en beginselen met betrekking tot het Europees depositoverzekeringssysteem. In geen geval zijn de begroting van de Unie of de nationale begrotingen aansprakelijk voor de uitgaven of verliezen van het depositoverzekeringsfonds.
3. De afwikkelingsraad is de eigenaar van het depositoverzekeringsfonds. De activiteiten van de afwikkelingsraad krachtens deze verordening mogen onder geen beding een belasting vormen voor de begroting van de lidstaten.

Artikel 74 ter *Streefbedragen van het depositoverzekeringsfonds*

1. Tegen het einde van de herverzekeringfase bereiken de beschikbare financiële middelen van het depositoverzekeringsfonds een initieel streefbedrag van 20 % van vier negende van de som van de minimale streefbedragen die de deelnemende depositogarantiestelsels overeenkomstig artikel 10, lid 2, eerste alinea, van Richtlijn 2014/49/EU bereiken.
2. Tegen het einde van de medeverzekeringfase bereiken de beschikbare financiële middelen van het depositoverzekeringsfonds de som van de minimale streefbedragen die de deelnemende depositogarantiestelsels overeenkomstig artikel 10, lid 2, eerste alinea, van Richtlijn 2014/49/EU bereiken.
3. Tijdens de herverzekeringfase en de medeverzekeringfase worden de overeenkomstig artikel 74 quater berekende bijdragen aan het depositoverzekeringsfonds zo gelijk mogelijk in de tijd gespreid totdat het respectieve streefbedrag bereikt is.
4. Nadat het in lid 2 bedoelde streefbedrag voor het eerst is bereikt en indien de beschikbare financiële middelen vervolgens zijn teruggebracht tot minder dan twee derde van het streefbedrag, worden de overeenkomstig artikel 74 quater berekende bijdragen vastgesteld op een bedrag waardoor het streefbedrag binnen zes jaar kan worden bereikt.
5. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 93 gedelegeerde handelingen vast te stellen om het volgende te bepalen:
 - a) de criteria voor de spreiding in de tijd van de overeenkomstig lid 2 berekende bijdragen aan het depositoverzekeringsfonds;

- b) de criteria om de jaarlijkse bijdragen te bepalen waarin lid 4 voorziet.

Artikel 74 quater
Vooraf te betalen bijdragen

1. Tijdens de herverzekeringsfase en de medeverzekeringsfase bepaalt de afwikkelingsraad, na overleg met de ECB en de nationale bevoegde autoriteit en in nauwe samenwerking met de deelnemende depositoverzekeringssstelsels en aangewezen autoriteiten, elk jaar het totale bedrag van de vooraf te betalen bijdragen die hij van de bij het respectieve deelnemende depositogarantiestelsel aangesloten kredietinstellingen mag vorderen om de in artikel 74 ter vastgestelde streefbedragen te bereiken. Het totale bedrag van de bijdragen is niet hoger dan de in artikel 74 ter, leden 1 en 2, vastgestelde streefbedragen.
2. Tijdens de herverzekeringsfase berekent elk deelnemend depositogarantiestelsel op basis van het door de afwikkelingsraad overeenkomstig lid 1 vastgestelde totale bedrag de bijdrage van elke kredietinstelling die bij hem is aangesloten. Het past de risicogebaseerde methode toe die bij de gedelegeerde handeling volgens lid 5, tweede alinea, is vastgesteld.

Na de herverzekeringsfase berekent de afwikkelingsraad zelf de bijdrage van elke kredietinstelling die bij een deelnemend depositogarantiestelsel is aangesloten. De afwikkelingsraad past de risicogebaseerde methode toe die bij de gedelegeerde handeling volgens lid 5, derde alinea, is vastgesteld.

In alle fasen van het Europees depositoverzekeringssstelsel brengt het deelnemende depositogarantiestelsel namens de afwikkelingsraad de bijdrage van elke kredietinstelling op jaarbasis in rekening. De kredietinstellingen betalen het in rekening gebrachte bedrag rechtstreeks aan de afwikkelingsraad. De bijdragen zijn verschuldigd op 31 mei van elk jaar.

3. De naar behoren ontvangen bijdragen van elke in artikel 2, lid 2, bedoelde kredietinstelling worden niet aan die entiteiten terugbetaald.
4. De bijdragen die de bij een deelnemend depositogarantiestelsel aangesloten kredietinstellingen overeenkomstig dit artikel in het depositoverzekeringsfonds storten, tellen mee voor het minimale streefbedrag dat het deelnemende depositogarantiestelsel overeenkomstig artikel 10, lid 2, eerste alinea, van Richtlijn 2014/49/EU bereikt. Indien het deelnemende depositogarantiestelsel het in artikel 41 undecies vastgestelde financieringstraject tot 3 juli 2024 of later heeft gevolgd en de bij hem aangesloten kredietinstellingen alle vooraf te betalen bijdragen in het depositoverzekeringsfonds hebben gestort die tot 3 juli 2024 in het depositoverzekeringsfonds moesten worden gestort, vormen deze bijdragen de volledige verschuldigde bijdrage om het streefbedrag overeenkomstig artikel 10, lid 2, eerste alinea, van Richtlijn 2014/49/EU te bereiken.

De lidstaten kunnen bepalen dat een deelnemend depositogarantiestelsel de bijdragen die de bij hem aangesloten kredietinstellingen in het depositoverzekeringsfonds hebben gestort, bij de vaststelling van hun vooraf te betalen bijdragen in aanmerking kan nemen, of dat het deze kredietinstellingen uit zijn beschikbare financiële middelen kan terugbetalen in de mate waarin die op de toepasselijke datum de in artikel 41 undecies vastgestelde bedragen overschrijden.

5. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 93 gedelegeerde handelingen vast te stellen om een risicogebaseerde methode te bepalen voor de berekening van bijdragen overeenkomstig lid 2 van dit artikel.

Zij stelt een eerste gedelegeerde handeling vast tot bepaling van de methode voor de berekening van de bijdragen die aan de deelnemende depositogarantiestelsels en, voor de herverzekeringsfase alleen, aan het depositoverzekeringsfonds moeten worden betaald. In deze gedelegeerde handeling is de berekening gebaseerd op het totale bedrag van de gedekte deposito's en de mate van risico die elke kredietinstelling loopt in vergelijking met alle andere kredietinstellingen die bij hetzelfde deelnemende depositogarantiestelsel zijn aangesloten.

Zij stelt een tweede gedelegeerde handeling vast tot bepaling van de methode voor de berekening van de bijdragen die vanaf de medeverzekeringsfase aan het depositoverzekeringsfonds moeten worden betaald. In deze tweede gedelegeerde handeling is de berekening gebaseerd op het totale bedrag van de gedekte deposito's en de mate van risico die elke kredietinstelling loopt in vergelijking met alle andere in artikel 2, lid 2, onder b), bedoelde kredietinstellingen.

Beide gedelegeerde handelingen omvatten een berekeningsformule, specifieke indicatoren, risicocategorieën voor leden, drempels voor aan specifieke risicocategorieën toegekende risicogewichten en andere noodzakelijke elementen. De mate van risico wordt beoordeeld op grond van de volgende criteria:

- a) de capaciteit voor het opvangen van verliezen van de instelling;
- b) het vermogen van de instelling om zijn kortetermijn- en langetermijnverplichtingen na te komen;
- c) de stabiliteit en diversiteit van de financieringsbronnen van de instelling en haar onbezwaarde zeer liquide activa;
- d) de kwaliteit van de activa van de instelling;
- e) het bedrijfsmodel en beheer van de instelling;
- f) de mate waarin de activa van de instelling zijn bezwaard.

Artikel 74 quinquies
Buitengewone achteraf te betalen bijdragen

1. Indien de beschikbare financiële middelen na de herverzekeringsfase niet toereikend zijn om de verliezen, kosten of andere uitgaven van het depositoverzekeringsfonds na een uitbetalingsgebeurtenis te dekken, worden bij de kredietinstellingen die bij de deelnemende depositogarantiestelsels zijn aangesloten, buitengewone achteraf te betalen bijdragen geïnd teneinde de aanvullende bedragen te dekken. Niettegenstaande de leden 2 en 3, is het bedrag van te innen achteraf te betalen bijdragen gelijk aan het tekort aan beschikbare financiële middelen, maar is het niet hoger dan het maximale aandeel van de totale gedekte deposito's van alle kredietinstellingen binnen het bereik van het Europees depositoverzekeringstelsel, dat in de gedelegeerde handeling van de Commissie overeenkomstig lid 5 is vastgesteld.
2. De afwikkelingsraad berekent zelf de bijdrage van elke kredietinstelling die bij elk deelnemend depositogarantiestelsel is aangesloten. Hij past de risicogebaseerde

methode toe die is bepaald in de gedelegeerde handeling van de Commissie die overeenkomstig artikel 74 quater, lid 5, derde alinea, is vastgesteld.

Artikel 74 quater, lid 2, derde alinea, is van overeenkomstige toepassing.

3. De afwikkelingsraad schort, hetzij op eigen initiatief na raadpleging van de betrokken bevoegde autoriteit, hetzij op voorstel van de betrokken bevoegde autoriteit, overeenkomstig de in lid 4 bedoelde gedelegeerde handelingen de betaling door een instelling van buitengewone achteraf te betalen bijdragen geheel of gedeeltelijk op indien dat noodzakelijk is om haar financiële positie te beschermen. Een dergelijke opschorting kan voor ten hoogste zes maanden worden toegekend, maar kan op verzoek van de instelling worden verlengd. De krachtens dit lid opgeschorte bijdragen worden op een later tijdstip betaald wanneer de betaling de financiële positie van de instelling niet langer in gevaar brengt.
4. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 93 gedelegeerde handelingen vast te stellen om de in lid 1 bedoelde jaarlijkse limieten te bepalen, alsook de omstandigheden en voorwaarden waaronder de betaling van achteraf te betalen bijdragen door een in artikel 2, lid 2, onder b), bedoelde entiteit op grond van lid 3 van dit artikel geheel of gedeeltelijk kan worden opgeschort.

Artikel 74 sexies

Tenuitvoerlegging van besluiten op grond van deze verordening

1. Het deelnemende depositogarantiestelsel neemt de nodige maatregelen om de in deze verordening bedoelde besluiten ten uitvoer te leggen.

Het deelnemend depositogarantiestelsel oefent daartoe, behoudens deze verordening, overeenkomstig in de nationale wetgeving bepaalde voorwaarden de bevoegdheden uit die hem krachtens de nationale wetgeving tot omzetting van Richtlijn 2014/49/EU zijn verleend. Het deelnemende depositogarantiestelsel stelt de afwikkelingsraad volledig in kennis van de uitoefening van die bevoegdheden.
2. Indien een deelnemend depositogarantiestelsel een op grond van deze verordening door de afwikkelingsraad genomen besluit niet heeft toegepast of zich daaraan niet heeft gehouden, dan wel dat besluit heeft toegepast op een manier waardoor de efficiënte tenuitvoerlegging van het Europees depositoverzekeringstelsel en de doelstellingen van deze verordening in gevaar komen, kan het door de afwikkelingsraad worden gelast om alle nodige maatregelen te nemen om zich aan het betrokken besluit te houden.
3. Indien een deelnemend depositogarantiestelsel tot een bij hem aangesloten kredietinstelling een besluit heeft gericht, met inbegrip van het in rekening brengen van bijdragen, en de kredietinstelling zich opzettelijk of uit onachtzaamheid niet aan dat besluit heeft gehouden, neemt de afwikkelingsraad een besluit waarbij de kredietinstelling overeenkomstig artikel 38 een geldboete wordt opgelegd.

Artikel 74 septies

Vrijwillige leningen aan en van niet-deelnemende depositogarantiestelsels

1. De afwikkelingsraad besluit een verzoek in te dienen om voor het depositoverzekeringsfonds te lenen van depositogarantiestelsels in niet-deelnemende lidstaten, ingeval:

- a) de krachtens artikel 74 quater geïnde bedragen niet voldoende zijn om de verliezen, kosten of andere uitgaven als gevolg van het gebruik van het depositoverzekeringsfonds bij afwikkelingsmaatregelen te dekken;
 - b) de buitengewone achteraf te betalen bijdragen waarin artikel 74 quinquies voorziet, niet onmiddellijk beschikbaar zijn;
 - c) de alternatieve financieringsmiddelen waarin artikel 74 octies voorziet, niet onmiddellijk beschikbaar zijn onder redelijke voorwaarden.
2. Die depositogarantiestelsels nemen over een dergelijk verzoek een besluit overeenkomstig artikel 12 van Richtlijn 2014/49/EU.
 3. De afwikkelingsraad kan besluiten om op verzoek aan andere depositogarantiestelsels in niet-deelnemende lidstaten te lenen. Artikel 12 van Richtlijn 2014/49/EU is van overeenkomstige toepassing met betrekking tot de leningsvoorwaarden.

Artikel 74 octies
Alternatieve financieringsmiddelen

1. De afwikkelingsraad kan voor het depositoverzekeringsfonds leningen of andere vormen van steun aangaan bij instellingen, financiële instellingen of andere derden die betere financiële voorwaarden bieden op het meest geschikte tijdstip, teneinde de financieringskosten te optimaliseren en zijn reputatie te vrijwaren. De opbrengsten van dergelijke leningen worden uitsluitend gebruikt om betalingsverplichtingen ten aanzien deelnemende depositogarantiestelsels na te komen, ingeval de overeenkomstig de artikelen 74 quater en 74 quinquies geïnde bedragen niet onmiddellijk beschikbaar zijn of de bedragen die van het depositoverzekeringsfonds met betrekking tot uitbetalingsgebeurtenissen worden gevorderd, niet dekken.
 2. De in lid 1 bedoelde leningen of andere vormen van steun worden volledig gerecupereerd overeenkomstig de artikelen 74 quater en 74 quinquies.
 3. Alle uitgaven als gevolg van het gebruik van de in lid 1 bedoelde leningen worden gedragen door deel III van de begroting van de afwikkelingsraad en niet door de begroting van de Unie of de deelnemende lidstaten.
 4. De afwikkelingsraad kan besluiten om de opbrengsten van leningen te beleggen overeenkomstig artikel 75 om hun reële waarde te beschermen.";
35. in hoofdstuk 2 van titel V van deel III wordt het opschrift van afdeling 2 vervangen door "Beheer van het afwikkelingsfonds en het depositoverzekeringsfonds";
 36. artikel 75 wordt vervangen door:

"Artikel 75
Beleggingen

1. De afwikkelingsraad beheert het afwikkelingsfonds en het depositoverzekeringsfonds overeenkomstig deze verordening en de krachtens lid 4 vastgestelde gedelegeerde handelingen.
2. De van een instelling in afwikkeling of een overbruggingsinstelling ontvangen bedragen, de rente en andere beleggingsopbrengsten, alsook alle andere opbrengsten komen alleen toe aan het afwikkelingsfonds en het depositoverzekeringsfonds.

3. De afwikkelingsraad volgt een prudent en veilig beleggingsbeleid waarin is voorzien in de krachtens lid 4 van dit artikel vastgestelde gedelegeerde handelingen, en belegt de bedragen van het afwikkelingsfonds en het depositoverzekeringsfonds in obligaties van de lidstaten of intergouvernementele organisaties of in zeer liquide activa van hoge kredietwaardigheid, rekening houdend met de in artikel 460 van Verordening (EU) nr. 575/2013 bedoelde gedelegeerde handeling en andere relevante bepalingen van die verordening. De beleggingen zijn voldoende over verschillende sectoren, geografisch en proportioneel gespreid. De beleggingsopbrengsten komen toe aan het afwikkelingsfonds respectievelijk het depositoverzekeringsfonds.
 4. De Commissie is bevoegd volgens de in artikel 93 vastgestelde procedure gedelegeerde handelingen vast te stellen om gedetailleerde regels voor het beheer van het afwikkelingsfonds en het depositoverzekeringsfonds en algemene beginselen en criteria voor de beleggingsstrategie te bepalen.";
37. het volgende artikel 77 bis wordt ingevoegd:

*"Artikel 77 bis
Gebruik van het depositoverzekeringsfonds*

1. Tijdens de herverzekeringsfase gebruikt de afwikkelingsraad het depositoverzekeringsfonds om overeenkomstig artikel 41 bis, lid 2, financiering te verstrekken en overeenkomstig artikel 41 bis, lid 3, een deel van het verliesexcedent te dekken.
 2. Tijdens en na de medeverzekeringsfase gebruikt de afwikkelingsraad het depositoverzekeringsfonds om overeenkomstig artikel 41 quinquies, lid 2, respectievelijk artikel 41 nonies, lid 2, financiering te verstrekken en overeenkomstig artikel 41 quinquies, lid 3, respectievelijk artikel 41 nonies, lid 3, het verlies te dekken.
 3. Het gebruik van het depositoverzekeringsfonds met betrekking tot een kredietinstelling die bij een deelnemend depositogarantiestelsel is aangesloten, is afhankelijk van de naleving door die kredietinstelling van de op haar rustende verplichtingen als lid van het deelnemende depositogarantiestelsel uit hoofde van deze verordening en Richtlijn 2014/49/EU.";
38. in titel VI van deel III worden in artikel 81, lid 4, artikel 83, leden 2 en 3, artikel 87, lid 4, en artikel 88, leden 2 en 6, de woorden "nationale afwikkelingsautoriteit" vervangen door "nationale afwikkelingsautoriteit, deelnemend depositogarantiestelsel of aangewezen autoriteiten waar van toepassing" en de woorden "nationale afwikkelingsautoriteiten" door "nationale afwikkelingsautoriteiten, deelnemend depositogarantiestelsel of aangewezen autoriteiten waar van toepassing";
39. artikel 93 wordt als volgt gewijzigd:
- (a) lid 2 wordt vervangen door:

"2. De in artikel 19, lid 8, artikel 65, lid 5, artikel 69, lid 5, artikel 71, lid 3, artikel 74 ter, lid 5, artikel 74 quater, lid 5, artikel 74 quinquies, lid 4, en artikel 75, lid 4, bedoelde bevoegdheidsdelegatie wordt voor onbepaalde tijd toegekend met ingang van de in artikel 99 bedoelde toepasselijke data.";
 - (b) lid 4 wordt vervangen door:

"4. Het Europees Parlement of de Raad kan de in artikel 19, lid 8, artikel 65, lid 5, artikel 69, lid 5, artikel 71, lid 3, artikel 74 ter, lid 5, artikel 74 quater, lid 5, artikel 74 quinquies, lid 4, en artikel 75, lid 4, bedoelde bevoegdheidsdelegatie te allen tijde intrekken. Een besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.";

(c) lid 6 wordt vervangen door:

"6. Een overeenkomstig artikel 19, lid 8, artikel 65, lid 5, artikel 69, lid 5, artikel 71, lid 3, artikel 74 ter, lid 5, artikel 74 quater, lid 5, artikel 74 quinquies, lid 4, en artikel 75, lid 4, vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad daartegen binnen een termijn van drie maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad voor het verstrijken van die termijn de Commissie hebben medegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Die termijn wordt op initiatief van het Europees Parlement of de Raad met drie maanden verlengd.";

40. in artikel 99 wordt het volgende lid 5 bis ingevoegd:

"5 bis. In afwijking van lid 2 zijn artikel 1, lid 2, deel II bis en afdeling 1 bis van hoofdstuk 2 van titel V van deel III van toepassing vanaf [*OP datum van inwerkingtreding van deze verordening invoegen*].";

41. in de gehele Verordening (EU) nr. 806/2014 worden de woorden "het Fonds" vervangen door "het afwikkelingsfonds".

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Straatsburg,

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter

FINANCIEEL MEMORANDUM

1. KADER VAN HET VOORSTEL/INITIATIEF

- 1.1. Benaming van het voorstel/initiatief
- 1.2. Betrokken beleidsterrein(en) in de ABM/ABB-structuur
- 1.3. Aard van het voorstel/initiatief
- 1.4. Doelstelling(en)
- 1.5. Motivering van het voorstel/initiatief
- 1.6. Duur en financiële gevolgen
- 1.7. Beheersvorm(en)

2. BEHEERSMAATREGELEN

- 2.1. Regels inzake het toezicht en de verslagen
- 2.2. Beheers- en controlesysteem
- 2.3. Maatregelen ter voorkoming van fraude en onregelmatigheden

3. GERAAMDE FINANCIËLE GEVOLGEN VAN HET VOORSTEL/INITIATIEF

- 3.1. Rubriek(en) van het meerjarige financiële kader en betrokken begrotingsonderde(e)l(en) voor uitgaven
- 3.2. Geraamde gevolgen voor de uitgaven
 - 3.2.1. *Samenvatting van de geraamde gevolgen voor de uitgaven*
 - 3.2.2. *Geraamde gevolgen voor de beleidskredieten*
 - 3.2.3. *Geraamde gevolgen voor de administratieve kredieten*
 - 3.2.4. *Verenigbaarheid met het huidige meerjarige financiële kader*
 - 3.2.5. *Bijdragen van derden*
- 3.3. Geraamde gevolgen voor de ontvangsten

FINANCIEEL MEMORANDUM

6. KADER VAN HET VOORSTEL/INITIATIEF

6.1. Benaming van het voorstel/initiatief

Verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EU) nr. 806/2014 met het oog op de instelling van een Europees depositoverzekeringstelsel

6.2. Betrokken beleidsterrein(en) in de ABM/ABB-structuur¹⁴

Financiële diensten en kapitaalmarkten.

Beleidsstrategie en -coördinatie voor financiële stabiliteit, financiële diensten en kapitaalmarktenunie.

Beheer van het directoraat-generaal Financiële Stabiliteit, Financiële Diensten en Kapitaalmarktenunie.

6.3. Aard van het voorstel/initiatief

- ☒ Het voorstel/initiatief betreft **een nieuwe actie**
- ☐ Het voorstel/initiatief betreft **een nieuwe actie na een proefproject/een voorbereidende actie**¹⁵
- ☐ Het voorstel/initiatief betreft **de verlenging van een bestaande actie**
- ☐ Het voorstel/initiatief betreft **een actie die wordt omgebogen naar een nieuwe actie**

6.4. Doelstelling(en)

6.4.1. *De met het voorstel/initiatief beoogde strategische meerjarendoelstelling(en) van de Commissie*

- 1) Handhaven van de stabiliteit van het financiële stelsel door het vertrouwen van deposanten in het bankwezen in de hele Unie te vergroten.
- 2) Verminderen van belemmeringen voor het vrij verkeer van kapitaal en creëren van een gelijk speelveld voor kredietinstellingen in de hele Unie.
- 3) Beschermen van de overheidsfinanciën door de interactie daarvan met de financiële situatie van de kredietinstellingen te verzwakken.

6.4.2. *Specifieke doelstelling(en) en betrokken ABM/ABB-activiteit(en)*

Specifieke doelstelling nr.

In het licht van bovenstaande algemene doelstellingen worden de volgende specifieke doelstellingen nagestreefd:

- 1) Voltooien van de bankenunie door een Europees depositoverzekeringstelsel in het leven te roepen dat het gemeenschappelijk toezichtsmechanisme en het gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme aanvult.
- 2) Oprichten van een depositoverzekeringfonds binnen de begroting van de gemeenschappelijke afwikkelingsraad (hierna "de afwikkelingsraad" genoemd), dat

¹⁴ ABM: activity-based management ABB: activity-based budgeting.

¹⁵ In de zin van artikel 54, lid 2, onder a) of b), van het Financieel Reglement.

helpt geografisch asymmetrische schokken in de interne markt voor financiële diensten van de Unie op te vangen, verbeteren van de bescherming van de deposanten in de Unie.

3) Beschermen van de overheidsfinanciën door de kosten van depositoverzekering bij alle banken in de Unie te heffen.

De volgende subdoelstellingen worden nagestreefd:

a) In een eerste fase (herverzekeringsfase) verstrekt het depositoverzekeringsfonds tot op zekere hoogte financiering en dekt het een deel van de verliezen van een deelnemend depositogarantiestelsel ingeval de financiële middelen die het deelnemende depositogarantiestelsel nodig heeft om aan zijn betalingsverplichtingen uit hoofde van Richtlijn 2014/49/EU ten aanzien van de deposanten of ten aanzien van een afwikkelingsautoriteit te voldoen, de financiële middelen van het depositogarantiestelsel te boven gaan.

b) In een tweede fase (medeverzekeringsfase) verstrekt het depositoverzekeringsfonds financiering, in geleidelijk toenemende mate, en dekt het de verliezen van een deelnemend depositogarantiestelsel in de hierboven beschreven situatie (onder a)).

c) In een derde fase (volledige verzekering) verstrekt het depositoverzekeringsfonds alle financiering en dekt het alle verliezen van een deelnemend depositogarantiestelsel in de hierboven beschreven situatie (onder a)).

Betrokken ABM/ABB-activiteit(en)

Financiële diensten en kapitaalmarkten.

Beleidsstrategie en -coördinatie voor financiële stabiliteit, financiële diensten en kapitaalmarktenunie.

Beheer van het directoraat-generaal Financiële Stabiliteit, Financiële Diensten en Kapitaalmarktenunie.

6.4.3. *Verwachte resulta(a)t(en) en gevolg(en)*

1) Het voorstel zal de interactie tussen de overheidsfinanciën van een deelnemende lidstaat en de in die lidstaat gevestigde kredietinstellingen beduidend verzwakken.

2) Het voorstel zal de versnippering van de interne markt voor financiële diensten verminderen en zorgen voor een gelijk speelveld voor alle kredietinstellingen die in de deelnemende lidstaten zijn gevestigd.

3) Het voorstel zal het vertrouwen in de bescherming van deposito's in alle deelnemende lidstaten beduidend vergroten.

6.4.4. *Resultaat- en effectindicatoren*

1) Minder verschuivingen van deposito's van kredietinstellingen die zijn gevestigd in deelnemende lidstaten waarvan de overheidsfinanciën als dubieus te boek staan, naar kredietinstellingen die zijn gevestigd in deelnemende lidstaten waarvan de overheidsfinanciën als onberispelijk te boek staan.

2) Lagere renteversillen voor deposito's tussen kredietinstellingen die zijn gevestigd in verschillende deelnemende lidstaten.

3) Meer en grotere kredietinstellingen waarvoor een deelnemend depositogarantiestelsel, indien de in die kredietinstelling aangehouden deposito's

onbeschikbaar worden of de kredietinstelling aan een afwikkelingsprocedure wordt onderworpen, aan zijn verplichting ten aanzien van de deposanten of de afwikkelingsautoriteit kan voldoen.

6.5. Motivering van het voorstel/initiatief

6.5.1. *Behoefte(n) waarin op korte of lange termijn moet worden voorzien*

In 2012 heeft de Commissie om de instelling van een bankenunie verzocht om de banksector op gezondere voet te brengen en het vertrouwen in de euro te herstellen als onderdeel van een langeretermijnvisie voor economische en budgettaire integratie. De bankenunie zou moeten worden ingevoerd door het toezicht naar het Europese niveau te verschuiven en een geïntegreerd bankencrisisbeheer in te voeren en, even belangrijk, een gemeenschappelijk stelsel voor depositobescherming. De eerste twee stappen zijn al gezet met het gemeenschappelijk toezichtsmechanisme en het gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme, maar er is nog geen gemeenschappelijk stelsel voor depositobescherming ingesteld.

In het verslag van de vijf voorzitters en de follow-upmededeling van de Commissie is een duidelijk plan uiteengezet om de economische en monetaire unie te verdiepen, met inbegrip van stappen om de risico's voor de financiële stabiliteit verder te verminderen. Het voltooiën van de bankenunie is een onontbeerlijke stap in de richting van een hechte economische en monetaire unie. Voor de eenheidsmunt is een verenigd en volledig geïntegreerd financieel systeem primordiaal om het monetair beleid doeltreffend door te geven, de risico's adequaat over de lidstaten te diversifiëren en algemeen vertrouwen in het bankwezen van de eurozone te bewerkstelligen.

In het verslag van de vijf voorzitters wordt met name voorgesteld om op de lange termijn een Europees depositoverzekeringstelsel in te stellen als de derde pijler van een volwaardige bankenunie, naast banktoezicht, dat via het gemeenschappelijk toezichtsmechanisme verloopt, en bankenafwikkeling, waarmee de afwikkelingsraad is belast.

6.5.2. *Toegevoegde waarde van de deelname van de EU*

In het verslag van de vijf voorzitters wordt vastgesteld dat, aangezien de huidige opzet met nationale depositogarantiestelsels kwetsbaar blijft voor grote plaatselijke schokken (met name wanneer de overheid en de nationale bankensector zich in een kwetsbare situatie lijken te bevinden), gemeenschappelijke depositoverzekering het weerstandsvermogen tegen toekomstige crises zou vergroten. Een gemeenschappelijk stelsel zal waarschijnlijk mettertijd ook begrotingsneutraler zijn dan nationale depositogarantiestelsels omdat risico's breder worden gespreid en omdat bij een veel grotere groep van financiële instellingen particuliere bijdragen worden aangetrokken. Volgens het verslag van de vijf voorzitters zouden tegen midden 2017 al tussentijdse stappen moeten worden gezet, als onderdeel van fase één van de voltooiing van Europa's economische en monetaire unie, bijvoorbeeld in de vorm van een herverzekeringsmechanisme. Het Europees depositoverzekeringstelsel zou particulier worden gefinancierd door middel van vooraf te betalen risicogebaseerde bijdragen die door alle deelnemende banken in de lidstaten worden betaald, en zou zodanig worden opgezet dat moreel risico wordt voorkomen.

6.5.3. *Nuttige ervaring die bij soortgelijke activiteiten in het verleden is opgedaan*

Er is weinig openbaar beschikbare informatie over het aantal personeelsleden bij de nationale depositogarantiestelsels. Daarnaast zijn de nationale depositogarantiestelsels in verschillende vormen georganiseerd en krijgen ze in verschillende mate personeelondersteuning van of delen ze diensten met bv. bankenverenigingen of toezichthoudende autoriteiten. Uit een enquête van het Europees Forum van depositoverzekeraars blijkt dat het aantal directe personeelsleden (d.w.z. zonder ondersteunende functies) tussen 10 en 40 voltijdequivalenten ligt.

6.5.4. *Verenigbaarheid en eventuele synergie met andere passende instrumenten*

Na de instelling van het gemeenschappelijk toezichtsmechanisme bij Verordening (EU) nr. 1024/2013 en het gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme bij Verordening (EU) nr. 806/2014 sluiten het toezicht van de Unie en de afwikkeling van banken in de deelnemende lidstaten, enerzijds, en de doeltreffendheid en geloofwaardigheid van de nationale depositogarantiestelsels in geval van faillissement van diezelfde banken overeenkomstig Richtlijn 2014/49/EU inzake de depositogarantiestelsels, anderzijds, niet op elkaar aan. De instelling van het Europees depositoverzekeringssstelsel is een wezenlijke stap in de richting van de voltooiing van de derde pijler van een volwaardige bankenunie, naast banktoezicht en bankenafwikkeling.

Deze voorgestelde verordening is gebaseerd op het bestaande kader van nationale depositogarantiestelsels, dat bij Richtlijn 2014/49/EU (de DGS-richtlijn) is vastgesteld. De instelling van het Europees depositoverzekeringssstelsel is een integraal onderdeel van het proces van verdere harmonisatie van depositogaranties op grond van Richtlijn 2014/49/EU. De eenvormige toepassing van het kader voor depositogarantie in de lidstaten die aan het Europees depositoverzekeringssstelsel deelnemen, zal door deze voorgestelde verordening worden versterkt, doordat de bevoegdheden op het gebied van besluitvorming, monitoring en handhaving met betrekking tot het Europees depositoverzekeringssstelsel aan de afwikkelingsraad worden toegekend. Die aanpak zal ervoor zorgen dat de gedekte deposanten gelijke bescherming genieten en de goede werking van de interne markt ondersteunen. Om ervoor te zorgen dat alle deelnemende lidstaten volledig vertrouwen hebben in de kwaliteit en de onpartijdigheid van de bescherming van deposito's door het Europees depositoverzekeringssstelsel, en om de depositogarantie doeltreffender te maken, wordt bij de voorgestelde verordening een depositoverzekeringsfonds opgericht. De afwikkelingsraad zou de bijdragen rechtstreeks bij de instellingen innen en het depositoverzekeringsfonds beheren en besturen.

6.6. Duur en financiële gevolgen

- ☐ Voorstel/initiatief met een **beperkte geldigheidsduur**
 - ☐ Voorstel/initiatief is van kracht vanaf [DD/MM]JJJJ tot en met [DD/MM]JJJJ
 - ☐ Financiële gevolgen vanaf JJJJ tot en met JJJJ
- ☒ Voorstel/initiatief met een **onbeperkte geldigheidsduur**
 - Uitvoering met een opstartperiode vanaf 2017 tot en met 2024,
 - gevolgd door een volledige uitvoering.

6.7. Beheersvorm(en)¹⁶

- ☐ **Direct beheer** door de Commissie
 - ☐ door haar diensten, waaronder het personeel in de delegaties van de Unie;
 - ☐ door de uitvoerende agentschappen;
- ☐ **Gedeeld beheer** met lidstaten
- ☐ **Indirect beheer** door begrotingsuitvoeringstaken te delegeren aan:
 - ☐ derde landen of de door hen aangewezen organen;
 - ☐ internationale organisaties en hun agentschappen (geef aan welke);
 - ☐ de EIB en het Europees Investeringsfonds;
 - ☒ de in de artikelen 208 en 209 van het Financieel Reglement bedoelde organen;
 - ☐ publiekrechtelijke organen;
 - ☐ privaatrechtelijke organen met een openbaardienstverleningstaak, voor zover zij voldoende financiële garanties bieden;
 - ☐ privaatrechtelijke organen van een lidstaat, waaraan de uitvoering van een publiek-privaat partnerschap is toevertrouwd en die voldoende financiële garanties bieden;
 - ☐ personen aan wie de uitvoering van specifieke maatregelen op het gebied van het GBVB in het kader van titel V van het VEU is toevertrouwd en die worden genoemd in de betrokken basishandeling.

¹⁶

Nadere gegevens over de beheersvormen en verwijzingen naar het Financieel Reglement zijn beschikbaar op BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

7. BEHEERSMAATREGELEN

7.1. Regels inzake het toezicht en de verslagen

Op grond van artikel 45 van de verordening is de afwikkelingsraad over de uitvoering van de verordening verantwoording verschuldigd aan het Europees Parlement, de Raad en de Commissie en moet hij onder meer jaarlijks verslag uitbrengen aan het Europees Parlement, de Raad, de Commissie en de Europese Rekenkamer over de uitvoering van de taken waarmee hij op grond van de verordening is belast.

7.2. Beheers- en controlesysteem

7.2.1. Mogelijke risico's

Het voorstel zou geen nieuwe risico's met zich meebrengen met betrekking tot het rechtmatige, economische, efficiënte en doeltreffende gebruik van begrotingskredieten.

Voor het interne risicobeheer zou echter rekening moeten worden gehouden met de specifieke aard van het financieringsmechanisme van de afwikkelingsraad. Anders dan bij veel andere organen die door de Unie worden opgericht, zullen de door de afwikkelingsraad verrichte diensten uitsluitend door financiële instellingen worden gefinancierd.

Ten tweede zal de afwikkelingsraad verantwoordelijk zijn voor het beheer van het depositoverzekeringsfonds. Daarvoor zal een reeks van procedures voor interne controle moeten worden ontwikkeld en ingesteld.

7.2.2. Informatie over het ingestelde systeem voor interne controle

Het kader en de voorschriften voor interne controle zouden het patroon moeten volgen dat door andere, door de Commissie ingestelde autoriteiten wordt toegepast, behoudens voor het beheer van de afwikkelingsraad, waarvoor een specifieke reeks voorschriften zal moeten worden vastgesteld.

7.2.3. Raming van de kosten en baten van de controles en evaluatie van het verwachte foutenrisico

De interne controles maken deel uit van de procedures waarmee de afwikkelingsraad zijn verantwoordelijkheid uitoefent en de hem opgedragen taken uitvoert. De kosten van deze procedures mogen de baten ervan in de zin van het voorkomen van materiële fouten niet te boven gaan.

7.3. Maatregelen ter voorkoming van fraude en onregelmatigheden

De verordening voorziet erin dat een deelnemend depositogarantiestelsel niet door het Europees depositoverzekeringssstelsel wordt gedekt in de herverzekeringsfase, de medeverzekeringsfase of de fase van volledige verzekering, als het deelnemende depositogarantiestelsel of een andere bevoegde autoriteit van de betrokken lidstaat de verplichtingen uit hoofde van de verordening of Richtlijn 2014/49/EU inzake de depositogarantiestelsels niet is nagekomen.

Met het oog op de bestrijding van fraude, corruptie en andere onwettige handelingen is Verordening (EG) nr. 1073/1999 van het Europees Parlement en de Raad van 25 mei 1999 betreffende onderzoeken door het Europees Bureau voor

fraudebestrijding (OLAF) zonder enige beperking van toepassing op de afwikkelingsraad.

De afwikkelingsraad treedt eveneens toe tot het Interinstitutioneel Akkoord van 25 mei 1999 tussen het Europees Parlement, de Raad van de Europese Unie en de Commissie van de Europese Gemeenschappen betreffende de interne onderzoeken verricht door OLAF en treft onverwijld passende voorzieningen die op al zijn personeelsleden van toepassing zijn.

In de financieringsbesluiten en de daaruit voortvloeiende overeenkomsten en tenuitvoerleggingsinstrumenten wordt uitdrukkelijk bepaald dat de Rekenkamer en OLAF indien nodig controles ter plaatse mogen uitvoeren bij de begunstigden van door de afwikkelingsraad toegekende gelden en bij de personeelsleden die voor de toekenning van de financiering verantwoordelijk zijn.

In de artikelen 61 tot en met 66 van de verordening zijn de bepalingen vastgesteld inzake de tenuitvoerlegging en de controle van de begroting van de afwikkelingsraad en de toepasselijke financiële voorschriften.

8. GERAAMDE FINANCIËLE GEVOLGEN VAN HET VOORSTEL/INITIATIEF

In onderstaande analyse wordt een raming gegeven van de totale kosten voor de afwikkelingsraad en zijn beheer. Er worden geen kosten voor de EU-begroting verwacht, omdat alle uitgaven van de afwikkelingsraad volledig zullen worden gefinancierd door de ongeveer 6 000 financiële instellingen die door het Europees depositoverzekeringstelsel worden gedekt. De berekeningsmethode zal op omvang worden gebaseerd en zal in 2016 in een gedelegeerde handeling worden vastgesteld. Ten behoeve van de samenhang zou dezelfde methode moeten worden toegepast in het kader van het Europees depositoverzekeringstelsel.

De taken van de afwikkelingsraad zullen beperkt zijn wat het depositoverzekeringsfonds betreft. Het Europees depositoverzekeringstelsel zal over de volgende drie fasen evolueren: i) herverzekering, ii) medeverzekering en iii) volledige verzekering. In alle fasen zal de afwikkelingsraad moeten beoordelen of het verzoekende depositogarantiestelsel aan een aantal bepalingen van Richtlijn 2014/49/EU voldoet, met name of het zijn nationale fonds heeft opgebouwd. Anders dan bij de functie van de afwikkelingsraad op het gebied van afwikkeling is er geen discretionair element in zijn besluit, omdat de betalingsverplichting van het deelnemende depositogarantiestelsel ten aanzien van deposanten (vergoeding) of ten aanzien van een afwikkelingsautoriteit (bijdrage aan afwikkeling) uit de vaststelling van een administratieve of rechterlijke instantie volgt.

In de eerste fase zal de afwikkelingsraad de verzoeken om herverzekering dekken en de nodige financiering verstrekken om het nationale depositogarantiestelsel te vergoeden binnen de grenzen van de dekking. Deze taken blijven dezelfde in de medeverzekeringsfase, maar, onder voor het overige gelijke omstandigheden, kunnen er meer potentiële zaken worden verwacht, omdat de voorwaarden voor dekking door het Europees depositoverzekeringstelsel minder restrictief zijn dan in de herverzekeringsfase. Bij volledige verzekering zouden de taken van de afwikkelingsraad aanzienlijk toenemen. De afwikkelingsraad zou niet alleen op verzoeken om dekking moeten reageren, maar zou ook de bijdragen van de individuele banken moeten berekenen en innen en het Europees depositoverzekeringsfonds moeten beheren. Deze taken lijken op de taken in het

kader van het gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme. Er kunnen dus aanzienlijke schaalvoordelen worden verwacht en de toename van de taken leidt niet tot een evenredig stijgende behoefte aan personeelsleden.

De personeelsformatie van de depositogarantiestelsels hangt af van het bereik van de tussenkomsten. Sommige depositogarantiestelsels hebben de mogelijkheid hun middelen te gebruiken voor maatregelen om te voorkomen dat instellingen falen, d.w.z. in de eerste plaats uitbetalingsgebeurtenissen voorkomen. De depositogarantiestelsels met die mogelijkheid hebben ook ruimere capaciteiten voor risicomonitoring en -beheer dan depositogarantiestelsels die voornamelijk als "paybox" dienen om de deposanten te vergoeden. Het bereik voor het Europees depositoverzekeringssstelsel zou beperkt zijn tot het verlenen van financiële bijstand aan de nationale depositogarantiestelsels die als "paybox" fungeren.

Er is weinig openbaar beschikbare informatie over het aantal personeelsleden bij de nationale depositogarantiestelsels. Uit een enquête van het Europees Forum van depositoverzekeraars blijkt dat het aantal directe personeelsleden (d.w.z. zonder ondersteunende functies) tussen 10 en 40 voltijdequivalenten ligt bij depositogarantiestelsels met vergelijkbare functies als het Europees depositoverzekeringssstelsel.

Gelet op de beperkte maar geleidelijk toenemende taken van het Europees depositoverzekeringssstelsel, stelt de Commissie voor directe functies de volgende voltijdequivalenten (VTE) voor:

- In de herverzekeringsfase: 5 VTE (+ 0,5 VTE overhead)
- In de medeverzekeringsfase: 10 VTE (+ 1 VTE overhead)
- In de fase van volledige verzekering: 20 VTE (+ 2 VTE overhead)

Tabel: indicatieve ontwikkeling van de VTE's

Personele middelen	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
Personeelsformatieplaatsen: AD	4	4	4	4	8	8	8	16
Personeelsformatieplaatsen: AST	0,5	0,5	0,5	0,5	1	1	1	2
Personeelsformatieplaatsen: AST/SC	0	0	0	0	0	0	0	0
Totaal personeelsformatieplaatsen	4,5	4,5	4,5	4,5	9	9	9	18
Arbeidscontractanten	0,5	0,5	0,5	0,5	1	1	1	2
Gedetacheerde nationale deskundigen	0,5	0,5	0,5	0,5	1	1	1	2
Totaal personeelsformatie	5,5	5,5	5,5	5,5	11	11	11	22

DG FISMA heeft momenteel een overhead van personeelsleden van 11,2 procent. Verwacht wordt dat er voor het Europees depositoverzekeringssstelsel aanzienlijke schaalvoordelen kunnen worden bereikt met de functies op het gebied van afwikkeling van de afwikkelingsraad, met name in het beheer van de personele middelen, de berekening en de inning van de bijdragen en het beheer van het fonds. Een overhead van 9 % lijkt dus haalbaar.

Tabel: indicatieve ontwikkeling van de uitgaven

Uitgaven	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
Titel 1: personeelsuitgaven	658	658	658	658	1 315	1 315	1 315	2 631
Titel 2: infrastructuur- en operationele uitgaven	50	50	50	50	110	110	110	220
Titel 3: beleidsuitgaven	116	116	116	116	232	232	232	464
Totaal	824	824	824	824	1 657	1 657	1 657	3 315

Voornaamste aannamen

Op basis van hetgeen is beoordeeld voor de functie op het gebied van afwikkeling van de afwikkelingsraad, wordt de volgende verdeling van personeelsposten voorgesteld:

- 80% tijdelijke functionarissen (68% AD en 12% AST);
- 10% gedetacheerde nationale deskundigen;
- 10% arbeidscontractanten.

Het statuut van de ambtenaren van de EU-instellingen is van toepassing, hetgeen tot uiting komt in de per hoofd toegepaste tarieven:

- gemiddelde jaarlijkse kosten van een tijdelijk functionaris: 131 000 EUR;
- gemiddelde jaarlijkse kosten van een gedetacheerde nationale deskundige: 78 000 EUR;
- gemiddelde jaarlijkse kosten van een arbeidscontractant: 70 000 EUR.

Afgezien van het salaris omvatten deze kosten ook indirecte kosten zoals kosten voor gebouwen, opleidings- en IT-kosten en de kosten voor de sociaal-medische infrastructuur.

Omdat de afwikkelingsraad in Brussel is gevestigd, is op het salaris een correctiecoëfficiënt van 1 van toepassing.

De beleidsuitgaven zullen naar verwachting 15 % van de totale kosten van de afwikkelingsraad belopen. Dit is aanzienlijk lager dan de 25 % die voor de functie op het gebied van afwikkeling is geraamd, omdat verwacht wordt dat de kosten voor de ontwikkeling en het onderhoud van de informatiesystemen en interne diensten met de functie op het gebied van afwikkeling zouden kunnen worden gedeeld.

8.1. Rubriek(en) van het meerjarige financiële kader en betrokken begrotingsonderde(e)l(en) voor uitgaven

Geen effect op de begroting van de Unie.

- Bestaande begrotingsonderdelen

In volgorde van de rubrieken van het meerjarige financiële kader en de begrotingsonderdelen.

Rubriek van het meerjarige financiële kader	Begrotingsonderdeel	Soort uitgave	Bijdrage			
	Aantal [Omschrijving.....]	GK/NGK ¹⁷	van EVA-landen ¹⁸	van kandidaat-lidstaten ¹⁹	van derde landen	in de zin van artikel 21, lid 2, onder b), van het Financieel Reglement
	[XX.YY.YY.YY]	GK/NGK	JA/NEE	JA/NEE	JA/NEE	JA/NEE

- Te creëren nieuwe begrotingsonderdelen

In volgorde van de rubrieken van het meerjarige financiële kader en de begrotingsonderdelen.

Rubriek van het meerjarige financiële kader	Begrotingsonderdeel	Soort uitgave	Bijdrage			
	Aantal [Omschrijving.....]	GK/NGK	van EVA-landen	van kandidaat-lidstaten	van derde landen	in de zin van artikel 21, lid 2, onder b), van het Financieel Reglement
	[XX.YY.YY.YY]		JA/NEE	JA/NEE	JA/NEE	JA/NEE

¹⁷ GK = gesplitste kredieten/NGK = niet-gesplitste kredieten.

¹⁸ EVA: Europese Vrijhandelsassociatie.

¹⁹ Kandidaat-lidstaten en, in voorkomend geval, potentiële kandidaat-lidstaten van de westelijke Balkan.

8.2. Geraamde gevolgen voor de uitgaven

Geen effect op de begroting van de Unie.

8.2.1. Samenvatting van de geraamde gevolgen voor de uitgaven

in miljoenen euro's (tot op drie decimalen)

Rubriek van het meerjarige financiële kader	Nummer	[Omschrijving.....]
---	--------	---------------------

DG: <.....>			Jaar N ²⁰	Jaar N+1	Jaar N+2	Jaar N+3	... invullen: zoveel jaren als nodig om de duur van de gevolgen weer te geven (zie punt 1.6)			TOTAAL
•Beleidskredieten										
Nummer begrotingsonderdeel	Vastleggingen	(1)								
	Betalingen	(2)								
Nummer begrotingsonderdeel	Vastleggingen	(1a)								
	Betalingen	(2 a)								
Uit het budget van specifieke programma's gefinancierde administratieve kredieten ²¹										
Nummer begrotingsonderdeel		(3)								
TOTAAL kredieten voor DG <.....>	Vastleggingen	= 1+1a +3								
	Betalingen	= 2+2a +3								

²⁰ Het jaar N is het jaar waarin met de uitvoering van het voorstel/initiatief wordt begonnen.

²¹ Technische en/of administratieve bijstand en uitgaven ter ondersteuning van de uitvoering van programma's en/of acties van de EU (vroegere "BA"-onderdelen), onderzoek door derden, eigen onderzoek.

• TOTAAL beleidskredieten	Vastleggingen	(4)								
	Betalingen	(5)								
• TOTAAL uit het budget van specifieke programma's gefinancierde administratieve kredieten		(6)								
TOTAAL kredieten voor RUBRIEK <...> van het meerjarige financiële kader	Vastleggingen	= 4+ 6								
	Betalingen	= 5+ 6								

Wanneer het voorstel/initiatief gevolgen heeft voor meerdere rubrieken

• TOTAAL beleidskredieten	Vastleggingen	(4)								
	Betalingen	(5)								
• TOTAAL uit het budget van specifieke programma's gefinancierde administratieve kredieten		(6)								
TOTAAL kredieten onder de RUBRIEKEN 1 tot en met 4 van het meerjarige financiële kader (referentiebedrag)	Vastleggingen	= 4+ 6								
	Betalingen	= 5+ 6								

Rubriek van het meerjarige financiële kader	5	"Administratieve uitgaven"
--	----------	----------------------------

in miljoenen euro's (tot op drie decimalen)

		Jaar N	Jaar N+1	Jaar N+2	Jaar N+3	... invullen: zoveel jaren als nodig om de duur van de gevolgen weer te geven (zie punt 1.6)			TOTAAL
DG: <.....>									
• Personele middelen									
• Andere administratieve uitgaven									
TOTAAL DG <.....>	Kredieten								

TOTAAL kredieten voor RUBRIEK 5 van het meerjarige financiële kader	(totaal vastleggingen = totaal betalingen)								
--	---	--	--	--	--	--	--	--	--

in miljoenen euro's (tot op drie decimalen)

		Jaar N ²²	Jaar N+1	Jaar N+2	Jaar N+3	... invullen: zoveel jaren als nodig om de duur van de gevolgen weer te geven (zie punt 1.6)			TOTAAL
TOTAAL kredieten onder de RUBRIEKEN 1 tot en met 5 van het meerjarige financiële kader	Vastleggingen								
	Betalingen								

²² Het jaar N is het jaar waarin met de uitvoering van het voorstel/initiatief wordt begonnen.

8.2.2. Geraamde gevolgen voor de beleidskredieten

- ☐ Voor het voorstel/initiatief zijn geen beleidskredieten nodig
- ☐ Voor het voorstel/initiatief zijn beleidskredieten nodig, zoals hieronder nader wordt beschreven:

Vastleggingskredieten, in miljoenen euro's (tot op drie decimalen)

Vermeld doelstellingen en outputs ↓			Jaar N		Jaar N+1		Jaar N+2		Jaar N+3		... invullen: zoveel jaren als nodig om de duur van de gevolgen weer te geven (zie punt 1.6)						TOTAAL	
	OUTPUTS																	
	Soort 23	Gem. kosten	Aantal	Koste n	Aantal	Koste n	Aantal	Koste n	Aantal	Koste n	Aantal	Koste n	Aantal	Koste n	Aantal	Koste n	Totaal aantal	Totale kosten
SPECIFIEKE DOELSTELLING NR. 1 ²⁴																		
- Output																		
- Output																		
- Output																		
Subtotaal voor specifieke doelstelling nr. 1																		
SPECIFIEKE DOELSTELLING NR. 2																		
- Output																		
Subtotaal voor specifieke doelstelling nr. 2																		
TOTALE KOSTEN																		

²³ Outputs zijn de te verstrekken producten en diensten (bv. aantal gefinancierde studentenuitwisselingen, aantal km aangelegde wegen, enz.).
²⁴ Zoals beschreven in punt 1.4.2. "Specifieke doelstelling(en)..."

8.2.3. Geraamde gevolgen voor de administratieve kredieten

8.2.3.1. Samenvatting

- ☐ Voor het voorstel/initiatief zijn geen administratieve kredieten nodig
- ☐ Voor het voorstel/initiatief zijn administratieve kredieten nodig, zoals hieronder nader wordt beschreven:

in miljoenen euro's (tot op drie decimalen)

	Jaar N ²⁵	Jaar N+1	Jaar N+2	Jaar N+3	... invullen: zoveel jaren als nodig om de duur van de gevolgen weer te geven (zie punt 1.6)	TOTAAL
--	-------------------------	-------------	-------------	-------------	---	--------

RUBRIEK 5 van het meerjarige financiële kader								
Personele middelen								
Andere administratieve uitgaven								
Subtotaal RUBRIEK 5 van het meerjarige financiële kader								

buiten RUBRIEK 5²⁶ van het meerjarige financiële kader								
Personele middelen								
Overige uitgaven van administratieve aard								
Subtotaal buiten RUBRIEK 5 van het meerjarige financiële kader								

TOTAAL								
---------------	--	--	--	--	--	--	--	--

De benodigde kredieten voor personeel en andere administratieve uitgaven zullen worden gefinancierd uit de kredieten van het DG die reeds voor het beheer van deze actie zijn toegewezen en/of binnen het DG zijn herverdeeld, eventueel aangevuld met middelen die in het kader van de jaarlijkse toewijzingsprocedure met inachtneming van de budgettaire beperkingen aan het DG kunnen worden toegewezen.

²⁵ Het jaar N is het jaar waarin met de uitvoering van het voorstel/initiatief wordt begonnen.

²⁶ Technische en/of administratieve bijstand en uitgaven ter ondersteuning van de uitvoering van programma's en/of acties van de EU (vroegere "BA"-onderdelen), onderzoek door derden, eigen onderzoek.

8.2.3.2. Geraamde personeelsbehoeften

- ☐ Voor het voorstel/initiatief zijn geen personele middelen nodig
- ☐ Voor het voorstel/initiatief zijn personele middelen nodig, zoals hieronder nader wordt beschreven:

Raming in voltijdequivalenten

	Jaar N	Jaar N+1	Jaar N+2	Jaar N+3	... invullen: zoveel jaren als nodig om de duur van de gevolgen weer te geven (zie punt 1.6)
• Posten opgenomen in de lijst van het aantal ambten (ambtenaren en tijdelijke functionarissen)					
XX 01 01 01 (zetel en vertegenwoordigingen van de Commissie)					
XX 01 01 02 (delegaties)					
XX 01 05 01 (onderzoek door derden)					
10 01 05 01 (eigen onderzoek)					
• Extern personeel (in voltijdequivalenten: VTE)²⁷					
XX 01 02 01 (AC, END, INT van de "totale financiële middelen")					
XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT en JED in de delegaties)					
XX 01 04 jj ²⁸	- zetel				
	- delegaties				
XX 01 05 02 (AC, END, INT – onderzoek door derden)					
10 01 05 02 (AC, END, SNE – eigen onderzoek)					
Ander begrotingsonderdeel (te vermelden)					
TOTAAL					

XX is het beleidsterrein of de begrotingstitel.

Voor de benodigde personele middelen zal een beroep worden gedaan op het personeel van het DG dat reeds voor het beheer van deze actie is toegewezen en/of binnen het DG is herverdeeld, eventueel aangevuld met middelen die in het kader van de jaarlijkse toewijzingsprocedure met inachtneming van de budgettaire beperkingen aan het behorende DG kunnen worden toegewezen.

Beschrijving van de uit te voeren taken:

Ambtenaren en tijdelijk personeel	
-----------------------------------	--

²⁷ AC = Agent Contractuel (arbeidscontractant); AL = Agent Local (plaatselijk functionaris); END = Expert National Détaché (gedetacheerd nationaal deskundige); INT = Intérimaire (uitzendkracht); JED = Jeune Expert en Délégation (jonge deskundige in delegaties).

²⁸ Subplafond voor extern personeel uit beleidskredieten (vroegere "BA"-onderdelen).

Extern personeel	
------------------	--

8.2.4. Verenigbaarheid met het huidige meerjarige financiële kader

- ☐ Het voorstel/initiatief is verenigbaar met het huidige meerjarige financiële kader
- ☐ Het voorstel/initiatief vergt herprogrammering van de betrokken rubriek van het meerjarige financiële kader

Zet uiteen welke herprogrammering nodig is, onder vermelding van de betrokken begrotingsonderdelen en de desbetreffende bedragen.

- ☐ Het voorstel/initiatief vergt toepassing van het flexibiliteitsinstrument of herziening van het meerjarige financiële kader

Zet uiteen wat nodig is, onder vermelding van de betrokken rubrieken en begrotingsonderdelen en de desbetreffende bedragen.

8.2.5. Bijdragen van derden

- Het voorstel/initiatief voorziet niet in medefinanciering door derden
- Het voorstel/initiatief voorziet in medefinanciering, zoals hieronder wordt geraamd:

Kredieten in miljoenen euro's (tot op drie decimalen)

	Jaar N	Jaar N+1	Jaar N+2	Jaar N+3	... invullen: zoveel jaren als nodig om de duur van de gevolgen weer te geven (zie punt 1.6)			Totaal
Medefinancieringsbron								
TOTAAL medegefinancierde kredieten								

8.3. Geraamde gevolgen voor de ontvangsten

Geen effect op de begroting van de Unie.

- ☐ Het voorstel/initiatief heeft geen financiële gevolgen voor de ontvangsten
- ☐ Het voorstel/initiatief heeft de hieronder beschreven financiële gevolgen:
 - ☐ voor de eigen middelen
 - ☐ voor de diverse ontvangsten

in miljoenen euro's (tot op drie decimalen)

Begrotingsonderdeel voor ontvangsten:	Voor het lopende begrotingsjaar beschikbare kredieten	Gevolgen van het voorstel/initiatief ²⁹						
		Jaar N	Jaar N+1	Jaar N+2	Jaar N+3	... invullen: zoveel jaren als nodig om de duur van de gevolgen weer te geven (zie punt 1.6)		
Artikel								

Voor de diverse ontvangsten die worden "toegewezen", vermeld het (de) betrokken begrotingsonderde(e)l(en) voor uitgaven.

Vermeld de wijze van berekening van de gevolgen voor de ontvangsten.

²⁹

Voor traditionele eigen middelen (douanerechten en suikerheffingen) moeten nettobedragen worden vermeld, d.w.z. na aftrek van 25 % aan inningskosten.